

MIĘDZYDROJE
gmina miejsko-wiejska

Województwo: zachodniopomorskie
Powiat: kamieński

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
gminy Międzyzdroje, obejmujący obszar położony w CENTRUM PROMENADY
w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, w rejonie granicy lądowo-morskiej
gminy Międzyzdroje

oraz na odcinku pomiędzy ulicami: Bohaterów Warszawy, Promenady Gwiazd, Romualda Traugutta,
Tysiąclecia Państwa Polskiego, Ignacego Krasickiego, Krótką, Gryfa Pomorskiego, Adama
Mickiewicza, Rybacką

zgodnie z Uchwałą Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach
z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zagospodarowania
przestrzennego gminy Międzyzdroje

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Skala opracowania graficznego: 1:1000, 1:10 000, 1:50 000

Autor opracowania:

mgr Mikołaj Horniatko

uprawniony do sporządzania prognozy oddziaływania
na środowisko na podstawie art. 74a ust.2 pkt 2 ustawy
z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji
o środowisku i jego ochronie (.....)

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

1. Cel i zakres opracowania
2. Podstawa prawna opracowania prognozy
3. Materiały i dokumentacje wykorzystane w opracowaniu
4. Uwagi metodyczne do sporządzanej prognozy
- 4.1. Stopień szczegółowości prognozy
- 4.2. Etap przyjęcia prognozy i powiązania z innymi projektami dokumentów będącymi w procesie opracowywania
5. Przedmiot i cele projektowanego planu
6. Zgodność planu z opracowaniem ekofizjograficznym
7. Zgodność ustaleń planu ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”

II. STRUKTURA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Środowisko abiotyczne

- 1.1. Położenie i rzeźba obszaru objętego planem
- 1.2. Budowa geologiczna i warunki gruntowo-wodne
- 1.3. Wody podziemne
 - 1.3.1. Warunki hydrogeologiczne
 - 1.3.2. Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)
 - 1.3.3. Sąsiadujący główny zbiornik wód podziemnych (GZWP-102)
 - 1.3.4. Komunalne ujęcie wody podziemnej (poza obszarem opracowania)
- 1.4. Kopaliny – występowanie, eksploatacja i ochrona zasobów
- 1.5. Wody powierzchniowe
 - 1.5.1. Topograficzny dział wodny
 - 1.5.2. Ogólna charakterystyka wód powierzchniowych
 - 1.5.3. Ogólna charakterystyka Zatoki Pomorskiej
 - 1.5.4. Charakterystyka wód przejściowych i przybrzeżnych
 - 1.5.4.1. Wody przejściowe - Zalew Szczeciński
 - 1.5.4.2. Wody przybrzeżne – Dziwna/Świna
 - 1.5.5. Ustalenia zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry
 - 1.5.6. Korzystanie z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- 1.6. Gleby
- 1.7. Warunki klimatyczne
 - 1.7.1. Ogólna charakterystyka klimatu
 - 1.7.2. Lokalne warunki biotopoklimatyczne
 - 1.7.3. Aerozol morski
- 1.8. Walory krajobrazowe i kulturowe
 - 1.8.1. Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina
 - 1.8.2. Strefa „A” - ścisłej ochrony konserwatorskiej
 - 1.8.3. Obiekty wpisane do rejestru zabytków
 - 1.8.4. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków

2. Środowisko biotyczne

- 2.1. Szata roślinna i różnorodność biologiczna
- 2.2. Świat zwierząt
- 2.3. Procesy przyrodnicze
- 2.4. Powiązania przyrodnicze z otoczeniem

III. ANTROPIZACJA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Źródła i stan antropizacji środowiska przyrodniczego – diagnoza stanu
2. Synteza – ocena stanu antropizacji środowiska

IV. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE I OBIEKTY CENNE PRZYRODNICZO

1. Istniejące formy ochrony przyrody i krajobrazu
2. Pomniki przyrody - istniejące
3. Istniejące formy ochrony przyrody w sąsiedztwie
 - 3.1. Sąsiedztwo Wolińskiego Parku Narodowego
 - 3.2. Sąsiadujące obszary Natura 2000 z obszarem opracowania
 - 3.2.1. Obszary Natura 2000 specjalnej ochrony ptaków

- 3.2.1.1. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zatoka Pomorska”
- 3.2.1.2. Obszar specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny”
- 3.2.2. Specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty
 - 3.2.2.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”
 - 3.2.2.2. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”
- 4. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska roślin i zwierząt wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego
 - 4.1. Stanowiska prawnie chronionych roślin
 - 4.2. Typy siedlisk przyrodniczych
- 5. Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina
- 6. Planowane (proponowane) formy ochrony przyrody i krajobrazu
 - 6.1. Ochrona wartości kulturowo-krajobrazowych w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego
 - 6.1.1. Proponowany Obszar Krajobrazowo-Kulturowy OKK-30 o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”
- 7. Korytarze i bariery ekologiczne
 - 7.1. Korytarze ekologiczne
 - 7.2. Bariery ekologiczne
- 8. Ochrona wybrzeża – pas nadbrzeżny wybrzeża morskiego
- 9. Dyrektywy i Konwencje Międzynarodowe
 - 9.1. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia planu

V. OCENA PRZYDATNOŚCI TERENU DLA KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

- 1. Przyrodnicze predyspozycje i przydatność środowiska do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej
- 2. System osnowy ekologicznej – delimitacja i zasady kształtowania
- 3. Waloryzacja fizjograficzna dla zainwestowania
- 4. Wytyczne do kształtowania krajobrazu

VI. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

- 1. Ocena i wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń
- 2. Prognoza dla wyróżnionych jednostek prognostycznych**
 - 2.1. Korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
 - 2.2. Umiarkowanie korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
 - 2.3. Równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń planu na środowisko
 - 2.4. Mało korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
 - 2.5. Potencjalnie niekorzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
 - 2.6. Mało znaczące negatywne skutki realizacji ustaleń planu na sąsiadujące obszary Natura 2000
- 3. Szczegółowa analiza przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska**
 - 3.1. Oddziaływanie na ukształtowanie powierzchni terenu
 - 3.2. Oddziaływanie na surowce mineralne
 - 3.3. Oddziaływanie na wody podziemne
 - 3.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe
 - 3.5. Oddziaływanie na topoklimat
 - 3.6. Oddziaływanie na powietrze i klimat akustyczny
 - 3.7. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym
 - 3.8. Oddziaływanie na powierzchnie terenu biologicznie czynne
 - 3.9. Oddziaływanie na gleby
 - 3.10. Oddziaływanie na roślinność
 - 3.11. Oddziaływanie na zwierzęta
 - 3.12. Oddziaływanie na krajobraz
 - 3.13. Oddziaływanie na zdrowie ludzi
 - 3.14. Oddziaływanie na zabytki
 - 3.15. Oddziaływanie na dobra materialne
 - 3.16. Oddziaływana skumulowane
 - 3.17. Oddziaływania znaczące
 - 3.18. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów
 - 3.19. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne
 - 3.20. Możliwość oddziaływania transgranicznego
 - 3.21. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych
- 4. Działania zapobiegawcze

- 4.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko
- 4.2. Rozwiązania alternatywne
- 4.3. Rozwiązania mające na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko
5. Formy użytkowania terenu
6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji planu
7. Trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy
8. Propozycje metod analizy skutków realizacji postanowień planu

VII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Załączniki kartograficzne (wydruki w skali 1:50 000, 1:10 000 i 1:1000)

- Mapa nr 1. Powiązania przyrodnicze miasta Międzyzdroje, w tym obszaru opracowania z otoczeniem, skala 1:50 000, zał. w tekście;
- Mapa nr 2. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska prawnie chronionych roślin i zwierząt (wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, BKP Szczecin 2010), skala 1:10 000, zał. w tekście;
- Mapa nr 3. Prognoza oddziaływania na środowisko do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, skala mapy 1:1000.

I. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

1. Cel i zakres opracowania

Poniższa prognoza oddziaływania na środowisko (zwana dalej prognozą) jest sporządzana na potrzeby postępowania prowadzonego w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. W art. 46 mówi się, że przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m.in. projekty planów zagospodarowania przestrzennego, dla których sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsze opracowanie wykonano na potrzeby sporządzenia projektu planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, w rejonie granicy lądowo-morskiej Gminy Międzyzdroje oraz na odcinku pomiędzy ulicami Bohaterów Warszawy, Promenady Gwiazd, Romualda Traugutta, Tysiąclecia Państwa Polskiego, Ignacego Krasickiego, Krótką, Gryfa Pomorskiego, Adama Mickiewicza, Rybacką, podjętego na podstawie Uchwały Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu (zwanego dalej planem lub mpzp).

W analizie zasadności przystąpienia do sporządzenia planu podaje się:

1.1. Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 647, poz. 951, poz. 1445 oraz z 2013 r. poz. 21, poz. 405 i poz. 1238, z 2014 r. poz. 379) Rada Miejska w Międzyzdrojach na wniosek Burmistrza Międzyzdrojów podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego w celu określenia przeznaczenia terenu i określenia sposobu jego zagospodarowania;

1.2. Zgodnie z art. 14 ust. 5 przywołanej powyżej ustawy, przed podjęciem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu, Burmistrz Miasta dokonał analizy dotyczącej zasadności przystąpienia do sporządzenia planu i stwierdził zgodność przewidywanych rozwiązań planu z polityką przestrzenną gminy;

1.3. Przedmiotem planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Międzyzdroje jest wprowadzenie ładu przestrzennego związanego z zagospodarowaniem obszaru planu i dostosowaniem do nowej Strategii Rozwoju Gminy Międzyzdroje, przyjętej Uchwałą Nr XLIX/485/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 20 lutego 2014 roku w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Gminy Międzyzdroje na lata 2014-2025;

1.4. Na obszarze objętym analizą obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego¹;

1.6. Teren, który został objęty planem zagospodarowania przestrzennego, stanowi własność Gminy Międzyzdroje, Skarbu Państwa i prywatną.

1.7. Wskazane do opracowania obszary winny być objęte ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustalenia zasad kształtowania i ochrony ładu przestrzennego;

1.8. Uchwalenie planu będzie korzystne dla mieszkańców gminy, ponieważ pośrednio przyczyni się do zwiększenia liczby miejsc pracy na terenie gminy, poprzez nowe inwestycje, których realizację umożliwi plan i będzie sprzyjać wzrostowi zamożności mieszkańców gminy (poprzez danie im szansy na dodatkowe dochody).

W uzasadnieniu Uchwały podaje się, że w oparciu o art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przeprowadzono analizę dotyczącą zasadności przystąpienia do sporządzenia zmiany planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań planistycznych z ustaleniami studium.

¹ Projekt przedłożonej do opiniowania uchwały dotyczy terenów, które stanowiły przedmiot opiniowania przez RDOŚ w Szczecinie (pismo znak: WOPN-OS.410.52.2019.MP z dnia 19 marca 2019 r.) w ramach procedury zakończonej podjęciem Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r.

Rozstrzygnięciem Nadzorczym Wojewody Zachodniopomorskiego P-1.4131.58.2020.EM z dnia 20 lutego 2020 r. część Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r. została uchylona w związku ze stwierdzeniem niezgodności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje przyjętym Uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r. Niezgodność dotyczyła głównie zaniżonej w planie powierzchni biologicznie czynnej wobec wskaźników określonych w Studium.

Projekt procedowanej uchwały został sporządzony przy uwzględnieniu art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z przywołanym rozstrzygnięciem nadzorczym, jako realizacja Uchwały Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r.

W przedłożonym projekcie, zarówno w treści uchwały jak i na rysunku planu, uwzględniono stan formalny wynikający z uchylenia części ustaleń Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r. W zapisach uchwały wprowadzono korekty w zakresie ustaleń ogólnych wynikające z przedmiotu rozstrzygnięć na obecnym etapie procedowania oraz w części ustaleń szczegółowych korekty wskaźników dotyczących minimalnej powierzchni biologicznie czynnej i maksymalnej powierzchni zabudowy w celu doprowadzenia do zgodności ustaleń planu z zapisami Studium. Odpowiednio do zakresu rozstrzygnięć uchwały dostosowano rysunek planu.

Zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m.in. projekty planów zagospodarowania przestrzennego, dla których sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko.

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko projektu planu, której instrumentem jest prognoza, ma na celu zidentyfikowanie potencjalnych i rzeczywistych zmian, jakie mogą wystąpić w środowisku w związku z realizacją przewidzianych w przedmiotowym planie zamierzeń oraz późniejszym wykorzystywaniem powstałych obiektów i infrastruktury.

Zadaniem procesu oceny jest między innymi zidentyfikowanie kluczowych źródeł oddziaływań oraz określenie sposobów eliminacji, bądź ograniczenia niekorzystnych skutków, jakie mogłyby pojawić się w trakcie realizacji konkretnych projektów.

Przedmiotem ustaleń planu jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy.

Zakres prac planistycznych jest zgodny z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W planie określone zostały ogólne i szczegółowe warunki zagospodarowania i kształtowania zabudowy, a także ustalone zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Zasadniczym celem prognozy jest określenie podstawowych źródeł oddziaływania oraz sposobów eliminacji lub ograniczenia ich (bezpośrednich i pośrednich) skutków oddziaływania.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W granicach obszaru objętego planem wydzielono liniami rozgraniczającymi poszczególne tereny, dla których sprecyzowano ustalenia ogólne i szczegółowe.

- 1) ustalenia ogólne dotyczące całego obszaru objętego opracowaniem planu, w tym:
 - a) ustalenia dotyczące kategorii przeznaczenia terenów, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - b) ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - c) ustalenia dotyczące zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - d) ustalenia dotyczące zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - e) ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - f) ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - g) ustalenia dotyczące zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - h) ustalenia dotyczące sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania terenu;
- 2) ustalenia szczegółowe dla terenów elementarnych w ramach poszczególnych kategorii przeznaczenia terenów.

Do poszczególnych terenów elementarnych mają zastosowanie wszystkie poziomy ustaleń planu uściślone i uzupełniane przez ustalenia szczegółowe dla terenu elementarnego, którego one dotyczą oraz przez rysunek planu.

Tereny elementarne oznaczono na rysunku planu i odpowiednio w tekście planu identyfikatorami cyfrowo-literowymi określającymi:

- 1) kolejne numery terenów elementarnych, w tym odrębnie terenów komunikacyjnych – określone cyfrą;
- 2) symbole kategorii przeznaczenia terenów elementarnych lub klasyfikację funkcjonalną ulicy – określone symbolem literowym.

Na obszarze objętym planem ustalono kategorie przeznaczenia terenów, zdefiniowane w ustaleniach dla terenów elementarnych. Kategoria przeznaczenia terenu oznacza główną funkcję terenu, co nie wyklucza lokalizacji jako uzupełniających i niekolidujących z tą funkcją obiektów i urządzeń infrastruktury towarzyszącej, w tym infrastruktury technicznej, parkingów, punktów usługowych, tymczasowych obiektów usługowych, innych usług towarzyszących oraz obiektów małej architektury przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń planu.

Prognozę opracowano w 3 egz. wraz z dyskiem CD opatrzonym etykietą, zawierającym elektroniczną wersję opracowania. Zawiera ona część opisową i graficzną.

Część graficzna prognozy została wykonana w skali 1:1000 na odbitce projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Pokazano na niej obszar planu na tle najważniejszych elementów środowiska przyrodniczego oraz przybliżony kierunek skutków, jakie ustalenia planu mogą mieć dla środowiska przyrodniczego tego obszaru.

Część opisowa prognozy, omawia w sposób szczegółowy, aktualny wynikający z dotychczasowego sposobu użytkowania i zagospodarowania terenu, stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym planem, analizuje – zgodnie z wybraną metodą, skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu dla poszczególnych komponentów środowiska oraz formułuje wnioski i zalecenia, wynikające z przeprowadzonej analizy.

2. Podstawa prawna opracowania prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko opracowano w oparciu o:

- Ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- Ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- Ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- Uchwałę Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, w rejonie granicy lądowo-morskiej gminy Międzyzdroje oraz na odcinku pomiędzy ulicami: Bohaterów Warszawy, Promenady Gwiazd, Romualda Traugutta, Tysiąclecia Państwa Polskiego, Ignacego Krasickiego, Krótką, Gryfa Pomorskiego, Adama Mickiewicza, Rybacką.

3. Materiały i dokumentacje wykorzystane w opracowaniu

Przy sporządzaniu niniejszego dokumentu wykorzystano informacje zawarte w niżej wymienionych, istniejących i dostępnych opracowaniach, dokumentacjach i ekspertyzach:

- Andrzejewski R., 1980, Ekofizjografia i ekologiczne kształtowanie środowiska biotycznego na obszarach zurbanizowanych. Człowiek i środowisko, t. 4, nr 4;
- Atlas Hydrograficzny Polski. PPWK Warszawa, 1983 r.;
- Atlas zasobów, walorów i zagrożeń środowiska przyrodniczego Polski. PAN Warszawa;
- Filipiak J., Raczyński M., 2000, Jeziora Zachodniopomorskie. WAR Szczecin;
- Bartkowski T., 1986 r., Zastosowanie geografii fizycznej. PWN Warszawa;
- Kondracki J., Geografia fizyczna Polski, PWN Warszawa 1988 r., Geografia regionalna Polski, WN PWN Warszawa 1998 r.;
- Koźmiński Cz., 1983 r. Agroklimat województwa szczecińskiego. SZTN Szczecin;
- Koźmiński Cz, Michalska B, Czarnecka M., 2007 r., Klimat województwa zachodniopomorskiego (Akademia Rolnicza w Szczecinie). AR. Szczecin 2000 r.;
- Krogulec J., 1998 r. Ptaki łąk i mokradeł (Stan populacji, zagrożenia i perspektywy ochrony, (Fundacja IUCN Poland, Warszawa);
- Czeraszewicz R, Oleksiak A., 2004 r. Ptaki wodno-błotne na Pomorzu Zachodnim. Wyniki liczeń w sezonie 2003/2004, ekologia i ochrona. ZTO-PZŁ Szczecin;
- Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50000, arkusz Międzyzdroje (0113). Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1998;
- Mapy glebowo-rolnicze oraz kierunki ich wykorzystania. IUNG, seria P/18 Puławy;
- Mikołajski J., 1966 r. Geografia województwa szczecińskiego, STN Szczecin;
- Niemirski W., 1973 r. Kształtowanie terenów zieleni. Arkady Warszawa;
- Podział hydrograficzny Polski. Część II. Mapa 1: 200 000, IMGW Warszawa 1980 r.
- Raporty o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 1993-2014, PIOŚ, WIOŚ Szczecin;
- Racinowski R., 1987, Wprowadzenie do ekofizjografii osadnictwa. PWN Warszawa;
- Różycka W., 1986, Zakres badań ekofizjograficznych i zasady wdrażania wyników do planów zagospodarowania przestrzennego, Człowiek i Środowisko, t.4, nr 4;
- Dokumentacja hydrogeologiczna zasobów Banku Hydro i CAG Oddziału Pomorskiego PIG w Szczecinie. Szczecin 1995 r.;
- Opracowanie fizjograficzne w planach przestrzennego zagospodarowania województw, miast i gmin, 1984, opr. zbior., Instytut Kształtowania Środowiska, Warszawa;
- Opracowanie ekofizjograficzne Międzyzdroje – rejon Promenady, S. P. A. „Afix”, Sp. S.P.A. „Afix” Sp. z o.o. Szczecin 2004;
- Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla: obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zalew Szczeciński” PLB320009 i specjalnego obszaru ochrony siedlisk „Ujście Odry i Zalew Szczeciński”, PLH320018. ECO EXPERT Szczecin 2012;
- Plan Gospodarki Odpadami dla Celowego Związku Gmin CZG R - XXI z siedzibą w Nowogardzie na lata 2009-2012 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2013-2018. AK NOVA Sp. z o.o. Odolanów (Nowogard, listopad 2009);
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego. RBGPWZ Szczecin 2010;
- Strategia Rozwoju Gminy Międzyzdroje na lata 2014-2025, przyjęta Uchwałą Nr XLIX/485/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach dnia 20 lutego 2014 roku;
- Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Międzyzdroje na lata 2014-2017 z perspektywą na lata 2018-2021 – zał. do Uchwały Nr LVII/558/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 28 sierpnia 2014 r.;

- Aktualizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Międzyzdroje na lata 2008-2016. AI Sp. z o.o. Świnoujście;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. KZGW Warszawa, 2011;
- Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami na lata 2013-2017 dla Województwa Zachodniopomorskiego (WPONZ WZ). Biuro Dokumentacji Zabytków (BDZ), Szczecin 2013r ;
- Pokorski Z., Siwiec C., 1985 r. Kształtowanie terenów zieleni;
- Seneta W., 1973 r. Dendrologia. PWN Warszawa;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, przyjęte uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r.;
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Międzyzdroje 2010-2020, przyjęty Uchwałą Nr LVIII/591/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 września 2010 r.
- Studium środowiska przyrodniczego w zakresie geologii, geomorfologii, zasobów surowców mineralnych i wód podziemnych dla potrzeb „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego”, praca zbiorowa pod red. R. Dobracki, PIG Oddział Pomorski, Szczecin 2001 r.;
- Z. Matkowska, M. Ruszała, M. Wdowiak., 1977 r. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, arkusz 113 (Międzyzdroje). Wydawnictwo Geologiczne, Warszawa;
- Uggle J., 1979 r. Gleboznawstwo rolnicze. PWN Warszawa,
- Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego. Biuro Konserwacji Przyrody (BKP), Szczecin 2010;
- Waloryzacja przyrodnicza gminy Międzyzdroje (operat generalny). Biuro Konserwacji Przyrody (BKP), Szczecin 1998;
- Woś A., 1999. Klimat Polski, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa,
- Kucharski B., 1976, Ziemia Szczecińska – szlaki pieszce, przewodnik, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań;
- Lustracja terenowa, czerwiec/lipiec/sierpień 2015; styczeń/luty 2016 i maj/czerwiec 2017 r.

Inne wybrane akty prawne

- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne;
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach;
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
- Ustawa z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- Ustawa z 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych;
- Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych pomiarów;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunkowej grzybów;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt;
- Rozporządzenie Nr 3/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie ustalenia warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 2431);

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 roku w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie złóż wód podziemnych zaliczonych do solanek, wód leczniczych i termalnych oraz złóż innych kopalin leczniczych, a także zaliczenia kopalin pospolitych z określonych złóż lub jednostek geologicznych do kopalin podstawowych;
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem.
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie;
- Zarządzenie Porządkowe Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony terenów pasa technicznego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 2468);

Konwencje i Dyrektywy

- Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej przyjęta 5.06.1992 r.;
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza, jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzona 2.02.1971 r., weszła w życie 21.12.1975 r.;
- Konwencja Bońska o ochronie gatunków wędrownych dzikich zwierząt, sporządzona 29.06.1979 r. w Bonn;
- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk sporządzona 19.09.1979 r. w Bernie;
- Konwencja Waszyngtońska o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasia;
- Dyrektywa 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 o ochronie dziko żyjących ptaków (Directive on the Conservation of Wild Birds) Dyrektywa Ptasia;
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Habitatowa).

4. Uwagi metodyczne do sporządzanej prognozy

Proces opracowywania prognozy oddziaływania na środowisko polega na usystematyzowanej analizie postanowień planu, której celem jest identyfikacja możliwych do ustalenia skutków środowiskowych.

Przyjmując, że projekt planu może powodować różnorodne skutki – od negatywnych poprzez neutralne do pozytywnych – wydaje się zasadne przede wszystkim określić trendy zmian, jakie będą zachodzić w środowisku.

Przeprowadzona w ten sposób analiza, a następnie w zależności od charakteru oraz dominacji prognozowanych oddziaływań zakwalifikowano poszczególne tereny do odpowiedniej kategorii skutków:

- korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko;
- umiarkowanie korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń planu na środowisko
- mało korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- potencjalnie niekorzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- mało znaczące negatywne skutki realizacji ustaleń planu na sąsiadujące obszary Natura 2000:
 - obszar specjalnej ochrony ptaków – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB990003;
 - specjalny obszar ochrony siedlisk – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH990002;

Poza powyższymi sąsiadującymi formami ochrony przyrody, obszar planu znajduje się w obrębie projektowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” OKK-30.

Dokonano także opisowej szczegółowej analizy wszystkich możliwych skutków środowiskowych i trendów zmian w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska, dóbr materialnych i zdrowia ludzi.

Wyniki przeprowadzonych analiz i ocen znalazły odzwierciedlenie w części graficznej, która została wykonana na odbitce projektu planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY

Zastosowany sposób oceny oddziaływań ma umożliwić łatwą identyfikację przedsięwzięć stanowiących potencjalnie największe zagrożenie dla środowiska. Należy jednocześnie zastrzec, że porównywanie ilościowe, a tym bardziej próby wzajemnej kompensacji wskazań pozytywnych i negatywnych, w ramach planu lub w porównaniu do innych planów, w celu ustalenia czy plan jest mniej lub bardziej „przyjazny dla środowiska” jest nieuprawnione.

Metoda analizy pozwala identyfikować potencjalne kolizje, oceniając je w kategoriach rachunku kosztów-korzyści, tylko tam, gdzie jest to możliwe (np., jeśli planowane przedsięwzięcia posiadają studium wykonalności lub uprawnia takie oceny dostępną wiedza o terenie lub skutkach planowanych działań).

Przyczynami i determinantami zmian w środowisku są: natura realizowanych przedsięwzięć (charakter, skala, lokalizacja, itp.), związane z nimi oddziaływania w fazie budowy, eksploatacji i likwidacji oraz wrażliwość/chłonność środowiska w rejonie, gdzie przedsięwzięcie powstaje.

Należy, zatem zdawać sobie sprawę, że realizacja takiego samego przedsięwzięcia w różnych lokalizacjach i/lub w różny sposób może powodować inne skutki środowiskowe. Zakłada się jednak, że wszystkie przedsięwzięcia realizowane będą w oparciu o zasadę stosowania najlepszej dostępnej techniki (BAT) lub podobne mechanizmy weryfikacji projektów.

4.1. Stopień szczegółowości prognozy

Szczegółowość prognozy odpowiada szczegółowości projektu planu zagospodarowania przestrzennego i odpowiada szczegółowości wymaganej w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości zgłoszonym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie - pismo WOPN-OS.411.90.2015.MP z dnia 22 lipca 2015 r.;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kamieniu-Pomorskim – opinia sanitarna PS-N-ZNS-400-8/15 z dnia 26 czerwca 2015 r.
- Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie pismem OW-IV-072/021/02/15 z dnia 30 czerwca 2015 r.,

W opracowaniu niniejszej prognozy uwzględniono wnioski dotyczące ochrony środowiska, które napłynęły po ukazaniu się zawiadomienia o przystąpieniu do prac nad projektem planu.

Szczegółowość prognozy wynika także z dostępnych lub możliwych do uzyskania informacji o środowisku (np.: opracowanie ekofizjograficzne, inwentaryzacja szaty roślinnej i wizje lokalne).

Szczegółowość prognozy jest większa tam, gdzie wynika to ze specyfiki analizowanego terenu (np.: występowanie wartości przyrodniczych lub zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi).

4.2. Etap przyjęcia prognozy i powiązanie z innymi projektami dokumentów będącymi w procesie opracowywania

Prognozę sporządzano w trakcie przygotowywania projektu planu zagospodarowania przestrzennego, co pozwoliło na równoczesną korektę projektowanych rozwiązań planistycznych. Dzięki korygowaniu ustaleń, projekt dokumentu stał się bardziej przyjazny dla środowiska.

W związku ze stałą współpracą z zespołem autorskim w planie znalazły się rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, optymalizujące rozwiązania realizacyjne projektowanego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ostateczny kształt prognoza oddziaływania na środowisko uzyskała na etapie zamknięcia projektu planu, przed przekazaniem do opiniowania i uzgodnień.

Niniejszy dokument uwzględnia wszystkie zmiany i uwagi zgłoszone do projektu planu na późniejszych etapach procedury jego uchwalania.

5. Przedmiot i cele projektowanego planu

Niniejsza prognoza dotyczy obszaru określonego Uchwałą Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego Prognoza została wykonana w skali 1:1000.

Przedmiotem ustaleń planu jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów objętych opracowaniem planu.

Z analizy zasadności przystąpienia do sporządzenia planu wynika też, że m.in. opracowanie planu będzie korzystne dla mieszkańców miasta i gminy, ponieważ pośrednio przyczyni się do zwiększenia liczby miejsc pracy na terenie miasta, poprzez nowe inwestycje, których realizację umożliwi plan i będzie sprzyjać wzrostowi zamożności mieszkańców miasta i gminy (poprzez danie im szansy na dodatkowe dochody).

Na obszarze objętym planem ustalono następujące kategorie przeznaczenia terenów:

- 1) **UTH i UT** – tereny usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem;
- 2) **U** – tereny usług, w szczególności usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem;

Kategoria przeznaczenia terenu oznacza główną funkcję terenu, co nie wyklucza lokalizacji jako uzupełniających i niekolidujących z tą funkcją obiektów i urządzeń infrastruktury towarzyszącej, w tym infrastruktury technicznej, parkingów, punktów usługowych, tymczasowych obiektów usługowych, innych usług towarzyszących oraz obiektów małej architektury przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń planu.

Ustalenia planu składają się z:

- ustaleń wstępnych,
- ustaleń ogólnych,

- ustaleń szczegółowych dla terenów elementarnych w ramach poszczególnych kategorii przeznaczenia terenów,
- ustalenia w zakresie skutków prawnych uchwalenia planu,
- ustaleń końcowych,

Dla poszczególnych terenów elementarnych sformułowano ustalenia szczegółowe w następującym układzie:

- przeznaczenie terenu;
- zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu i przestrzeni publicznej oraz ochrony i kształtowania łądy przestrzennego;
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków
- warunki ochrony i zagospodarowania, w tym wynikające z przepisów odrębnych;
- zasady i warunki scalania i podziału;
- zasady obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

Dla poszczególnych terenów elementarnych mają zastosowanie wszystkie rodzaje ustaleń, przy czym ustalenia ogólne są uściślane i uzupełniane poprzez ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego.

6. Zgodność planu z opracowaniem ekofizjograficznym

Szczegółową analizę środowiska, w tym ocenę jego stanu wraz z identyfikacją zagrożeń przeprowadzono w opracowaniu ekofizjograficznym, które sporządzono w okresie lipiec/wrzesień 2015 r. W opracowaniu tym dokonano między innymi analizy zgodności użytkowania terenów z predyspozycjami środowiska oraz niezbędnym stopniem ochrony jego zasobów. Przeanalizowane zostały również zagrożenia środowiska.

W wyniku przeprowadzonych analiz stanu zachowania wartości przyrodniczych oraz predyspozycji terenów wykazano obszary, na których zagospodarowanie i użytkowanie (ze względu na cechy zasobów środowiska) powinno być podporządkowane funkcjom środowiska i zachowaniu różnorodności biologicznej. Projekt planu uwzględnił proponowane w opracowaniu funkcje i predyspozycje terenów.

Stwierdza się, że proponowane w planie rozwiązania przestrzenne dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych terenu wynikających z tego opracowania. Uwarunkowania te stanowiły podstawę do ustalenia kierunków zachowania umiarkowanych warunków funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Ogólnie należy stwierdzić, że ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego są zgodne z wytycznymi ekofizjograficznymi.

7. Zgodność ustaleń planu ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdza się, że przewidywane rozwiązania planistyczne są zgodne z obowiązującymi ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje” przyjętego uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r.

Na podstawie projektu planu stwierdza się, że nie narusza on ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”.

Opracowanie w pełni uwzględnia kierunki i zasady polityki przestrzennej określone w Studium, w szczególności poprzez:

- uwzględnienie przyjętego w Studium przeznaczenia i zagospodarowania terenów;
- zbilansowane gospodarowanie przestrzenią, optymalne zachowanie terenów otwartych.

II. STRUKTURA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Położenie i rzeźba obszaru objętego planem

Obszar objęty planem znajduje się w granicach miasta Międzyzdroje. Miasto Międzyzdroje położone jest w północno-zachodniej części województwa zachodniopomorskiego, bezpośrednio nad Morzem Bałtyckim i na terenie wyspy Wolin w jej północno-zachodniej części.

Obszar planu, do którego sporządzana jest prognoza oddziaływania na środowisko położony jest w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, w rejonie granicy lądowo-morskiej gminy Międzyzdroje oraz na odcinku pomiędzy ulicami: Bohaterów Warszawy, Promenady Gwiazd, Romualda Traugutta, Tysiąclecia Państwa Polskiego, Ignacego Krasickiego, Krótką, Gryfa Pomorskiego, Adama Mickiewicza, Rybacką.

Granicę obszaru opracowania od strony północnej stanowi południowy brzeg Zatoki Pomorskiej (Morza Bałtyckiego) – lokalizacja obszaru opracowania na mapie poniżej i zał. nr 1.

Obszar będący przedmiotem planu obejmuje niewielką część północną miasta Międzyzdroje. Pod względem fizyczno-geograficznym położony jest w obrębie makroregionu Pobrzeża Południowobałtyckiego (313) - Pobrzeża Szczecińskiego (313.2/3) oraz mezoregionu Uznam i Wolin (313.21).

Mezoregion wysp Uznam i Wolin (313.21) oddziela Zalew Szczeciński od Zatoki Pomorskiej. Fragment wyspy Uznam obejmujący powierzchnię 424 km², tylko w małej części koło Świnoujścia należy do Polski. Wyspa

Wolin (265 km²) oddzielona jest od Uznamu cieśniną Świnie, zaś od łądu cieśniną Dziwny. Jądro obu wysp tworzą wzniesienia morenowe, dochodzące do 115 m wysokości i opadające w kierunku morza i zalewu wysokimi falezami. Do kęp morenowych poprzeraśtały usypane przez fale morskie szeregi piaszczystych niewysokich wałów, tworzących tereny równinne z małymi wydmami. Urozmaicony krajobraz morenowy, dobrze zachowane lasy mieszane z sosną, dębem i bukiem oraz bogactwo fauny ptasiej zdecydowały o utworzeniu na Wolinie Parku Narodowego o powierzchni 47 km². Dużą część wyspy zajmuje Woliński Park Narodowy (WPN), jednak obszar zurbanizowany miasta wyłączony jest z ochrony, pozostaje poza granicami WPN, a także poza obszarami wskazanymi do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Obszar opracowania stanowi przymorski pas terenu w granicach miasta Międzyzdroje, w jego północnej części znajduje się molo. Piaszczysta plaża morska jest na tym odcinku dość szeroka (35-50 m). Następnie występuje pasmo wydm o wysokości ok. 5-7 m n.p.m., którego szerokość waha się od 30 do 60 m. (oprócz fragmentu we wschodniej części opracowania, gdzie zlokalizowano obiekty kubaturowe z dominującym elementem, jakim jest hotel Amber Balic).

Plaża i molo w Międzyzdrojach, w tym obszar opracowania to niewątpliwie jedne z najpopularniejszych atrakcji turystycznych regionu, są one masowo odwiedzane przez turystów z kraju i zagranicy, głównie w okresie letnim. Z drugiej strony, pas wybrzeża jest również bardzo ważnym korytarzem ekologicznym, miejscem migracji i gniazdowania wielu gatunków ptaków.

Nadmorska promenada i molo to najbardziej atrakcyjne i równocześnie reprezentacyjne tereny miasta. Wzdłuż promenady, ciągnącej się na przestrzeni ponad 2 km, rosną ciekawe drzewa i krzewy. Usytuowane są tam także rzeźby, muszla koncertowa – amfiteatr, oraz bardzo liczne punkty gastronomiczne. Do promenady przylega molo, którego początki sięgają roku 1884. Z mola roztacza się rozległy widok na Zatokę Pomorską i jej wybrzeże: na wschodzie na wzgórze wolińskiej moreny czołowej pokrytej lasami, opadające klifowym urwiskiem do morza (z Kawczą Górą, Białą Górą i na horyzoncie górą Gosań – 95 m n.p.m.), na zachodzie ciągnie się półwysp Przymorski, sięgający aż po Świnę, nad którą wznosi się widoczna z mola latarnia morska.

Za wydmami znajduje się pas zieleni miejskiej o szerokości 20-60 m, przylegający do promenady – ulic Bohaterów Warszawy i Promenady Gwiazd, wykorzystywany przez spacerowiczów, znajdują się tam także pojedyncze budynki obsługujące ruch turystyczny. Promenada – ciąg ulic Bohaterów Warszawy i Promenady Gwiazd, biegnie na wysokości 6-7 m n.p.m. Oprócz ciągu spacerowego, pełni rolę drogi dojazdowej. Na ciągu tych ulic, ruch samochodowy jest dopuszczony w ograniczonym zakresie.

Za promenadą teren opada w kierunku miasta. Znajdujący się w granicach opracowania fragment miasta pomiędzy ulicami: Kopernika i Krótką charakteryzuje się dość urozmaiconą, choć antropogenicznie zmienioną

rzeźbą terenu o wysokościach bezwzględnych od 3 do 6 m n.p.m. Zlokalizowane są tu budynki o funkcji pensjonatowej i uzdrowskiej (Dom Zdrojowy), a także niewielki park (w rozwidleniu ulic Zdrojowej i Morskiej). W parku znajdują się dwa korty tenisowe. Drugim kompleksem parkowym jest objęty opieką konserwatorską Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina. Dom Zdrojowy wpisany jest do rejestru zabytków. Niewielki fragment, przyległy do Domu Zdrojowego znajduje się w granicach opracowania. Dokładną granicę obszaru opracowania przedstawiono na załączniku graficznym w skali 1:1 000 – mapa nr 3.

1.2. Budowa geologiczna i warunki gruntowo-wodne

Obszar objęty opracowaniem stanowi wschodni kraniec obniżenia Bramy Świny, sąsiadujący bezpośrednio z brzeżnymi wzniesieniami wysoczyzny plejstocenijskiej. Brama Świny (313.211) jest mikroregionem obszaru Uznam i Wolin, położonym nad Zatoką Pomorską, będącym także zwężeniem cieśniny Świny.

Brama Świny jest obszarem młodej przybrzeżnej akumulacji morskiej i eolicznej, mający przedłużenie na lewym brzegu Świny na Uznamie. Obszar opracowania zbudowany jest z sypkich gruntów eolicznych (piaski drobnoziarniste i średnioziarniste) o dużej miąższości (ca 5,0 m). Piaski pasa plaży ($^{mp}Q_h$) i wydym ($Q_h w$) są pochodzenia morskiego. Piaski eoliczne w wydymach to piaski najmłodszej wydmy białej i szarej. Są to utwory czwartorzędowe – holocenijskie, dobrze przepuszczalne bez większej izolacji powierzchniowej.

Obszar opracowania stanowi pas terenu równoległy do brzegu morskiego. Charakteryzuje się szeroką plażą i dość wąskim pasem wydym (ok. 45 m). Plaża morska jest formą rzeźby najbardziej podlegającą procesom niszcącym, wywoływanym warunkami sztormowymi na morzu. Zmiany w jej rzeźbie podlegają zarówno na zmiennej szerokości, jak i na różnym kształtowaniu profilu poprzecznego.

Wydmy białe obszaru opracowania są tworem geologicznie młodym, w częściach przyległych do plaży są one przedmiotem szczególnej ochrony, mającej na celu ochronę wybrzeża przed niszczeniem. Pozostałe, zurbanizowane tereny, leżące na podłożu piasków pochodzenia eolicznego są obecnie utrwalone przez infrastrukturę miejską.

1.3. Wody podziemne

1.3.1. Warunki hydrogeologiczne

Na mapie hydrogeologicznej Polski obszar opracowania położony jest w jednostce 2a Q II, obejmującej część Półwyspu Przytorskigo. Na całym Półwyspie Przytorskim występuje jeden plejstocenijsko-holocenijski poziom wodonośny. W spągu warstwy wodonośnej może występować zasolenie. Głębokość poziomu wodonośnego wynosi poniżej 5,0 m, lokalnie na wydymach powyżej 5,0 m.

Obszar charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem zagrożenia wód podziemnych, ze względu na brak izolacji od powierzchni terenu i możliwość infiltracji wód powierzchniowych.

Na obszarze wyspy Wolin zasoby wód podziemnych (słodkich) wymagają szczególnej ochrony ze względu na ograniczoną ich odnawialność i brak izolacji zbiornika wód podziemnych przed zanieczyszczeniami.

Obszar opracowania znajduje się w sąsiedztwie strefy ochrony miejskiego ujęcia wody, położonego na terenie Wolińskiego Parku Narodowego.

Na obszarze opracowania zagrożenie dla wód podziemnych wynika z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, z wodami powierzchniowymi oraz wodami strefy aeracji, skąd przesiąkają zanieczyszczenia.

Ze względu na płytkie położenie warstwy wodonośnej i brak jej izolacji, nakazuje się bezwzględne odprowadzenie ścieków z obszaru opracowania do systemu kanalizacji sanitarnej, aby zapobiec takim zagrożeniom jak nieszczelność zbiorników bezodpływowych (szamb), przelewy, opróżnianie wozów asenizacyjnych w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Przy wzmożonym ruchu kołowym w sezonie turystycznym zaleca się także odprowadzenie do kanalizacji deszczowej przy wstępnym podczyszczeniu zanieczyszczonych wód opadowych z jezdni ulic oraz parkingów turystycznych.

Ze względu na ochronę brzegu morskiego (niewielka część terenu znajduje się w granicach pasa technicznego wybrzeża i prawie taka sama - w granicach pasa ochronnego) zaleca się wprowadzenie zakazu zabudowy niezabudowanych do dziś terenów pomiędzy promenadą a brzegiem morskim. Wyjątkiem może być rozbudowa molo, pod warunkiem przeprowadzenia oceny wpływu tej inwestycji na linię brzegową. Przy wprowadzaniu zabudowy na terenach pozostałych należy przeprowadzić stosowne badania gruntowe.

1.3.2. Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)

Wody podziemne stanowią podstawowe źródło zaopatrzenia w wodę pitną w gminie Międzyzdroje. Największe znaczenie gospodarcze mają utwory czwartorzędowe.

Jednolita część wód podziemnych – oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry (Monitor Polski nr 40, poz. 451 z dnia 27 maja 2011 r.) zostały określone m.in. dla terenu objętego opracowaniem, dane dot. jednolitej części wód podziemnych, które kształtują się następująco:

JCWPd - 5

- Nr punktu - 2222
- Nazwa punktu - Międzyzdroje
- Miejscowość - Międzyzdroje
- Powiat - kamieński
- Numer JCWPd - 5
- Stratygrafia - Q (czwartorzęd)
- Typ wód - G (wody gruntowe)
- Charakter punktu - SW (wody o swobodnym zwierciadle wody)
- Typ ośrodka - 1 (warstwa porowa)
- Klasa jakości wody - II (2012 r.)
- Wskaźniki przekraczające normy dla wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi - Fe, Mn (2012 r.)
- Ocena stanu chemicznego wód - dobry (2014 r.)

Wg oceny stanu chemicznego JCWPd – badań realizowanych przez Państwowy Instytut Badawczy (PIB) – Państwowy Instytut Geologiczny (PIG) w 2012 r. przeprowadzono badania stanu chemicznego wód podziemnych w ramach monitoringu diagnostycznego a w 2013 r. w ramach monitoringu operacyjnego.

W wyniku badań stwierdzono, że w Międzyzdrojach występowały wody o dobrym stanie chemicznym – II klasy, wody dobrej jakości.

JCWPd - 1

Od strony zachodniej obszaru opracowania, (ale już poza obszarem opracowania i granicą gminy Międzyzdroje) znajduje się obszar o nazwie JCWPd – 1 (rejon Świnoujście). Dane dotyczące jednolitej części wód podziemnych dla terenu bezpośrednio sąsiadującego z obszarem opracowania (rejon Świnoujścia):

- Europejski kod JCWPd - PLGW67001
- Nazwa JCWPd - 1
- Region Wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 obszar dorzecza Odry
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
- Ekoregion (wg Kondrackiego/wg Illiesa) - Równiny Centralne (14)

Ocena stanu:

- Ilościowego - zły
- Chemicznego - zły
- Ocena ryzyka - zagrożony
- Derogacje - 4(4) - 1

Uzasadnienie derogacji ze względu na nadmierny pobór wód z ujęć wód podziemnych przy ograniczaniu zasobów wód oraz ascenzji wód słonych. Po zastosowaniu Programu działań osiągnięcie dobrego stanu jest możliwe do 2021 r.

Przedmiotowy obszar opracowania w tym sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie powinien kolidować z ustaleniami i celami środowiskowymi, zawartymi w Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry lub stwarzać ryzyka ich niedotrzymania.

Celem środowiskowym dla przedmiotowej części wód podziemnych jest osiągnięcie lub utrzymanie, co najmniej dobrego stanu wód, czyli dobrego lub bardzo dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

1.3.3. Sąsiadujący główny zbiornik wód podziemnych (GZWP-102)

Główny zbiornik wód podziemnych (GZWP) jest to naturalny zbiornik wodny znajdujący się pod powierzchnią ziemi, gromadzący wody podziemne i spełniający szczególne kryteria ilościowe i jakościowe. GZWP mają strategiczne znaczenie w gospodarce wodnej kraju.

Główne zbiorniki wód podziemnych są to zbiorniki wód podziemnych przeznaczone przede wszystkim do zabezpieczenia rezerw wody o wysokiej jakości do wykorzystania w przyszłości.

Warunkiem zakwalifikowania zbiorników wód podziemnych (GZWP) do grupy głównych jest: wydajność potencjalnego otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność warstwy wodonośnej wyższa niż 10 m²/h, najwyższa klasa jakości wody.

Obszar objęty opracowaniem planu położony jest poza obszarem o wysokich zasobach użytkowych wód podziemnych, czyli Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych nr 102 (GZWP nr 102) o nazwie Zbiornik wyspy Wolin (QDM). GZWP-102 jest to Obszar Najwyższej Ochrony (ONO). GZWP-102 to zbiornik czwartorzędowy, obejmujący zbiorniki o różnej genezie: dolinny i międzymorenowy, dla którego w 2000 r. opracowano „Dokumentację warunków hydrogeologicznych dla ustalenia ochrony zbiornika wyspy Wolin – GZWP nr 102”. Dokumentacja ta została zatwierdzona przez Ministra Środowiska decyzją z dnia 05.01.2001 r. znak: DG/kdh/ED/489-6274/2000.

Ponadto obszar opracowania znajduje się w sąsiedztwie obszaru, który posiada zatwierdzone zasoby dyspozycyjne, decyzja Ministra Środowiska z dnia 05.01.2001 r., znak: DG/kdh/ED/489-6274/2000 –

„Dokumentacja hydrogeologiczna zasobów dyspozycyjnych wyspy Wolin”. Z dokumentacji tej wynika, że obszar objęty planem znajduje się w jednostce nr 1 – Przytór o powierzchni 40,39 km².

Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych (możliwe do zagospodarowania na danym obszarze) w tej jednostce wyspy Wolin zostały ustalone z formacji czwartorzędowych w ilości 160,0 m³/h, co stanowi 3860,0 m³/d, dla obszaru o powierzchni 40,39 km². Rezerwa zasobów dyspozycyjnych do poboru wynosi 37% przy uwzględnieniu tylko poboru rejestrowanego.

W obszarze objętym sporządzeniem planu występuje jeden czwartorzędowy poziom wodonośny, w spągu tego poziomu wodonośnego występuje zasolenie.

Zgodnie z „Mapą hydrogeologiczną Polski 1:50 000” obszar objęty sporządzeniem planu położony jest w rejonie, gdzie stopień zagrożenia zanieczyszczeniem wód podziemnych jest bardzo wysoki (ze względu na płytkie występowanie wód podziemnych (1,5-2,5 m p.p.t.), brak izolacji od powierzchni utworami słaboprzepuszczalnymi poziomu użytkowego, obecność ognisk zanieczyszczeń). Wobec powyższego, ze względu na ochronę zasobów wód podziemnych zasadne jest wprowadzenie zakazu wprowadzenia ścieków, a tym samym lokalizowania oczyszczalni przydomowych.

Jednocześnie biorąc pod uwagę warunki gruntowe oraz zagrożenie wód podziemnych ascencją wód zasolonych oraz ingresją wód morskich wszelkie działania nie powinny pogarszać stanu wód. W szczególności nie powinno się prowadzić długotrwałych odwodnień budowlanych, a także ze względu na ograniczone rezerwy zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych oraz ich słabą jakość (wysoka barwa, wysoka zawartość żelaza i chlorków) zasadne jest zaopatrzenie w wodę obszaru planu z istniejącej sieci wodociągowej.

Działalność gospodarcza na obszarze prawnie chronionym z mocy prawa jest ograniczona i tym samym przyczynia się do ochrony wód podziemnych.

Obszar objęty opracowaniem planu, o odpowiednio ukierunkowanym zagospodarowaniu przestrzennym, ma chronić ilościowe i jakościowe zasoby wód podziemnych, co wobec silnej degradacji wód powierzchniowych ma podstawowe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę pitną.

Zwraca się uwagę, że zapisy zawarte w dokumentacji hydrogeologicznej nie zostały formalnie wprowadzone w życie. Zgodnie z art. 60 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 469) sąsiadujący obszar ochronny zbiornika oraz zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów wymagają ustanowienia na drodze rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie.

1.3.4. Komunalne ujęcie wody podziemnej (poza obszarem opracowania)

Na bazie sąsiadującego GZWP nr 102 funkcjonuje ujęcie wody podziemnej w Międzyzdrojach, które położone jest na terenie Wolińskiego Parku Narodowego. W granicach administracyjnych miasta leży część terenów ochrony bezpośredniej i pośredniej zewnętrznej komunalnego ujęcia wody Międzyzdroje, na którym obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania terenu.

Obszar planu znajduje się na północ poza komunalnym ujęciem wody podziemnej w Międzyzdrojach. Nie jest usytuowany w granicach terenu ochrony bezpośredniej i pośredniej ujęcia wody.

1.4. Kopaliny – występowanie, eksploatacja i ochrona zasobów

Na obszarze objętym opracowaniem planu ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie występują złoża surowców mineralnych.

Obszar opracowania nie posiada perspektyw dla udokumentowania złóż kruszywa.

Przy czym, na terenie miasta Międzyzdroje znajduje się odwiert ze stwierdzonym występowaniem wód mineralnych. Występujące w nim wody zawierają C1-98,7% mval, Na-93,4% mval, Br-1,58% mval, Fe²⁺-3,2% mval.

Wody te w klasyfikacji balneologicznej określone są jako chlorkowo-wapniowe, chlorkowo-sodowe oraz bromkowo-jodkowe. Mineralizacja ich wzrasta wraz z głębokością.

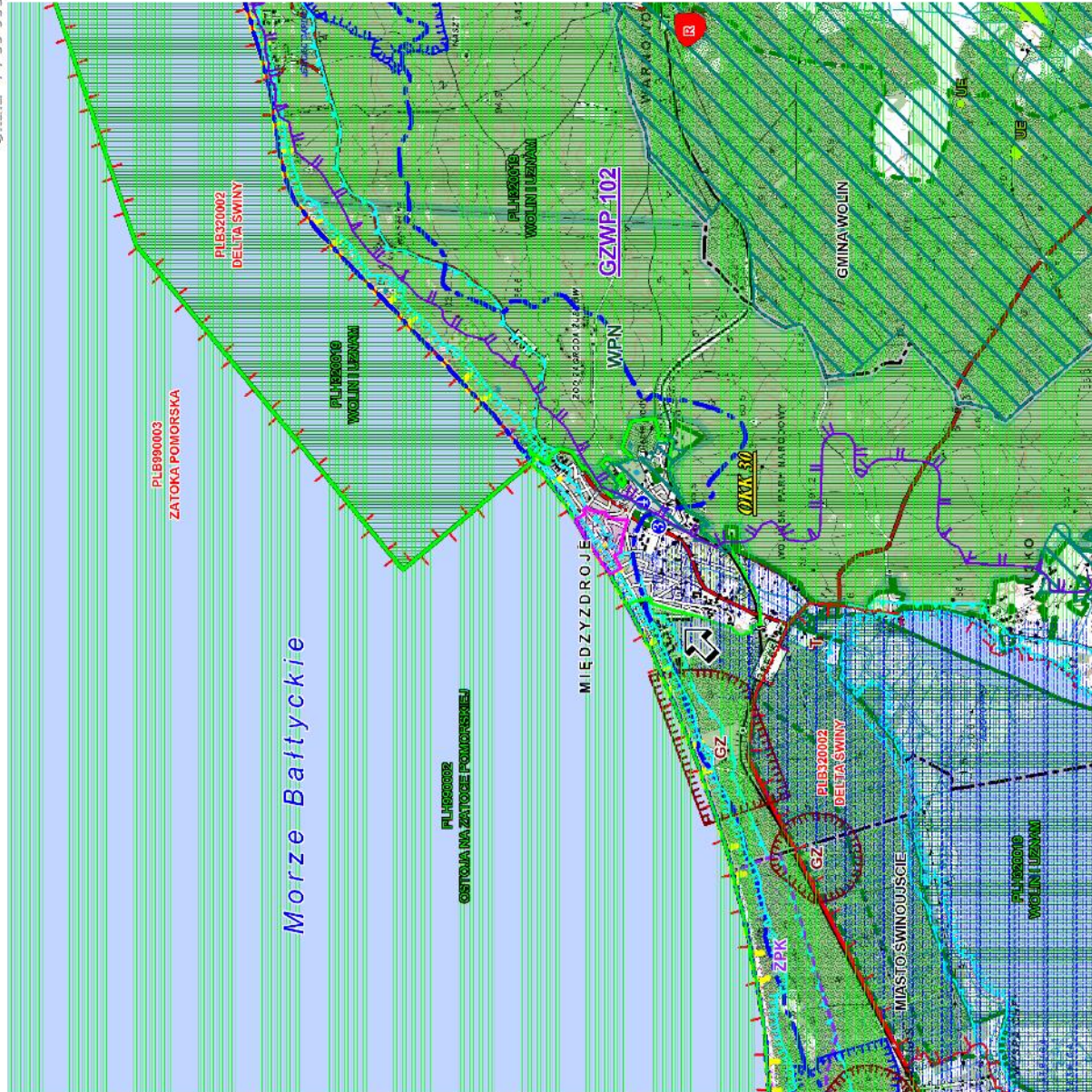
Zasoby te powinny zostać udokumentowane dla potrzeb m.in. uzdrowiskowych oraz ustawowo powinny być zaliczone do kopaliny podstawowych (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie złóż wód podziemnych zaliczonych do solanek, wód leczniczych i termalnych oraz złóż innych kopaliny leczniczych, a także zaliczenia kopaliny pospolitych z określonych złóż lub jednostek geologicznych do kopaliny podstawowych – Dz. U. z 2001 r. Nr 156, poz. 1815).

Jakkolwiek na terenie gminy nie eksploatuje się obecnie surowców mineralnych, tym niemniej ważnym surowcem o znaczeniu gospodarczym i leczniczym, są istniejące zasoby wód geotermalnych.

Ponadto, zwraca się uwagę, że w dolinie Starego Zdroju i jez. Wicko Małe, części południowej Międzyzdrojów, znajduje się udokumentowane złożo torfów (T), a na zachód od obszaru opracowania jest złożo gazu ziemnego (GZ) – mapa Nr 1, zał. w tekście na str. 20).

POWIĄZANIA PRZYRODNICZE OBSZARU OPRACOWANIA Z OTOCZENIEM

Skala 1 : 50 000

LEGENDA :

	Woliński Park Narodowy
	Granica otuliny Wolińskiego Parku Narodowego
	Rezerwat przyrody "Łuniewo"
	Obszary Natura 2000
	Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków
	Obszary mające znaczenie dla Wspólnoty
	Proponowany zespół przyrodniczo krajobrazowy "Wydmy na Warszawie"
	Użytki ekologiczne
	Proponowany Obszar Kulturowo-Krajobrazowy "Zachodniopomorski Pas Nadmorski" OKK-30
	Lasy ochronne
	Tereny ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych
	Główny zbiornik wód podziemnych GZWP Nr 102 "Zbiornik wyspy Wolin"
	Projektowany obszar ochrony GZWP Nr 102
	Obszar szczególnego zagrożenia powodzią
	Działy wodne zlewni: Zalew Szczeciński i cieśniny - Nr 3, Przymorze - Nr 4
	Granica pasa technicznego
	Granica pasa ochronnego brzegu morskiego
	Złoża surowców mineralnych udokumentowane GZ - gaz ziemny, T - torfy
	Morze terytorialne RP oraz morskie wody wewnętrzne
	Lasy
	Główne kierunki wiatru
	Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje położony w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje
	Granica gminy Międzyzdroje

1.5. Wody powierzchniowe

1.5.1. Topograficzny dział wodny

Na analizowanym obszarze wyróżniono działami wodnymi zlewnię - Zalewu Szczecińskiego i cieśniny - nr zlewni 3 i zlewnię Przymorza - nr zlewni 4 (mapa nr 3 i zał. graf. - mapa nr 1).

Wyróżniony dział wodny przebiegający przez wzniesienia moren czołowych jest działem I rzędu.

W granicach opracowania przebieg działu wodnego jest na ogół wyraźny, natomiast na pozostałym obszarze w rejonie opracowania, głównie na podmokłych, płaskich terenach delty wstecznej, działły wodne często mają charakter niepewny.

Obszar opracowania do sporządzenia planu znajduje się w całości w zlewni Przymorza – nr zlewni 4 wg Mapy podziału hydrograficznego Polski wykonanej przez Zakład Hydrografii i Morfologii Koryt Rzecznych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej. Jest to pole wg nowego podziału hydrograficznego Polski – Nr 413 o nazwie Przymorze od Cieśniny Świny do Cieśniny Dziwny

1.5.2. Ogólna charakterystyka wód powierzchniowych

Na obszarze opracowania nie występują naturalne ani sztuczne wody powierzchniowe płynące ani stojące (rzeki, rowy i kanały melioracyjne, jeziora i inne zbiorniki sztuczne).

Natomiast poza obszarem opracowania zauważa się duży powierzchniowy udział wód morskich a także płynących.

Ważną rolę w kształtowaniu warunków hydrograficznych analizowanego obszaru odgrywa jego położenie. Większość obszaru stanowi zachodni fragment wyspy Wolin i wschodni wyspy Uznam. Od południa oblewają go wody Zalewu Szczecińskiego (Wielki Zalew, jez. Wicko Wielkie i Małe), od północy Zatoka Pomorska. Akweny te łączy cieśnina Świny, najkrótsza z trzech cieśnin (obok Dziwny i Piany), o długości około 16 km i szerokości od 100 do 1000 m. Jej korytem odpływa około 75% wód z Zalewu Szczecińskiego do morza.

Cieśnina Świny rozdziela wyspę Wolin od wysp Uznam i Karsibór. Od strony Zalewu (jez. Wicko Wielkie) Świna tworzy deltę wsteczną, na którą składają się 44 wyspy porozdzielane licznymi odnogami łączącymi tzw. Starą Świnę z jez. Wicko Wielkie. W części północnej do systemu Świny należy Wielka Struga i Ognica. Świna wchodzi w skład akwenu polskich morskich wód wewnętrznych i jest częścią toru wodnego Świnoujście-Szczecin.

Na styku z obszarem opracowania od strony południowej głównym ciekim jest Kanał Zdrojowy, wypływający z centrum Międzyzdrojów (rejon Wzgórza Zamkowego), płynący w kierunku południowym do Jeziora Wicko Małe. Długość kanału wynosi 2,8 km, a powierzchnia zlewni 3,7 km². Wody powierzchniowe tej części sąsiadującego rejonu należą do zlewni Zalewu Szczecińskiego i cieśniny – Nr zlewni 3.

1.5.3. Ogólna charakterystyka Zatoki Pomorskiej

Obszar opracowania od strony północnej poprzez plażę bezpośrednio sąsiaduje z wodami Zatoki Pomorskiej, która jest częścią Morza Bałtyckiego.

Zatoka Pomorska jest to zatoka Morza Bałtyckiego w jego południowo-zachodniej części u wybrzeży Polski i Niemiec, ciągnąca się od przylądka Arkona do latarni morskiej Gąski – przy wybrzeżach wysp: Rugia, Uznam i Wolin oraz Wybrzeżu Trzebiatowskim i Słowińskim. Granica ma charakter umowny, a przy wydzieleniu obszaru brano pod uwagę ujście rzeki Odry w obrębie, której ma miejsce transformacja wód rzecznych i gdzie zachodzą intensywnie procesy rozpraszania zanieczyszczeń z dorzecza Odry.

Pod względem morfologicznym Zatokę Pomorską zaliczono jako obszar II rzędu, należący do Basenu Bornholmskiego.

Prądy morskie na Zatoce Pomorskiej uzależnione są od długo utrzymujących się wiatrów. Ich szybkość wzdłuż wybrzeża dochodzi do 2 węzłów w odległości 3,5 NM od brzegu. Prądy płyną tu przeważnie na wschód.

Głębokości w Zatoce Pomorskiej nie przekraczają 15 metrów; na Ławicy Odrzańskiej sięgają 6-9 m. Izobata dziesięciometrowa przebiega niemal równoległe do linii brzegowej w odległości 1-2 Mm, z wyjątkiem ujścia Dziwny, gdzie rozpoczyna się mielizna w odległości 5-6 Mm od brzegu.

Objętość wody w Zatoce Pomorskiej wynosi 73 km³. Rocznie do zatoki spływa 15-20 km³ wody rzecznej.

Jakość wód Zatoki Pomorskiej kształtowana jest przez zeutrofizowane wody odbierane od Zalewu Szczecińskiego.

Przyjmuje się, że średnie zasolenie zatoki wynosi 7,5-8,0‰. W 2010 roku średnie zasolenie warstwy powierzchniowej Zatoki Pomorskiej wynosiło 6,2‰, a warstwy przydennej 7,3‰.

Obserwuje się dużą zmienność poziomów wody w Zatoce Pomorskiej, co wynika z interakcji między czynnikami okresowymi a nieokresowymi. Wśród czynników okresowych są zmiany poziomów długookresowe, roczne, półroczne jak również pływy i sejsze.

Do czynników nieokresowych zalicza się nagle przyplawy sztormowe i obniżenia poziomu wody spowodowane przez wiatr i zmiany ciśnienia atmosferycznego oraz zmiany poziomu wynikające z nieregularnych ilości wody odebranej z dorzecza w ciągu roku.

Ponadto na ilość wody w zatoce wpływa gęstość wody, a także wynik rocznych opadów i parowania. W wyniku badań w Świnoujściu, stwierdzono, że minimalne roczne stany wody występują wiosną – od marca do maja, maksymalne zaś od lipca do września. Zauważane są również ekstrema drugorzędne.

Na Zatoce Pomorskiej mieszają się wody śródlądowe i morskie, co skutkuje bardzo dużą zmiennością cech fizycznych wód zatokowych.

W wyniku przeprowadzonych badań jakości wód przybrzeżnych Zatoki Pomorskiej w 4 punktach pomiarowych ok. 1 mili morskiej (1,85 km) od brzegu, oceniono elementy fizykochemiczne na poniżej stanu dobrego, a w ogólnej dwustopniowej ocenie stwierdzono zły stan wód przybrzeżnych polskiej części Zatoki Pomorskiej.

Ocena jakości polskich wód przybrzeżnych Zatoki Pomorskiej

Punkt pomiarowy	Ocena elementów fizykochemicznych	Ocena elementów biologicznych	Stan ekologiczny	Ogólny stan wód
1. na północ od Świętej Kępy	poniżej dobrego	zły	zły (klasa)	zły
2. na północ od Niechorza	poniżej dobrego	umiarkowany	umiarkowany (III klasa)	zły
3. na północ od Mrzeżyna	poniżej dobrego	dobry	umiarkowany (III klasa)	zły
4. na północ od Kołobrzegu	poniżej dobrego	słaby	słaby (IV klasa)	zły

Nad Zatoką Pomorską podobnie jak u innych wybrzeży południowego Bałtyku przeważają piaszczyste brzegi wydmore, jednakże spotkać można koło Międzyzdrojów i innych miejscowości brzegi klifowe.

Polska część Zatoki Pomorskiej jest objęta specjalnym obszarem ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” oraz obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zatoka Pomorska”.

Zatoka Pomorska jest stanowiskiem ochrony zimowych ptaków, przybywających nad nią z północnych krańców Morza Bałtyckiego, m.in. perkoza dwuczubego, nura czarnoszyjowego.

Wybrzeża Zatoki Pomorskiej są w większości zalesione, północno-zachodnie brzegi wyspy Woliną niemal całkowicie pokryte lasami. Na wschód od Międzyzdrojów wznosi się pas stromych wydm, który obniża się w części południowej.

Płytkie kamieniste dno zatoki stanowi podłoże dla wodorostów z rodzaju zielenic (np. taśma, gałęzotka), brunatnic (np. morszczyń, *Pylaiella*), krasnorostów (np. Ceramium, Polysiphonia). Tworzą one korzystne warunki do rozwoju skorupiaków szczególnie *Gammarus* i innych bezkręgowców (np. omulek jadalny). Dobre warunki ma tutaj także fitoplankton, szczególnie przy Bramie Świny, gdzie wiosną i latem dominują sinice (głównie *Microcystis spp.*) i okrzemki (*Melosira spp.*, *Cyclotella spp.*). Bardzo rozpowszechnione w Zatoce Pomorskiej są glony z rodzaju zielenic – *Oocystis* i *Monoraphidium*.

Nad Zatoką Pomorską leżą porty morskie: Świnoujście, Dziwnów, Mrzeżyno, Dźwirzyno i Kołobrzeg oraz zlokalizowanych jest 5 kąpielisk na Rugii, 5 na Uznamie, 3 na Wolinie w tym Międzyzdroje i 15 kąpielisk na stałym lądzie.

1.5.4. Charakterystyka wód przejściowych i przybrzeżnych

1.5.4.1. Wody przejściowe – Zalew Szczeciński

- Nazwa JCWP - Zalew Szczeciński
- Kod JCWP - PLTW I WB 8
- Powierzchnia (w km²) - 642,0
- Naturalność JCWP - silnie zmieniona (droga wodna, infrastruktura portowa)
- Podłoże - muł, piasek mulisty
- Typ abiotyczny TWI - lagunowy z substratem mułowym i piaszczystym

1.5.4.2. Wody przybrzeżne – Dziwna/Świna

- Nazwa JCWP - Dziwna/Świna
- Kod JCWP - PLCW III WB 9
- Powierzchnia (km²) - 60,5
- Naturalność - naturalna
- Podłoże - piasek, żwir
- Typ abiotyczny CWIII - otwarte wybrzeże z substratem piaszczystym z brzegiem wydmorem.

Stan wód przejściowych i przybrzeżnych w rejonie opracowania i województwa zachodniopomorskiego, na podstawie badań prowadzonych w roku 2013 oraz w latach 2010-2012, sklasyfikowano jako zły w wyniku oceny przeprowadzonej dla jednolitych części wód oraz dla stanowisk pomiarowych.

Jakość wód Zatoki Pomorskiej kształtowana jest przez wody Zalewu Szczecińskiego, który znajduje się pod wpływem zanieczyszczeń wnoszonych głównie przez rzekę Odrę.

Rzeki wpływające do Zalewu Szczecińskiego oraz Zatoki Pomorskiej – Bałtyku, niosą z wodami znaczące ilości azotu i fosforu, w konsekwencji powodując eutrofizację tych wód.

Na podstawie badań przeprowadzanych w 2013 roku nie stwierdzono istotnych zmian w ocenie jakości tych wód (Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2014).

1.5.5. Ustalenia zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry (Monitor Polski nr 40, poz. 451 z dnia 27 maja 2011 r.) zostały określone m.in. dla obszaru opracowania sporządzanego do planu, w tym dla zakładanych inwestycji, dane dot. jednolitej części wód, które kształtują się następująco:

1.5.5.1. Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)

Jednolita część wód powierzchniowych – oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych (jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, sztuczny zbiornik wody, rzeka struga, strumień, potok, kanał, lub ich część, morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne).

1. Europejski kod JCWP - PLTWIWB8

• Nazwa JCWP - Zalew Szczeciński

- Region wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 obszar dorzecza Odry
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
- Ekoregion - Równiny Centralne (14)
- Typ JCWP - Lagunowy z substratem mułowym i piaszczystym (TWI)
- Status - silnie zmieniona część wód
- Ocena stanu - zły
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- Derogacje - 4(4) - 3

2. Europejski kod JCWP - PLLW20951

• Nazwa JCWP - Wicko

- Scalona część wód - DO1602
- Region wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 obszar dorzecza Odry
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
- Ekoregion - Równiny Centralne (14)
- Typ JCWP - Jeziora przy morskie pod wpływem wód słonych (4)
- Status - naturalna część wód
- Ocena stanu - zły
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- Derogacje - 4(4) – 3, tj. derogacje czasowe - naturalne

Uzasadnienie derogacji ze względu na warunki naturalne 6 lat jest okresem zbyt krótkim, aby mogła nastąpić poprawa stanu wód, nawet przy założeniu całkowitej eliminacji presji.

W jeziorach zanieczyszczenia kumulują się głównie w osadach dennych, które w jeziorach eutroficznych są źródłem związków biogenych oddawanych do jezior jeszcze przez bardzo wiele lat po zaprzestaniu dopływów zanieczyszczeń.

3. Europejski kod JCWP - PLTWIWB9

• Nazwa JCWP - ujście Świny

- Region wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 obszar dorzecza Odry
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
- Ekoregion - Równiny Centralne (14)
- Typ JCWP - ujściowy z substratem
- Status - silnie zmieniona część wód
- Ocena stanu - zły
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- Derogacje - 4(4) - 3

Uzasadnienie derogacji ze względu na warunki naturalne 6 lat jest okresem zbyt krótkim, aby mogła nastąpić poprawa stanu, nawet przy założeniu całkowitej eliminacji presji. Te CW są odbiornikami zanieczyszczeń z dużego obszaru lądu i ich stan jest bezp. zależny od stanu CW śródlądowe jak i ogromnej presji w głębi lądu.

Celem środowiskowym dla przedmiotowej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie lub utrzymanie, co najmniej dobrego stanu wód, czyli dobrego lub bardzo dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

1.5.6. Korzystanie z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego

Obszar opracowania wg hydrograficznego obszaru działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie położony jest w dorzeczu Odry, w którym wg podziału na regiony wodne został wydzielony region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego. Region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego jest obszarem działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (RZGW) w Szczecinie z siedzibą w Szczecinie.

W dorzeczu Odry wg nowego podziału hydrograficznego Polski znajduje się pole o nr 413 i nazwie Przymorze od Cieśniny Świny do Cieśniny Dziwny. Jest to zlewnia cząstkowa Przymorza - nr zlewni 4. W zlewni cząstkowej o nr 413 w całości położony jest obszar opracowania.

W dorzeczu Odry i w dużej części zlewni Zalewu Szczecińskiego i cieśniny oraz Przymorza znajduje się m.in. Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP 102), który przyporządkowany jest do obszaru dorzecza Odry. Zbiornik GZWP nr 102 został wyznaczony w utworach czwartorzędowych w ośrodku porowym. Studnie na tym obszarze mają wydajność potencjalną w przedziale od 10 do 30 m³/h.

Obszar opracowania planu znajduje się w sąsiedztwie głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 102 - zbiornik udokumentowany o powierzchni 112,2 km² i powierzchni strefy ochronnej 128,9 km².

Dla obszaru dorzecza Odry opracowany został „Plan gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza Odry”, którego ustalenia należy uwzględniać w sporządzanych planach.

Zgodnie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne w dniu 11.07.2014 r. weszło w życie Rozporządzenie Nr 3/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 czerwca 2014 roku, w którym zostały ustalone warunki korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniego z dnia 9 czerwca 2014 r., poz. 2431).

Zgodnie z powyższym na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, które w myśl art. 73 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, jak wyżej podano, obowiązują w planie.

Zgodnie z § 17 ust. 1 i 2, § 18, § 19 ust. 1 i 2, § 21 pkt 1 i 2 w/w Rozporządzenia wprowadza się następujące ograniczenia w korzystaniu z wód podziemnych:

- w jednostkach bilansowych wód podziemnych Wyspa Uznam, Wyspa Wolin oraz Wyspa Karsibór, łączny pobór wód podziemnych z ujęć zlokalizowanych w każdej z tych jednostek nie może przekraczać wielkości dostępnych do zagospodarowania zasobów dla nich ustalonych. Dostępne do zagospodarowania zasoby wód podziemnych stanowią zasoby dyspozycyjne ustalone dla obszaru bilansowego. Wielkość zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych Wyspy Wolin, Wyspy Uznam i Karsibór podano w załączniku nr 9 do w/w rozporządzenia. Przedmiotowy obszar planu położony jest w jednostce bilansowej II –Międzyzdroje o pow. 19,74 km² o ustalonych zasobach dyspozycyjnych w ilości 5200 m³/d;

- wielkość maksymalnego rocznego poboru wody z ujęcia wód podziemnych nie może przekraczać ilości wynikającej ze średniego dobowego zapotrzebowania na wodę. Wzór na obliczenie wielkości maksymalnego rocznego poboru wody podaje zał. nr 10 do rozporządzenia: $Q_{max\ r} = Q_{\text{śrd}} \cdot 365$, gdzie $Q_{\text{śrd}}$ to średnia ilość uzasadnionego zapotrzebowania na wodę, wyrażona w m³ na dobę, tj. wynikająca z nierównomierności zapotrzebowania na wodę poszczególnych godzinach i bilansująca maksymalne ilości zapotrzebowania na wodę na godzinę;

- korzystanie z wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód powierzchniowych;

- korzystanie z wód podziemnych ze starszych niż czwartorzędowe utwory wodonośne do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych lub wód powierzchniowych;

- na obszarze sporządzanego planu niedopuszczalne jest:

- wykonywanie urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż wynikające z priorytetów w zaspokajaniu potrzeb wodnych określonych w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2 tj. na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem, do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- wykonywanie odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Ponadto mając na uwadze szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z ustalonych celów środowiskowych zgodnie z § 5 w/w rozporządzenia dla uzyskania dobrego stanu jednolitych części wód podziemnych wymaga się, aby korzystanie z wód podziemnych nie powodowało:

- niespełnienia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych;
- szkód w ekosystemach łądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych;

- dopływu wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych;
- trwałej tendencji do zmian kierunku przepływu wód podziemnych, którą mógłby spowodować do wpływ wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych.

Jednocześnie zgodnie z § 6 ust. 1, 2, i 3 w/w rozporządzenia ustala się następujące priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych:

- na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- na potrzeby produkcji artykułów żywnościowych oraz farmaceutycznych;
- na zapewnienie wymagań ekosystemów wodnych i od wód zależnych;
- na potrzeby przemysłu;
- na potrzeby chowu i hodowli zwierząt;
- na potrzeby upraw rolnych i leśnych;
- na potrzeby energetyki wodnej;
- na potrzeby transportu wodnego;
- na potrzeby związane z turystyką, sportem i rekreacją.

Priorytety te obowiązują w przypadku, gdy występuje zapotrzebowanie na jednoczesne wykorzystanie zasobów wodnych przez więcej niż jednego użytkownika, z wyłączeniem sytuacji określonych w przepisie art. 123 ust. 1a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. O wyższości priorytetu, o którym mowa powyżej, decyduje niższa pozycja liczbowa.

Korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, w szczególności ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, a także marnotrawstwa wody i energii wody, ani wyrządzać szkód.

Wody, jako integralna część środowiska oraz siedliska dla zwierząt i roślin, podlegają ochronie, niezależnie od tego, czyją stanowią własność.

Celem ochrony wód jest utrzymanie lub poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.

Dla potrzeb gospodarowania wodami wody dzieli się na:

- jednolite części wód powierzchniowych – rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: m.in. rzekę, strumień, strugę, potok, jezioro, kanał, sztuczny zbiornik wodny itp.;
- jednolite części wód podziemnych – rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych określa się cele środowiskowe:

- dla wód powierzchniowych celem jest ochrona wód przed zanieczyszczeniami, która obejmuje łącznie ograniczenie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych i obszarowych;
- celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:
 - zapobieganie lub ograniczenie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
 - zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
 - ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem a zasileniem tych wód tak, aby osiągnąć ich dobry stan.

Cele środowiskowe zawiera się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Powyższe Rozporządzenie odnośnie ustalenia warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, określa:

- szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z celów środowiskowych ustalonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (M.P. z 2011 r. Nr 40, poz. 451);
- priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych w regionie wodnym;
- ograniczenia w korzystaniu z wód na obszarze regionu wodnego lub jego części albo dla wskazanych jednolitych części wód, niezbędne do osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych.

W Rozporządzeniu podaje się szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z ustalonych celów środowiskowych. Są to m.in.:

- dla uzyskania dobrego stanu lub potencjału ekologicznego wód płynących, wymaga się zachowania w korycie ciekłu przepływu nienaruszalnego;
- ustala się wymagania w zakresie zachowania ciągłości morfologicznej ciekłu, niezbędne dla zapewnienia składu, liczebności i struktury wiekowej ichtiofauny na poziomie odpowiadającym dobremu stanowi lub potencjałowi ekologicznemu wód, zróżnicowane według podziału wód powierzchniowych;
- dla uzyskania dobrego stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód jezior wymaga się nieprzekraczania poziomu naturalnej tolerancji jeziora;
- dla uzyskania dobrego stanu jednolitych części wód podziemnych wymaga się, aby korzystanie z wód podziemnych nie powodowało:
 - niespełnienia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych;
 - szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych;
 - dopływu wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych;

- trwałej tendencji do zmian kierunku przepływu wód podziemnych, którą mógłby spowodować dopływ wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych.

Wybrane priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych w regionie wodnym. W Rozporządzeniu ustala się m.in. następujące priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych:

- na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- na zapewnienie wymagań ekosystemów wodnych i od wód zależnych;
- na potrzeby przemysłu;
- na potrzeby związane z turystyką, sportem i rekreacją.

Ograniczenia w korzystaniu z wód na obszarze regionu wodnego lub jego części albo dla wskazanych jednolitych części wód niezbędne dla osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych.

- korzystanie z powierzchniowych wód płynących nie może powodować redukcji przepływu w korycie cieku poniżej przepływu nienaruszalnego;
- wprowadzanie ścieków do wód powierzchniowych o stanie, co najmniej dobrym nie może powodować przekwalifikowania stanu wód odbiornika do gorszego z powodu zmiany wartości wskaźników fizykochemicznych, substancji priorytetowych oraz innych zanieczyszczeń służących klasyfikacji stanu, zawartych we wprowadzanych ściekach;
- ścieki wprowadzane do wód o stanie niższym od dobrego, nie mogą zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, określonych w przepisach odrębnych;
- wykonanie nowych budowli piętrzących na ciekach lub ich odcinkach jest możliwe pod warunkiem wyposażenia tych budowli w urządzenia zapewniające swobodną migrację ryb;
- wielkość maksymalnego rocznego poboru wody z ujęcia wód podziemnych nie może przekraczać ilości wynikającej ze średniego dobowego zapotrzebowania na wodę;
- korzystanie z wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód powierzchniowych;

Przytoczone wybiórczo ustalenia w/w. warunków uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r.).

1.6. Gleby

W granicach opracowania nie występują gleby o bonitacji rolniczej, zarówno grunty orne jak i użytki zielone (łąki i pastwiska). Gleby terenów zurbanizowanych, infrastrukturalnych, parkowych, zieleńców (skwerów) zostały w bardzo dużym stopniu przekształcone w trakcie ich zagospodarowywania. Na terenach zainwestowania kubaturowego i częściowo infrastrukturalnego pokrywa glebowa uległa fizycznej likwidacji.

W znacznej części grunty parkowe i inne tereny tzw. zielone zostały sztucznie uzdatnione nawiezionej ziemią torfiastą. Taki zabieg był wykonywany m.in. w trakcie inwentaryzacji tego terenu.

Przekształcenia gleb obszaru opracowania związane są przede wszystkim z procesami inwestycyjnymi, jakie miały miejsce w przeszłości.

1.7. Warunki klimatyczne

1.7.1. Ogólna charakterystyka klimatu

Obszar opracowania, wg podziału Polski na regiony klimatyczne E. Romera (1949) należy do typu klimatu bałtyckiego.

R. Gumiński (1948, podział zmodyfikowany) zalicza obszar opracowania do rolniczo-klimatycznej dzielnicy I - szczecińskiej, która jest stosunkowo ciepła i sucha. Pokrywa śnieżna trwa 40 – 60 dni, przymrozki występują tylko w ciągu dwóch miesięcy. Średni opad roczny wynosi 450 – 600 mm, a liczba godzin ze słońcem jest stosunkowo duża. Długość okresu wegetacyjnego trwa od 210 do 215 dni. Początek robót polnych przypada tutaj na ostatnią dekadę marca.

Według najnowszego podziału Polski na regiony klimatyczne Polski (WOŚ 1999 r.), obszar opracowania znajdujący się w obrębie Pomorza Zachodniego zaliczany jest do Regionu Zachodniomorskiego (RI), który obejmuje wyspy Uznam i Wolin wraz z Zalewem Szczecińskim oraz zachodnią część Wybrzeża Trzebiatowskiego.

W porównaniu z innymi regionami Pomorza odznacza się największą liczbą dni słonecznych i ciepłych oraz bez opadów, a także najmniejszą liczbą dni z dużym zachmurzeniem (tabela poniżej). Pogody przymrozkowe i mroźne są tutaj notowane najrzadziej.

Tabela 1. Zestawienie średniej rocznej liczby dni z poszczególnymi typami pogody Regionu Zachodniopomorskiego (źródło: A.Woś 1999)

REGION	TYPY POGODY	SŁONECZNA	POCHMURNA	Z DUŻYM ZA- CHMURZENIEM	BEZ OPADU	Z OPADEM	RAZEM
Region Zachodnio- nadmorski (I)	Ciepła	25,9	166,1	83,6	145,4	130,2	275,6
	Przymrozkowa	7,8	32,3	23,9	35,3	28,7	64,0
	Mroźna	3,6	12,8	8,2	13,5	11,1	24,6

Z kolei według podziału województwa zachodniopomorskiego na krainy klimatyczne Cz. Koźmińskiego, obszar opracowania znajduje się w krainie I – Zalewu Szczecińskiego.

Kraina ta obejmuje wyspy Uznam i Wolin oraz wąski pas przyległy do Zalewu Szczecińskiego. Kraina wznosi się od 0 do 20 m n.p.m. Warunki klimatyczne tej krainy, kształtują się nie tylko pod wpływem głównych geograficznych czynników klimatotwórczych (szerokość geograficzna, cyrkulacja atmosferyczna), ale także w dużej mierze pod wpływem Bałtyku i Zalewu Szczecińskiego. Pobrzeże Zatoki Pomorskiej, ograniczone wyspami Uznam i Wolin, zaliczane jest do najkorzystniejszych rejonów bioklimatycznych na polskim wybrzeżu, sprzyjających rekreacji i turystyce.

Powyższe krainy znajdują się pod największym wpływem morskim, co silnie zaznacza się w wilgotności powietrza, krótkotrwałości zim i amplitudach temperatur.

Oddziaływanie morza objawia się na tym obszarze wyrównanym profilem termicznym (małe amplitudy roczne i dobowe) w wyniku ochładzającego wpływu morza w lecie i ocieplającego w zimie oraz większą wilgotnością powietrza, długim, ale późnym okresem wegetacyjnym, dużą liczbą dni pochmurnych z zachmurzeniem warstwowym. Wiosna i lato są tu wyraźnie chłodniejsze, zimy stosunkowo łagodne i krótkie a jesień znacznie dłuższa i ciepła.

Rejon ten znajduje się w zasięgu częstych wędrowek ośrodków niskiego ciśnienia, przemieszczających z nad północnego Atlantyku w kierunku północno-wschodniej Europy.

Bliskość morza, ukształtowanie powierzchni o niewielkich deniwelacjach oraz pasmowy, sąsiadujący równoleżnikowy układ obniżen pradolinnych umożliwia przemieszczanie się mas powietrza zgodnie z dominującą tendencją ruchu mas powietrza polarno-morskiego.

Charakteryzuje się swoistymi warunkami klimatycznymi: dość ciepłymi i raczej łagodnymi zimami, na ogół chłodnym latem i stosunkowo silnymi i częstymi wiatrami oraz przeciętnymi opadami.

Międzyzdroje, w tym obszar opracowania znajduje się w regionie bioklimatycznym I nadmorskim, podlegającym silnym wpływom Bałtyku.

Istotne główne elementy charakteryzujące warunki klimatyczne obszaru opracowania prześledzić można na podstawie danych z niezbyt odległej a zarazem najbliższej stacji meteorologicznej w Świnoujściu. Stacja meteorologiczna w Świnoujściu działa od roku 1947, aktualnie usytuowana jest na piaszczystej wydmie w odległości 120 m od morza oraz ok. 10 km od obszaru opracowania.

Usłonecznienie i zachmurzenie

Średnia wieloletnia suma usłonecznienia jest wysoka i wynosi około 1580 godzin rocznie. Najwięcej godzin ze słońcem występuje w miesiącach czerwcu (228) i lipcu (218). Odpowiada to średnio od 6,6 godziny ze słońcem w sierpniu do 7,6 w czerwcu. Najmniej usłoneczniony jest miesiąc grudzień (29 godzin). W ciągu roku usłonecznienie względne waha się od 34 do 38%, przy czym zimą wynosi około 20%, a latem nie przekracza 50%.

Zachmurzenie najmniejsze występuje w miesiącach zimowych i waha się od 62% -63%. W pozostałych okresach roku wynosi od 44 -70%. Należy podkreślić, że w porównaniu z innymi miejscowościami nadmorskimi zachmurzenie w rejonie opracowania jest najmniejsze.

Temperatura i wilgotność powietrza

Średnia roczna temperatura powietrza w rejonie opracowania kształtuje się na poziomie 8,3⁰ do 8,5⁰C. Latem średnia dobowa temperatura powietrza przekracza 15⁰C. Najchłodniejszym miesiącem w roku jest miesiąc styczeń (-0,1 stopnia). Przeciętnie w roku jest w Świnoujściu 78 dni letnich, ze średnią temperaturą przekraczającą 15⁰C. Absolutna amplituda temperatury powietrza wynosi 53,7 deg, co jest wartością znacznie mniejszą niż w uzdrowiskach położonych w głębi kraju. Jest to efekt łagodzącego wpływu Bałtyku na warunki termiczne w strefie przybrzeżnej, w szczególności jest to widoczne w miesiącach zimowych. Średnio dni gorących jest 4, zaś mroźnych 5,5.

Średnia roczna wilgotność względna powietrza (86%) nie odbiega od wilgotności notowanej na południowym wybrzeżu Bałtyku. Sezonowe wahania wilgotności są niewielkie. A w poszczególnych miesiącach jej wartości wynoszą od 85 do 87 %. Około 12 dni w roku występują stany parności.

Opady i zjawiska atmosferyczne

Opady atmosferyczne są czynnikiem ograniczającym możliwości leczenia klimatycznego, wypoczynku i uprawiania turystyki. Analizując sumę roczną opadów atmosferycznych i częstość ich występowania należy stwierdzić, że są one bardzo zmiennym elementem klimatu badanego regionu. Średnia wieloletnia suma opadów w rejonie opracowania wynosi obecnie 583 mm i jest wyższa od średniej z okresu wcześniejszego.

Cechą warunków opadowych klimatu Polski jest przewaga opadów półrocza ciepłego nad opadami półrocza chłodnego. W rejonie opracowania przewaga ta jest niewielka a sumy opadów wynoszą odpowiednio 54% i 46% opadów rocznych. Roczne maksimum opadów przypada obecnie na lipiec (70 mm, poprzednio czerwiec - 53 mm), a najmniejsze opady występują w kwietniu lub lutym (32 mm). Jesienią sumy opadów są nieznacznie większe niż wiosną.

Z punktu widzenia potrzeb klimatoterapii, turystyki i wypoczynku istotna jest liczba dni z opadem. Zgodnie z normami stosowanymi w bioklimatologii na terenach uzdrowiskowych i wypoczynkowych nie powinno występować więcej niż 183 dni z opadem w ciągu roku. W ostatnich latach średnia liczba dni z opadem w rejonie opracowania wynosi 156, co oznacza, że badany obszar spełnia wymagane w tym zakresie kryterium. Największa liczba dni z opadem obserwowana jest w listopadzie i maju. Roczne maksimum opadów występuje w czerwcu wynosi 52 mm, zaś najmniejsze są w lutym i wynoszą 33 mm. Najkorzystniejszym dla kuracjuszy miesiącem ze względu na małą liczbę dni z opadem jest luty (33 mm).

Często z opadem związane są burze, które poprzez zmiany pola elektrycznego w czasie wyładowań oddziałują na człowieka, zwykle pogarszając jego samopoczucie. Burze w rejonie opracowania pojawiają się praktycznie przez cały rok (poza styczniem), a ich częstotliwość wynosi 0,1 dnia zimną do ponad 3 dni w okresie od maja do sierpnia. Częstotliwość ich występowania jest największa latem (czerwiec i lipiec ponad 3 dni w miesiącu z maksimum w lipcu). Średnio jest ich około 15 dni w roku.

Mgły są zjawiskiem atmosferycznym niekorzystnym dla klimatoterapii. Sprzyjają one utrzymywaniu się zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu, ograniczają dopływ promieniowania słonecznego, zmniejszają widzialność, co razem powoduje pogorszenie samopoczucia człowieka i sprzyja także rozprzestrzenianiu się wielu chorób.

W rejonie opracowania mgły nie są zjawiskiem zbyt częstym. Średnio w roku pojawia się 41 dni z mgłą. Najwięcej mgieł notuje się jesienią oraz zimą (listopad - 5 dni w miesiącu; styczeń – 5,6). Najmniej dni z mgłą jest w lipcu. Zgodnie z przyjętą normą liczba dni z mgłą nie może przekraczać na terenie uzdrowiska 50 w okresie od października do marca.

W rejonie opracowania zanotowano ich 30. W okresie od kwietnia do września nie powinno być ich więcej niż 15 a zanotowano 11. Można, zatem stwierdzić, że liczba dni z mgłą jest mniejsza niż przewiduje norma przyjęta np. dla uzdrowisk.

Pokrywa śnieżna jest ważnym elementem klimatu z uwagi na możliwość terapii ruchowej zimą (sporty zimowe). Dodatkowym jej atutem jest to, że tłumi hałas i silnie odbija promieniowanie słoneczne wzmagając udział czynnych biologicznie promieni nadfioletowych w helioterapii, a także korzystnie oddziałuje na stan psychiczny człowieka.

W rejonie opracowania pokrywa śnieżna zalegać może od listopada do kwietnia średnio przez około 43 dni. Pierwsza pokrywa śnieżna pojawia się już w listopadzie, a sporadycznie utrzymuje się jeszcze w kwietniu. Najwięcej dni z pokrywą śnieżną obserwuje się w styczniu.

Opady atmosferyczne, burze, mgły, pokrywa śnieżna w Świnoujściu.

Tabela 2. Suma opadów (mm)

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	39	32	43	46	48	53	50	43	46	43	46	37	526
	1993-2007	43	35	39	32	56	59	70	53	66	42	44	43	583

Tabela 3. Liczba dni z opadem $\geq 0,1$ mm

Stacja	Lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	13,3	12,7	14,9	13,2	15,2	13,5	14,2	13,3	14,4	14,9	15,5	14,4	169,6
	1993-2007	14,3	13,1	12,8	9,8	12,3	13,2	13,2	10,7	12,5	13,3	14,9	15,7	155,7

Tabela 4. Liczba dni z burzą

Stacja	okres	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	-	0,2	0,5	2,7	3,1	3,6	2,7	1,6	0,2	0,1	0,1	14,8

Tabela 5. Liczba dni z mgłą

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	5,6	5,5	4,5	4,1	1,4	1,1	0,6	1,2	2,4	4,7	5,2	4,6	40,9
	1993-2007	2,3	1,8	2,2	1,5	1,1	0,1	0,3	0,4	0,7	2,7	3,2	2,9	19,2

Tabela 6. Liczba dni z pokrywą śnieżną

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	15,9	11,3	5,5	0,5	-	-	-	-	-	-	2,3	7,8	43,3
	1993-2007	10,5	9,9	5,6	0,3	-	-	-	-	-	-	1,9	5,9	34,2

Wiatr

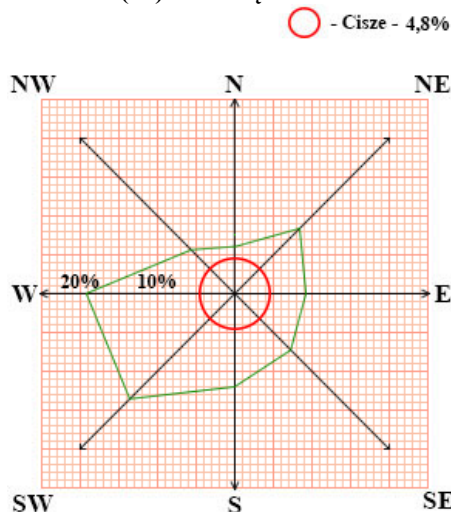
Ruch powietrza jest ważnym czynnikiem kształtującym subiektywne odczucia komfortu lub dyskomfortu termicznego. Ruch powietrza odgrywa istotną rolę w procesie wymiany ciepła pomiędzy organizmem człowieka a otoczeniem, porywisty i silny wiatr wywołuje różne stany niepokoju, drażniąc układ nerwowy człowieka (Błażejczyk 2004, Kozłowska-Szczęsna i in. 2002).

Rozkład wiatrów w rejonie opracowania jest uwarunkowany głównie czynnikami cyrkulacyjnymi.

Najczęściej wieją wiatry z sektora południowo-zachodniego (SW) – 19% i zachodniego (W) – 18,4% oraz południowego (S) – 14%, czyli od strony lądu (ryc. 3).

Najmniejszy udział mają wiatry z kierunku północnego (N) – 7,6% pojawiające się przy słabych gradientach barycznych (bryza morska).

W Świnoujściu przeważają wiatry umiarkowane i silne. Średnia prędkość wiatru o godz. 12 GMT jest podobna we wszystkich miesiącach i wynosi 4,6 – 4,9 m s⁻¹. W roku jest 38,1 dni z silnym wiatrem (≥ 10 m/sek.) i 4 dni z bardzo silnym (≥ 15 m/sek.). Z uwagi na liczbę dni z silnym wiatrem Świnoujście ma ostrzejsze warunki niż inne uzdrowiska nadmorskie.

Rycina 3. Rozkład kierunków wiatrów (%) oraz częstość cisz w Świnoujściu, 1971-2000**Tabela 7. Częstość wiatru /%/ z różnych kierunków w Świnoujściu /1971-2005/ wg Cz. Koźmiński**

Miesiące	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C
I	4	4	8	14	19	22	16	8	5
II	5	8	13	13	13	18	17	8	5
III	5	13	13	11	10	18	19	8	3
IV	9	23	10	8	7	13	14	10	6
V	9	23	13	9	8	11	13	9	5
VI	10	23	10	6	5	11	19	11	5
VII	8	14	8	5	7	16	24	12	6
VIII	7	13	10	8	8	19	22	7	6
IX	5	8	7	11	12	21	22	8	6
X	4	6	8	14	16	24	18	5	5
XI	3	4	9	13	19	27	18	5	2
XII	4	3	8	11	17	27	21	6	3

IV – IX	9,2	16,1	7,7	8,2	10,9	17,6	18,0	8,7	3,6	
X – III	4,8	4,7	6,9	11,9	20,0	25,6	17,2	5,9	3,0	
Rok I-XII	6	12	9	10	12	19	19	8	5	

Tabela 8. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu I-XII z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatru									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	7,0	10,4	7,3	10,1	15,4	21,6	17,6	7,3	3,3	100,0	x
	v	6,0	5,9	4,5	3,1	2,9	3,2	3,9	5,3	X	x	4,0

W Świnoujściu przeważają wiatry umiarkowanie silne (tab. 8). Średnia prędkość wiatru osiąga maksimum wiosną (3,6 m/s), a minimum w sierpniu (2,8 m/s, poprzednio w styczniu - 2,9 m/s). Średnia roczna prędkość wiatru w obydwu badanych okresach jest taka sama i wynosi 3,2 m/s.

W Świnoujściu nie zmieniła się także liczba dni z wiatrem silnym, o prędkościach powyżej 8 m/s. Wieje on przez 12% dni w roku (tab. 8). Najczęściej pojawiają się one na wiosnę, w kwietniu osiągają swoje maksimum (powyżej 5 dni w miesiącu). Częstość cisz atmosferycznych w Świnoujściu jest niewielka (2,8% wszystkich obserwacji wiatru w roku), z uwagi na bliskość Bałtyku.

Tabela 4. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu IV-IX z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatru									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	9,2	16,1	7,7	8,2	10,9	17,6	18,0	8,7	3,6	100,0	x
	v	4,9	5,5	4,4	2,9	2,7	3,0	3,6	4,9	X	X	3,9

Tabela 5. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu X-III z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatru									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	4,8	4,7	6,9	11,9	20,0	25,6	17,2	5,9	3,0	100,0	x
	v	7,2	6,4	4,7	3,4	3,1	3,5	4,2	5,8	X	X	4,1

Objaśnienia:

V - średnia prędkość wiatru w m/s

C - cisze w %

n - częstość występowania wiatru z danego kierunku w %

v - średnia prędkość wiatru z danego kierunku w m/s

Tabela 6. Częstość występowania poszczególnych kierunków wiatru i cisze (C) w % - dane dla stacji Świnoujście oddalonej od obszaru opracowania o ok. 7 km w kierunku N

Pory roku	kierunek wiatru									Suma częst.
	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C	
Zima XI-II	4	5	10	13	16	23	18	7	4	100
Wiosna III- V	8	20	12	9	8	14	15	9	5	100
Lato VI-VIII	8	17	9	6	7	15	22	10	6	100
Jesień IX-XI	4	6	8	13	16	24	19	6	4	100
Rok I-XII	6	12	9	10	12	19	19	8	5	100

Tabela 7. Średnie prędkości wiatru (w m/sek.) według miesięcy – stacja Świnoujście

Stacja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	3,9	3,8	4,3	4,0	3,9	3,6	3,4	3,4	3,3	3,5	4,1	3,9	3,8

Tabela 8. Średnie liczby dni z wiatrami silnymi (≥ 10 m/sek.) i bardzo silnymi (≥ 15 m/sek.) ze stacji Świnoujście; a- wiatry silne, b- wiatry bardzo silne

Stacja		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	IV-IX	V-VIII
Świnoujście	a	3,4	3,5	4,6	4,4	2,2	2,2	1,7	2,5	2,2	2,6	3,5	3,4	38,1	17,1	8,0
	b	0,8	0,3	0,5	0,3	0,2	0,2	0,2	0,5	0,2	0,2	0,4	0,2	4,0	1,6	0,2

1.7.2. Lokalne warunki biotopoklimatyczne

Wyżej podana charakterystyka ogólna nie oddaje zmienności warunków pogodowych występujących w warstwie atmosfery przylegającej do powierzchni gruntu. Warunki biotopoklimatyczne obszaru opracowania kształtowane są głównie przez ukształtowanie terenu oraz przez charakter tzw. powierzchni czynnej (granicznej między atmosferą a podłożem) oraz przez parametry i wzajemne relacje zabudowy i terenów otwartych w otoczeniu. Podstawowe różnice klimatyczne dotyczą części obszaru opracowania zabudowanego i pozostałych niewielkich części terenów zadrzewionych oraz sąsiadujących dużych obszarów zalesionych oraz półki łażowej.

Na obszarze opracowania występuje przede wszystkim topoklimat płaskiej równiny w dużej części zabudowanej ze znaczną ilością zieleni wysokiej, który jest częścią topoklimatu obszarów zalesionych i zadrzewionych obniżenia Bramy Świny.

Analizowany obszar w skali makro w całości znajduje się pod wpływem Morza Bałtyckiego, natomiast w skali topo bezpośredni wpływ morza ogranicza się do strefy półki plażowej.

Teren zurbanizowany o dobrych warunkach topoklimatycznych charakteryzuje:

- dobre nasłonecznienie;
- w miarę dobre warunki wilgotnościowe;
- nieznacznie osłabione przewietrzanie;
- brak zagrożenia inwersji termicznych i występowania mgieł radiacyjnych;

Enklawy płaskiej równiny w niewielkiej części zadrzewionej o średnio korzystnych warunkach dla rekreacji charakteryzują:

- ograniczone wartości nasłonecznienia;
- obniżone wartości prędkości wiatru;
- zróżnicowane amplitudy temperatury i wilgotności powietrza (wilgotność podwyższona);
- niewielkie zagrożenie występowaniem przygruntowych przymrozków o charakterze radiacyjnym lub radiacyjno-adwekcyjnym

Topoklimat półki plażowej – plaży (bardzo korzystne dla rekreacji):

- korzystne warunki termiczno - wilgotnościowe i dobre przewietrzanie;
- temperatury zależne od siły i kierunku wiatru;
- w części wschodniej, w pobliżu klifu silne zawirowania powietrza;
- wzmożone parowanie;
- bardzo dobre nasłonecznienie;
- obecność aerozoli morskich w powietrzu.

Specyficznym elementem jest topoklimat półki plażowej, znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie morza. Fakt, iż teren półki plażowej nie został zakwalifikowany do grupy topoklimatów zbiorników wodnych i ich bliskiego otoczenia ma swoje uzasadnienie w nielicznych pracach omawiających mikroklimat plaż nadmorskich lub strefy kontaktu lądu i morza. Duży wpływ na rozkład temperatury i wilgotności względnej powietrza przypisuje się w nich insolacji i kierunkom wiatru. Badania wykazały, że w ciągu dnia morze nie wpływa ochładzająco na temperaturę powietrza, natomiast nocą skutecznie chroni przed wystąpieniem przymrozków o charakterze radiacyjnym.

Topoklimat półki plażowej (nadmorskiej plaży) charakteryzuje się wyrównanymi w ciągu dnia wartościami turbulencyjnej wymiany ciepła pomiędzy powierzchnią graniczną a atmosferą i stosunkowo dużymi wartościami przewodzenia ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem. Topoklimat ten charakteryzuje się także dużym udziałem w bilansie cieplnym promieniowania słonecznego i odbijanego przez powierzchnię czynną. Obszar ten z uwagi na ocieplający wpływ morza w nocy nie podlega niebezpieczeństwu wystąpienia przymrozków radiacyjnych. Typ topoklimatu plaży jest nową jednostką typologiczną, włączoną do grupy topoklimatów obszarów płaskich.

Niezależnie od powyższych wyodrębnionych obszarów, korzystny wpływ na warunki klimatu lokalnego mają sąsiadujące kompleksy leśne i tereny zieleni wysokiej, których obecnej formy użytkowania nie należy zmieniać.

Na obszarze opracowania zaznacza się również wpływ bryzy morskiej, stanowiącej bardzo ważny czynnik natury balneologicznej. To chłodne powietrze nasycone aerozolem morskim zawierającym kryształki jodu i soli morskiej, co ma znaczenie w leczniczym wpływie morza.

1.7.3. Aerozol morski

Specyficzną cechą strefy nadmorskiej, oprócz częstych i silnych wiatrów związanych z ogólną cyrkulacją powietrza, są wiatry lokalne, tzw. bryza morska i lądowa. Są to wiatry wywołane dobowymi wahaniami temperatury, a przede wszystkim różnicą temperatury powietrza nad morzem i lądem w ciepłej porze roku. Zasięg tworzenia się i oddziaływania bryzy obejmuje pas lądu o szerokości 10-20 km i wysokości ok. 200 m. Prędkość tych wiatrów dochodzi do 5 m/sek. Bryza morska stanowi bardzo ważny czynnik natury balneologicznej. Jest to powietrze chłodne, ale nasycone aerozolem morskim, zawierającym kryształki jodu i soli morskiej, jest istotnym walorem leczniczego wpływu morza w pasie nadmorskim.

Występowanie aerozolu (mikroskopijne cząstki gazowe, płynne i stałe występujące w powietrzu) są specyficzną właściwością klimatu wybrzeża i czynnikiem klimatoterapeutycznym.

Aerozol morski powstaje w wyniku uwalniania się cząsteczek chlorków, jodu i innych składników chemicznych – poprzez rozbijanie wody morskiej podczas uderzania fal o brzeg, a także w procesie parowania wody morskiej, przez tarcie wiatru o powierzchnię wody i unoszenie cząstek. W odróżnieniu od aerozolu lądowego, który zawiera na ogół substancje szkodliwe w postaci zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, aerozol morski wykazuje korzystne działanie biologiczne, przenikając głęboko do dróg oddechowych a z nich do krwiobiegu.

Cząsteczki chlorku sodu i jodu łagodzą stany zapalne w oskrzelach, pod ich wpływem zmniejsza się wrażliwość oskrzeli na alergeny, wzrasta pojemność płuc. Ilość aerozolu w powietrzu zmniejsza się wraz z odległością od brzegu morza. I tak, w odległości około 200 m zawartość aerozolu w powietrzu zmniejsza się do 70-80% wartości notowanych na plaży (Kucewicz, Mączak 1979).

Najlepsze naturalne warunki do inhalacji aerozolu morskiego w Międzyzdrojach występują przy wiatrach z kierunków północnych (NW, N, NE). Najczęściej takie warunki anemometryczne występują w okresie od kwietnia do sierpnia. Do zwiększonej częstości wiatrów z sektora północnego przyczynia się bryza morska. Korzystne dla inhalacji aerozolu morskiego warunki wietrzne panują wówczas, gdy wiatry wiejące z północy osiągają umiarkowane prędkości (4-8 m s⁻¹). W okresie największych częstości wiatrów północnych takie sytuacje mają miejsce w 30-40% przypadków. Natomiast przy dużej prędkości wiatru stężenie aerozolu i jodu w powietrzu maleje w wyniku intensywnej wymiany powietrza i zdarza się, że jest ono większe poza strefą brzegową niż na plaży.

Trzeba dodać, że większą koncentrację aerozolu morskiego obserwuje się także w czasie mgły, gdyż przy dużej wilgotności powietrza drobne cząsteczki chlorku sodu przyłączają otoczkę wodną i stają się bardziej aktywne biologicznie. Natomiast najmniejsze stężenia aerozolu obserwuje się bezpośrednio po opadach deszczu, szczególnie tych o większym natężeniu.

1.8. Walory krajobrazowe i kulturowe

Brzeg morski jest ważnym elementem krajobrazu, eksponowanym głównie od strony morza. Nad obniżeniem Bramy Świny od strony wschodniej dominuje pobliskie wzniesienie – Kawcza Góra. Wśród przeważnie niewysokiej zabudowy Międzyzdrojów wyraźnie odcinają się pojedyncze przeskalowane, wielokondygnacyjne obiekty hotelowe.

Na obszarze opracowania ważne jest zachowanie harmonii, zwłaszcza w planowaniu i zabudowy promenady – głównego turystycznego ciągu miasta oraz przy rewaloryzacji i rozbudowie mołu. Fragment zabudowy miejskiej w kwartałach ulic: Mickiewicza, Kopernika, Zdrojowej i Krótkiej będący w granicach opracowania charakteryzuje się obecnością przeważnie nie wysokiej zabudowy mieszkaniowej, pensjonatowej, hotelowej, willowej, głównie domów wczasowych i gościnnych z bardzo niewielką ilością zieleni przydomowej typu ozdobnego. Zagospodarowanie poszczególnych posesji zbyt intensywne, część budynków objęta ochroną konserwatorską.

Analizując kompozycję przestrzenną obszaru opracowania można ogólnie stwierdzić, że w kompozycji krajobrazu dominuje jeszcze wiele elementów fizjograficznych. Elementy kulturowe są właściwie akcentami w kompozycji, a elementy cywilizacyjne w większości przypadków są elementami degradującymi krajobraz. Są to przede wszystkim blaszane garażowiska, tymczasowe parkingi, niektóre punkty handlowe, obiekty gospodarcze i inne.

Nowa zabudowa, która pojawiła się w granicach opracowania i w sąsiedztwie obszaru opracowania po części w zabytkowym środowisku kulturowym często poprzez agresywność formy niszczy harmonię kompozycji krajobrazu.

W granicach opracowania poza plażą, morzem i wydmami o bardzo dużych walorach krajobrazowych jest dobrze utrzymany Park Zdrojowy im F. Chopina o charakterze krajobrazowym.

Rewaloryzacja tej części miasta powinna objąć uporządkowanie terenów zieleni i likwidację części obiektów garażowych, gospodarczych, kiosków, „budek” handlowych i gastronomicznych i innych, których standard nie licuje z aspiracjami reprezentacyjnych kwartałów i tej części miasta.

1.8.1. Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina

Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina założony ok. 1860 r. rozbudowany na pocz. XX w., pow. ok. ha. W 1999 r. odsłonięto popiersie patrona parku. Nadmorski kurort w Międzyzdrojach powstał ok. 1835 r. Założono kąpielisko, wytyczono promenadę. W 1860 r. belgijski kupiec Lejeune wybudował neoklasykistyczną willę i założył park po południowej stronie promenady. W 1879 r. nieruchomość zakupił zarząd gminy, urządzając w budynku dom zdrojowy. Dom Zdrojowy wpisany jest do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczony w rejestrze zabytków numerem A-1329.

Ok. 1990 r. dom rozbudowano o salę koncertową od strony promenady. Park o charakterze krajobrazowym. Zasadnicza część parku położona jest u podnóża domu zdrojowego. Z obszernego tarasu po południowej stronie budynku roztacza się widok na centralną część parku. W zagłębieniu terenu rozciąga się polana. Jej środek wypełnia rabata kwiatowa. Tu ogniskują się promieniste drogi parkowe. W południowo-zachodniej części założenia położone jest wzgórze parkowe. Na początku XX w. park rozbudowano o część wschodnią przylegającą do ul. 1000-lecia Państwa Polskiego, przecinającej park.

Drzewostan tworzą: platany, dęby, w tym szypułkowe odm. stożkowata, czerwone, graby, lipy, kasztanowce, klony, wiązy i inne.

1.8.2. Strefa „A”- ścisłej ochrony konserwatorskiej

Jest to strefa ochrony konserwatorskiej dobrze zachowanych obiektów przestrzennych lub ich fragmentów, uznanych za szczególnie wartościowe, stanowiące materialne świadectwo historii regionu lub miejscowości. Obejmuje obszary wyróżniające się zasobem i stopniem zachowania historycznie ukształtowanej struktury, podlegające ochronie poprzez utrzymanie istniejącej formy i substancji (np. zespoły staromiejskie). Ustala się w niej zasady ochrony i zachowania walorów kompozycji i architektury do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ścisłej ochronie podlega:

- historyczna kompozycja funkcjonalno-przestrzenna obszaru, zabytkowa zabudowa i inne elementy zagospodarowania.

Obowiązuje:

- trwałe zachowanie wszystkich istniejących elementów historycznego zagospodarowania;
- zachowanie relikwów dawnego zagospodarowania nieistniejącego, które są podstawą rewaloryzacji i uczytelnienia założenia staromiejskiego (wpisanego do rejestru zabytków), jak fundamenty rozebranej zabudowy;
- prowadzenie działań rewaloryzacyjnych, z rekonstrukcją włącznie, w oparciu o zachowane obiekty, historyczne relikty oraz materiały archiwalne;
- utrzymanie historycznej linii zabudowy i zasad podziałów parcelacyjnych;
- zachowanie istniejącej zabudowy o wartości historycznej lub lokalnej-kulturowej;
- dostosowanie nowych obiektów do kompozycji istniejącej, nawiązanie w nowej zabudowie do zasad historycznej kompozycji zespołu;
- usunięcie lub przebudowa obiektów kolidujących z historycznym układem i lokalną architekturą;
- wszelka działalność wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

1.8.3. Obiekty wpisane do rejestru zabytków

Na obszarze opracowania do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego teren położony w Centrum Promenady w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje występują zabytki, które podlegają ochronie:

- na mocy art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków – wpisane do rejestru zabytków;
- ujęte w gminnej ewidencji zabytków – zgodnie z zarządzeniem nr 164/PROM/2014 Burmistrza Międzyzdrojów z dnia 2.10.2014 r., dla których należy ustalić zasady ochrony w planie zagospodarowania przestrzennego.

1.8.3.1. Obiekty wpisane do rejestru zabytków (rejestr prowadzi wojewódzki konserwator zabytków)

Ochronie podlega:

- substancja budowlana i forma architektoniczna obiektu we wszystkich jej elementach (wysokość, forma dachu, kompozycja elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiał budowlany).

Obowiązuje:

- trwałe zachowanie substancji budowlanej i formy architektonicznej obiektu wpisanego do rejestru zabytków;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem (np. cmentarza w otoczeniu kościoła);
- wszelkie zmiany w obiekcie zabytkowym i jego otoczeniu wymagają pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków z terenu miasta do planu:

Miejscowość Obiekt Nr Data Nr dec.

1. Międzyzdroje park zdrojowy 323 1996.11.06 DZ-4200/29/O/96
2. Międzyzdroje willa, ul Boh. W-wy 4 (otoczenie) 1285 1996.06.06 DZ-4200/1/O/95
3. Międzyzdroje pensjonat, ul Boh. W-wy 14 (otoczenie) 1287 1995.06.01 DZ-4200/9/O/95
4. Międzyzdroje dom zdrojowy, ul Boh. W-wy 20 1312 1996.06.19 DZ-4200/9/96 (otoczenie)
5. Międzyzdroje kościół św. Piotra Ap., ul. Krótka 5 325 2007.09.06 DZ-4200/50/O/2007
Dom s.s.Boromeuszek „Stella Matusina”
6. Międzyzdroje pensjonat, ul. Zdrojowa 5 (otoczenie) 133 2003.08.12 DZ-4200/17/O/2003
7. Międzyzdroje pensjonat, ul. Zdrojowa 5a (otoczenie) 134 2003.08.12 DZ-4200/15/O/2003
8. Międzyzdroje pensjonat, ul. Zdrojowa 21 (otoczenie) 135 2003.08.12 DZ-4200/19/O/2003
9. Międzyzdroje pensjonat, ul. Zdrojowa 5c (otoczenie) 375 2003.12.15 DZ-4200/60/O/2008
10. Międzyzdroje pensjonat, ul.Kopernika 3 (otoczenie) 188 2004.12.07
DZ-4200/76/O/03/2004
11. Międzyzdroje pensjonat, ul. Kopernika 7 (otoczenie) 364 2008.09.02 DZ-4200/35/O/2008
12. Międzyzdroje pensjonat, ul.Kopernika 6 (otoczenie) 25 2000.02.10
DZ-4200/6/O/99/2000
DZ-4200/43a/O/99/2000/200
13. Międzyzdroje pensjonat, ul. Kopernika 12 (otoczenie) 69 2001.06.18 1
14. Międzyzdroje pensjonat, ul. Kopernika 5 (otoczenie) 189 2004.12.07
DZ-4200/77/O/03/2004

1.8.4. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków (ewidencję prowadzi samorząd)

Obiekty budowlane o lokalnych walorach zabytkowych, tworzące charakterystyczny krajobraz miejscowości. Ochronie podlega:

- forma architektoniczna obiektu (gabaryty wysokościowe, forma dachu i rodzaj pokrycia, kompozycja i wystrój elewacji, forma stolarki okiennej i drzwiowej).

Obowiązuje:

- utrzymanie tradycyjnej kompozycji architektonicznej obiektu;
- opiniowanie przez wojewódzkiego konserwatora zabytków działań mających wpływ na wygląd obiektu;
- opracowanie dokumentacji konserwatorskiej obiektu w przypadku jego rozbiórki.

Zabytki ujęte w gminnej ewidencji zabytków-zgodnie z wykazem do zarządzenia nr 164/PROM/2014

Burmistrza Międzyzdrojów z dnia 2.10.2014 r.

Lp. Miejscowość Ulica Nr

- 35 Międzyzdroje Bohaterów Warszawy 7
- 61 Międzyzdroje Kopernika 1
- 62 Międzyzdroje Kopernika 2
- 64 Międzyzdroje Kopernika 4
- 68 Międzyzdroje Kopernika 8
- 69 Międzyzdroje Kopernika 10
- 73 Międzyzdroje Krótka 1
- 74 Międzyzdroje Krótka 2
- 114 Międzyzdroje Molo – wieżyczka wschodnia
- 115 Międzyzdroje Molo – wieżyczka zachodnia
- 160 Międzyzdroje Zdrojowa 7
- 161 Międzyzdroje Zdrojowa 15
- 162 Międzyzdroje Zdrojowa 19

2. Środowisko biotyczne

Obszar opracowania stanowi przymorski pas terenu w granicach miasta Międzyzdroje w skład, którego wchodzi: plaża, wydmy, promenada i bezpośrednio przyległe do niej tereny zurbanizowane, głównie o funkcji pensjonatowej.

2.1. Szata roślinna i różnorodność biologiczna

Pas terenu od plaży do promenady stanowią wydmy w szczególności wydmy szare i słabo wykształcone wydmy białe, które jako siedlisko przyrodnicze są chronione na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Powyższe wydmy występujące w granicach planu znajdują się poza obszarami Natura 2000.

Wydmy białe i szare zostały także umieszczone w Dyrektywie Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa UE).

Ponadto pas wybrzeża (plaży i wydmy) stanowi ważny korytarz ekologiczny, miejsce całorocznej migracji wielu gatunków ptaków, głównie siewkowatych.

Przy planowaniu jakichkolwiek inwestycji na obszarze opracowania należy bezwzględnie respektować przepisy dotyczące ochrony przyrody. Należy w szczególności mieć na uwadze, że zbiorowiska wydmy nadmorskich mają wielkie znaczenie w biologicznej zabudowie i ochronie wybrzeża morskiego ze względu na utrwalanie ruchomych piasków.

2.1.1. Roślinność wydmy – pas nadmorski – pomiędzy promenadą a brzegiem morskim

Wydmę pokrytą są charakterystyczną dla nich roślinnością wydmy. Dla wydmy białej charakterystyczne jest niehalofilne zbiorowisko traw. Zbiorowisko to jest zagrożone przez postępującą abrazję oraz przez penetrację turystyczną, mimo że z uwagi na rolę w umacnianiu nabrzeża, podlega całkowitej ochronie. Wydmę białą zazwyczaj zalewane są podczas jesienno-zimowych sztormów.

Ponadto w pasie wydmy występuje tu dość rzadkie zbiorowisko terenów piaszczystych z dominującą wydmuchrzycą piaskową, charakterystyczną dla nadmorskich wydmy białych z klasy *Ammophiletea*.

W części zachodniej pasa wydmy, na wydmach występuje więcej roślinności drzewiastej i krzewów – sosna, klon, rokitnik pospolity (znajduje się pod ochroną częściową), dzika róża, topola, śnieguliczka, czarna bez, wierzba, spotykane są młode dęby, jarzęby i świerki. Bardziej jest tu rozwinięta roślinność dwuliścienna. Znaczna część drzewostanu, drzewiasto-krzewiastego pochodzi z samosiewu. Zadrzewienie jest bardzo zróżnicowane wiekowo, od 0-5 lat do przedziału 40-60 lat. Generalnie stan zdrowotny drzew i krzewów jest umiarkowanie dobry. Roślinność pasa wydmy na dużej części staje się sukcesywnie zbiorowiskiem semileśnym. Pasma zieleni wydmy przerwane jest przejściami na plażę, w tym budowlą mola z bocznymi przejściami w kierunku plaży.

Zwraca się uwagę, że roślinność drzewiasto-krzewiasta zaczyna być inwazyjna w stosunku do typowych gatunków wydmy, przez co zmienia się skład gatunkowy specyficznej roślinności wydmy i zaburza się naturalną dynamikę wydmy. Najbardziej niepokojącym jest fakt dopuszczonej wycinki drzew i krzewów na wydmy od strony zachodniej mola, dla którego obszaru zostało wydane pozwolenie na budowę hotelu.

Cały pas roślinności porastający od strony morza i łądy wydmy białe i szare, stanowiące prawnie chronione siedliska przyrodnicze (wydma szara jest siedliskiem priorytetowym) jest ogrodzony, niezbyt wizualnie prezentującą się zdeformowaną zwykłą siatką drucianą.

2.1.2. Pas zieleni pomiędzy wydmami a Promenadą Gwiazd i ul. Bohaterów Warszawy

Zupełnie odrębny charakter ma obszar położony pomiędzy wydmami a Promenadą Gwiazd i ulicą Bohaterów Warszawy. Stanowi go pasmo zieleni nadmorskiej bezpośrednio przyległej i równoległej do pasma zieleni wydmy. Pasma to ma istotne znaczenie w obrazie zieleni tej części miasta. Jest to reprezentacyjna część miasta. Na obraz występującej tu zieleni składają się głównie skwery (zieleńce), które należą do bardzo zróżnicowanych:

- począwszy od zadbanych, nowoczesnych skwerów z trawnikami, krzewami iglastymi i modnymi bylinami (cyprysiki, żywotniki, jałowce, bukszpany i inne) w części wschodniej pasa zieleni tzw. zieleni niskiej urządzonej, na obrzeżach tej zieleni rosną przeważnie lipy i klony w dobrym stanie zdrowotnym, rośnie też pojedynczo robinia i wiśnia ozdobna. Wzdłuż alejek skweru miejscami występują zadbane żywopłoty. W tym kwartale zieleni urządzonej znajduje się Promenada Gwiazd, zwana Aleją Gwiazd. Jest to miejsce na alei gwiazd, gdzie gwiazdy kina pozostawiają odcisk swoich dłoni lub stóp. Aleja ma około 100 m długości;

- część zachodnia pasa zieleni to zieleni niska z kwartałami zieleni wysokiej, przeważnie jest to zieleni niska nieurządzona. Trawniki z zielenią wysoką zaniedbane, bardzo słabo pielęgnowane. W środkowym kwartale pasa zachodniego zieleni znajduje się pomnik przyrody. Są to dwa drzewa wiśni ptasiej, rosnące wśród nieurządzonej zieleni niskiej i wysokiej;

- część środkowa pasa zieleni to kwartał zieleni urządzonej. Jest to plac przed wejściem na molo z pojedynczymi wysepkami klonów i klombów zieleni ozdobnej obudowanej kostką i płytami chodnikowymi.

Generalnie w pasie zieleni pomiędzy wydmami a promenadą i ul. Bohaterów Warszawy dominują typowe sztuczne układy zieleni miejskiej, czyli trawniki i nasadzenia drzew i krzewów, w tym także samosiewy, przeważnie pochodzenia rodzimego.

Najbardziej okazałe trawniki występują w ostatnim kwartale wschodniej części pasa zieleni. Są bardzo dobrze utrzymane z pojedynczymi drzewami i skupieniami (trawniki sukcesywnie koszone, trawa fachowo pielęgnowana).

Na pograniczu wydmy spośród roślin drzewiastych występuje dużo wierzby, rośnie też rokitnik pospolity (gatunek częściowo chroniony), natomiast na terenach miejskich poszczególnych kwartałów – sosna zwyczajna, klon jawor, wierzba, klon zwyczajny, topola, świerk, jarząb pospolity, jabłoń wiśnia, lipa szerokolistna, robinia akacyjowa, jesion, kasztanowiec, bez lilak, jaśminowiec, głóg i inne. Duża część gatunków to nasadzenia sztuczne, wolnostojące, w postaci szpalerów lub w skupiskach (grupach) i ich układ obrazuje załącznik mapa w skali 1:1000.

Wszystkie drzewa w pasie pomiędzy promenadą a wydmy pełnią bardzo ważną rolę biocenotyczną i ochronną i należy je pielęgnować i chronić przed wycinką i degradacją.

W trakcie prac porządkowych niektóre drzewa w złym stanie sanitarnym należy zastępować nowymi nasadzeniami.

Ponadto, powyższy obszar posiada też dużą wartość, ponieważ spełnia funkcję ochronną w stosunku do terenów mieszkaniowych i turystycznych oraz jako teren zielony, nieogrodzony (ogólnodostępny) jest elementem rekreacyjnym i ważnym elementem korytarza ekologicznego wzdłuż brzegu morskiego.

2.1.3. Zieleń parkowa

Zieleń o charakterze parkowym występuje w **Parku Zdrojowym im. Fryderyka Chopina**, który założony został ok. 1860 r. a rozbudowany na pocz. XX w., pow. ok. 3 ha. Park jest objęty ochroną konserwatorską. Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina wpisany jest do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczony w rejestrze zabytków numerem A-1329.

W granicach opracowania sporządzanego do planu znajduje się część Parku Zdrojowego, pozostała część wschodnia Parku znajduje się poza obszarem opracowania. Z tego wynika, że Park będzie docelowo objęty ustaleniami dwóch planów. Taki podział Parku pod tym względem wydaje się być wielce kontrowersyjnym.

Park Zdrojowy ma charakter parku krajobrazowego. Zasadnicza część Parku położona jest u podnóża domu zdrojowego. Z obszernego tarasu po południowej stronie budynku roztacza się widok na centralną część parku. W zagłębieniu terenu rozciąga się polana. Jej środek wypełnia rabata kwiatowa. Tu ogniskują się promieniste alejki parkowe. W parku widoczny jest układ alejowo-kwaterowy z zachowanym starodrzewem, alejami, żywopłotami i szpalerami. Alejki parkowe skomunikowane są z układem ulicznym miasta.

W południowo-zachodniej części założenia położone jest wzgórze parkowe. Na początku XX w. park rozbudowano o część wschodnią przylegającą do ul. 1000-lecia Państwa Polskiego, ulicy przecinającej park (tj. część parku poza opracowaniem).

Drzewostan starej części parku charakteryzuje się już rzadszym nasadzeniem drzew i krzewów ozdobnych oraz dużym udziałem zieleni niskiej – trawników. Rośnie tu wiele okazałych i efektownych drzew.

Drzewostan tworzą: platany, dęby, w tym szypułkowe odmiany stożkowej, czerwone, graby, lipy, kasztanowce, klony, wiązy, kilka świerków i żywotników oraz robinie, kilka brzoź i wierzb i inne. Wiek drzew określa się orientacyjnie na ponad 100 lat, 90-100 i lokalnie 50 lat. Stan zdrowotny drzew jest dobry. Należy dodać, że na skraju Parku im. Chopina pomiędzy Domem Kultury a punktem Informacji Turystycznej znajduje się na skwerze ciekawie urządzonego klomb o wyjątkowo ciekawej kompozycji kwiatowej.

Ponadto w parku znajdują się ławeczki, na których spacerujący mieszkańcy i turyści mogą odpocząć przy szumiącej wodzie, tryskającej z pobliskiej fontanny, której szum jest tu zagłuszany przez dopuszczony tu ruch samochodowy ul. Parkową. Nie jest to komfortowy relaks (spaliny i hałas). Należałoby rozważyć wyprowadzenie dopuszczonego ruchu kołowego z parku, tym bardziej, że odbywa się on środkiem parku.

Znajdująca się w centrum parku fontanna jest też miejscem gromadzących się wokół niej stada gołębi.

W sąsiedztwie Parku Zdrojowego znajduje się zabytkowy dom zdrojowy, Międzynarodowy Dom Kultury oraz Gabinet Figur Woskowych. Naprzeciwko muzeum figur woskowych znajduje się amfiteatr. Dom Zdrojowy wpisany jest do rejestru zabytków.

2.1.4. Enklawa zieleni wysokiej o charakterze parkowym

Terenem o charakterze parkowym, z racji obecności grupy starych, dorodnych drzew, jest trójkątny skwer zajmujący teren w rozwidleniu ulic: Morskiej, Zdrojowej i Bohaterów Warszawy. Jest to niewielki kwartał zieleni wysokiej o charakterze parkowym.

W trójkątnym nachylonym terenie w kierunku ulicy Zdrojowej rośnie grupa (już nie młodych) okazałych drzew, głównie klonów, lip, wiązów, dębów, grabów, robinii akacjowych i innych gatunków. Nie rosną tu krzewy. Pod wysokim drzewostanem tego kompleksu występuje zieleń niska. Są to zadbane w miarę dobrze utrzymane trawniki.

Drzewostan charakteryzuje się rzadszym nasadzeniem drzew w części północnej i południowo-wschodniej, gdzie w wolnych przestrzeniach zlokalizowano dwa korty tenisowe z kilkoma wydzielonymi alejkami.

Zieleń ta nie zajmuje dużej powierzchni, jednak ma istotne znaczenie w obrazie roślinności tej części miasta, gdzie ogólnie niewiele jest zieleni wysokiej.

W obrębie miasta Międzyzdroje, podlegającemu obecnie dynamicznemu procesowi urbanizacji, zadrzewienia o charakterze parkowym mają ogromną wartość. Powinny być starannie zabezpieczone – stare drzewa chronione, a ubytki uzupełniane nowymi nasadzeniami, równie urozmaiconymi, jak to było robione w przeszłości. Parkowy charakter tego miejsca powinien być bezwzględnie zachowany.

2.1.5. Roślinność terenów pomiędzy promenadą a ulicami: Zdrojowa, Mickiewicza, Kopernika i Krótka

Jest to teren zurbanizowany, prawie w całości zabudowany. Dominuje tu zabudowa o funkcji mieszanej (pensjonatowa, mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, hotele, domy wczasowe, wille, domy gościnne, domy gospodarcze i inne). Jest to teren intensywnie zabudowany z niewielką ilością zieleni towarzyszącej zabudowie.

Zieleń towarzysząca zabudowie to głównie ogrody przydomowe, skwery z klombami oraz mniejsze i większe skrawki zieleńców.

Ogrody przydomowe, skwery z klombami, czy też niewielkie zieleńce towarzyszące zabudowie o zróżnicowanej funkcji są głównym typem roślinności kulturowej w tym rejonie. Ta forma zieleni pod względem powierzchni jest niewielka w szacie roślinnej, opisywanego fragmentu opracowania i miasta Międzyzdroje. Są też takie sytuacje i takie miejsca, że w obrębie zabudowy nie ma w ogóle zieleni towarzyszącej.

Ogrody przydomowe, skwery z klombami, czy też rabatkami towarzyszące zabudowie należą do bardzo zróżnicowanych - począwszy od zadbanych, nowoczesnych ogrodów i skwerów z trawnikami, krzewami iglastymi i modnymi bylinami (cyprysiki, żywotniki, jałowce, berberysy, ogniki, smokowce i inne) przez zdarzające się jeszcze starego typu ogrody z warzywami, kwiatami oraz drzewami i krzewami owocowymi, po powierzchni z powoli zanikającymi gatunkami uprawnymi wypieranymi przez roślinność ruderalną.

Niektóre ośrodki wczasowe, hotele czy też starsze domy mają pozostałości zieleni urządzonej jeszcze przed wojną, jak np. drzewa i krzewy (np. dęby, tuje, lipy, świerki). Regułą nieomal jest, że zadbane ogrody przydomowe występują na parcelach przy zabudowie pensjonatowej. Przy hotelach i domach wczasowych charakterystyczne są skwery z klombami i rabatami a w szczególności z trawnikami. Najbardziej okazałe prezentuje się zieleń ozdobna niska i wysoka „Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy położonego na Wzgórzu Zamkowym, hotelu „Trofana”, przy kaplicy kościelnej i innej zabudowy przy ul. Krótkiej.

Zieleń ogrodów przydomowych i obiektów wypoczynkowych ma współcześnie znacznie ograniczoną rolę w szacie roślinnej miasta. Poważną część terenu ogrodów i skwerów zajęły garaże oraz dojazdy do nich, zubożając roślinność o istotną powierzchnię.

W niektórych miejscach wyeliminowały nawet lub poważnie ograniczyły obecność ogrodów, czy też skwerów. W pewnym stopniu wynika to z braku dbałości o zieleń, gdyż nawet dojazdy do garaży, chodniki i parkingi mogą mieć oprawę z roślinności, co z kolei można obserwować w niektórych miejscach miasta Międzyzdroje.

Stąd też, tak niewielki jest udział powierzchni biologicznie czynnej przy niektórej zabudowie i niewiele jest zieleni niskiej i wysokiej.

Generalnie w tej części opracowania występuje niewiele skupisk drzew, sztucznie nasadzonych w formie grup i szpalerów przyulicznych. Te, które występują są przeważnie o jednorodnym składzie gatunkowym, z przewagą rodzimych gatunków drzew liściastych:

- ul. Kopernika – lipy;
- ul. Zdrojowa – klony;
- ul. Mickiewicza – klony i lipy
- ul. Bohaterów Warszawy – klony;
- ul. Krótka – tylko 3 jarzęby.

Przy ul. Zdrojowej 17/19 znajduje się okazały dąb szypułkowy, który jest prawnie chroniony jako pomnik przyrody ożywionej. Innym okazałym drzewem o wymiarach drzewa pomnikowego jest buk, który proponuje się do ochrony pomnikowej. Przy ul. Zdrojowej swego czasu znajdowała się okazała robinia porośnięta bluszczem, która była prawnie chroniona jako pomnik przyrody ożywionej, a której już nie ma. Drzewo zostało wycięte.

W terenie pomiędzy promenadą a ulicami Kopernika, Krótką i Zdrojową należy dążyć do odzyskania powierzchni terenu biologicznie czynnej i zakazać dalszego jej uszczuplania.

2.1.6. Trawniki

Zieleń urządzona w postaci powierzchni pokrytej trawiastą runią, regularnie strzyżona, zajmuje obecnie niezbyt duże powierzchnie w różnych miejscach opracowania.

Największe powierzchniowo trawniki występują w obrębie obszaru położonego pomiędzy wydhami a Promenadą Gwiazd i ulicą Bohaterów Warszawy a także w Parku Zdrojowym i w kwartale zieleni o charakterze parkowym z kortami tenisowymi. Niewielkie trawniki występują też w sąsiedztwie zabudowy pensjonatowej, hotelowej i usługowej oraz towarzyszą też terenom komunikacyjnym.

Najbardziej okazałe trawniki występują w szerokim pasie rozdzielczym wzdłuż Alei Gwiazd w północno-wschodnim narożniku opracowania oraz w Parku Zdrojowym. Dobrze utrzymane są też trawniki z pojedynczymi drzewami i skupiskami drzew w rozwidleniu ulic Zdrojowej i Morskiej. Trawniki są tam zadbane, regularnie zraszane i strzyżone (koszone sukcesywnie), trawa fachowo pielęgnowana.

Trawniki najczęściej nieduże, stanowią też element składowy ogrodów przydomowych.

Generalnie stan trawników jest bardzo zróżnicowany. W najbardziej opłakany stan znajdują się trawniki położone w narożniku części północno-zachodniej opracowania. W obrębie niektórych trawników tej części występują nawet tzw. wydepczyska (typu klepiska).

2.1.7. Szpalery drzew

Na terenie opracowania występuje kilka szpalerów drzew, wprawdzie znacznie przerzedzonych, ale mimo to o znacznej wartości przyrodniczej i krajobrazowej.

Najdłuższe i najcenniejsze szpalery to: szpaler złożony z klonów, lip i jarzębów, ciągnący się wzdłuż ul. Bohaterów Warszawy, z lip - ul. Kopernika, klonów - ul. Zdrojowa i szpaler klonowo-lipowy przy ul. Mickiewicza.

Drzewa w większości nie są szczególnie stare, jednak występowanie nawet poprzerywanego szpaleru malowniczej zieleni, ciągnącej się przy ulicach, w obszarze o niewielkiej ilości zieleni wysokiej, mają dużą wartość ekologiczną, aerosanitarną i krajobrazową.

Powyższe wymienione szpalery zasługują na zachowanie i staranną opiekę a w szczególności na uzupełnienie ubytków nowymi nasadzeniami drzew.

2.1.8. Żywopłaty

W kilku miejscach terenu opracowania znajdują się żywopłaty. Są to przeważnie młode żywopłaty, zadbane i w sposób właściwy pielęgnowane (strzyżone).

Najbardziej okazałe żywopłaty występują w obrębie zieleni niskiej urządzonej w pobliżu promenady – Alei Gwiazd. Żywopłaty te towarzyszą trawnikom i skwerom. W tym przypadku utworzone zostały z żywotników.

Podobne żywopłaty występują w obrębie Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego na Zamkowym Wzgórzu w rozwidleniu ulicy Krótkiej i Mickiewicza oraz w obrębie hotelu „Trofana”, a także na tymczasowym parkingu przy ul. Krótkiej. Są to też żywopłaty z dominującym żywotnikiem i ligustrem. Trafia się, że niewielkiej długości tzw. mini żywopłaty towarzyszą tu zabudowie pensjonatowej i usługowej. Żywopłaty najczęściej tworzone są, aby odgraniczać obiekty od otoczenia. Tworzone są zazwyczaj ze śnieguliczki, żywotników, grabów, rzadziej z karagany, ałyczy, głogu, ligustru i pigwowca.

Żywopłaty uwzględniono w inwentaryzacji zieleni. Nie uwzględniono tylko młodych, niskich żywopłatów lub bardzo krótkich.

2.1.9. Zbiorowiska ruderalne

Tymczasowe powierzchnie parkingów samochodowych znajdujących się w granicach opracowania zajmują płaty zbiorowisk ruderalnych. Miejscami takie niewielkie płaty roślinności ruderalnej znajdują się w różnych częściach opracowania, zazwyczaj na nie użytkowanych terenach. Roślinność ruderalna występuje na zaniedbanych podwórkach, starych ruinach, zaniedbanych ogrodach a także na poboczach ulic.

Roślinność ruderalna jest tu zróżnicowana, jak zróżnicowane są siedliska, na których się wykształciła oraz jak różnaita jest historia użytkowania terenu w ostatnich dziesięcioleciach.

Największe płaty roślinności ruderalnej występują na powyższych wspomnianych parkingach samochodowych a w szczególności na parkingu przy ul. Krótkiej i ul. Zdrojowej oraz w pasie pomiędzy wydmami a Promenadą Gwiazd i ul. Bohaterów Warszawy.

Częstymi gatunkami zbiorowisk ruderalnych jest obecność traw, a zwłaszcza trzcinnka piaskowego, perzu pospolitego, mietlic, bylicy pospolitej, wrotczyca, pylenia pospolitego, ostroźnia polnego (oset), krwawnika pospolitego, marchwi zwyczajnej, zagorzałka późnego, miejscami pojawiają się liczne siewki wierzb, sosny i innych krzewów.

Roślinność ruderalna nie jest szczególnie wartościową zielenią. Roślinność ta rozwija się spontanicznie, bez jakichkolwiek nakładów, często na terenach, gdzie inna roślinność ma trudności z rozwojem.

Płaty roślinności ruderalnej przeważnie są niszczone przez plantowanie gruntu, zarzucanie ziemi i gruzu a najczęściej przez wykaszanie. Powszechnie roślinność ruderalna jest traktowana jako chwasty.

Roślinność ruderalna jest interesująca w warstwie przyrodniczej, chociaż nie jest szczególnie wartościową zielenią w mieście.

Należy dodać, że w niektórych miastach Europy Zachodniej zaczęto doceniać roślinność ruderalną, pozostawiając ją na poboczach ulic, terenach przemysłowych itp.

2.1.10. Zbiorowisko porębowe

Zbiorowisko o charakterze roślinności porębowej, zajmuje prostokątny pas przesieki, przecinającej kompleks leśny, położony w bezpośrednim sąsiedztwie Mola od strony zachodniej. Występująca tu przesieka nie jest typową przesieką leśną. Swego czasu został wycięty tu pas zieleni wysokiej, która znajdowała się w obrębie prawnie chronionych siedlisk przyrodniczych.

Aktualnie w obrębie tej poręby występują podrastające samosiejki drzew, przeważnie klonów i robinii akacjowej z niektórymi zielnymi gatunkami porębowymi. Dla tego obszaru zostało wydane pozwolenie na budowę hotelu.

2.2. Świat zwierząt

Ze względu na charakter zainwestowania obszaru opracowania i jego otoczenia (dość intensywna zabudowa mieszkaniowa, pensjonatowa, duże zaludnienie, niewiele zieleni parkowej i innej, ciągi komunikacyjne itp.), świat zwierząt jest tu ubogi i zarazem mało zróżnicowany.

Świat zwierząt bardziej bogaty i zróżnicowany występuje w dalszym sąsiedztwie opracowywanego planu, na który istotny wpływ ma bezpośrednie położenie nad wodami Morza Bałtyckiego i nieco dalej Zalewu Szczecińskiego z jez. Wicko Wielkie i Małe, w tym z bagnistą Deltą Wstecznej Świny oraz pobliskimi dużymi kompleksami leśnymi Wolińskiego Parku Narodowego i lasami Mierzei Przymorskiej.

Obecność wody w sąsiedztwie opracowania zarówno tej stojącej, jak i płynącej, otoczonej przez zbiorowiska szuwarowe i inne nadwodne, warunkuje stosunkowo szeroką gamę siedlisk dla wielu gatunków zwierząt, z

różnych grup systematycznych. Stwarza to szczególnie dogodne warunki bytowania dla wielu organizmów zwierzęcych, które przeważnie w obszarze miasta nie mają szans występowania. Na obszarze opracowania brak jest cieków i zbiorników wodnych, ale jest bezpośrednio sąsiedztwo wód Bałtyku.

Obszar opracowania wyraźnie jest zróżnicowany pod względem warunków bytowania zwierząt. Środowisko przyrodnicze części południowej obszaru opracowania, części dość intensywnie zurbanizowanej nie stwarza korzystnych warunków dla zbyt wielu gatunków zwierząt (przede wszystkim ptakom). Znacznie korzystniejsze warunki dla zwierząt, a w szczególności dla awifauny, występują w części północnej, tj. w pasie wydymowym zieleni wysokiej i zieleni parkowej, niemal bezpośrednio przyległej do wód Bałtyku.

Podczas kilkukrotnych obserwacji w miesiącach czerwiec-sierpień 2015 r. oraz sierpień, wrzesień i październik 2017 r., zaobserwowano następujące gatunki ptaków:

- latające nad wybrzeżem: mewa srebrzysta, mewa pospolita, mewa śmieszka, mewa siodłata;
- latające nad obszarem opracowania: wrona siwa, gawron, kos, pliszka siwa, szpak, kawka, sroka, kopciuszek, grzywacz, zięba, wróbel, jaskółki.

Ponadto zielen w pasie promenady, zwłaszcza odcinki o bardziej naturalnym charakterze są miejscem bytowania i rzadziej rozrodu wielu innych gatunków ptaków oraz innych zwierząt, zwłaszcza bezkręgowych.

Zdarza się, że obszar opracowania z większych ssaków odwiedzają dziki i sarny. Między innymi w czasie inwentaryzacji terenu w lipcu i sierpniu dwukrotnie widywano dziki w narożniku północno-wschodniej części opracowania, za ogrodzeniem w zadrzewionym pasie wydymowym. Była to locha z 5 małymi warchlakami a innym razem było to stadko dzików składające się z 2 odyńców, lochy i 4 warchlaków.

Z innych gatunków w zadrzewionym pasie wydymowym i Parku Zdrojowym pokazują się: lis, kuna domowa i leśna, wiewiórka i jeż.

Obszar opracowania zasiedlają też liczne mniejsze gryzoni, m.in. myszy, norniki, krety i ryjówki.

W granicach opracowania i w jego otoczeniu szczególnie ważną grupę stanowi awifauna.

Z ptaków gniazdujących, obok licznych gatunków typowych dla terenów w części zurbanizowanych, jak jaskółki, wróble, kawki, sroki, synogarlice tureckie, gołębie domowe, są też liczne ptaki śpiewające zasiedlające zielen urządzoną Parku Zdrojowego i zielen wysoką pasma wydymowego. Niektóre siedliska sprzyjają występowaniu owadów i pajęczaków.

W granicach opracowania nie napotkano obecności płazów. W wielu miejscach obszaru opracowania obecne były ślimaki a w pobliżu pasa wydymowego napotkano jaszczurkę.

Wybrzeże morskie z nadmorskimi lasami wzdłuż całego wybrzeża oraz plaży w granicach gminy jest to trasa corocznych wędrówek ptaków, zwłaszcza siewkowatych, klify (poza opracowaniem) to miejsca lęgowe m.in. brzegówki i dziwonii. Wybrzeże morskie wzdłuż granicy gminy to ważny obszar zimowania wielu gatunków ptactwa oraz ważny korytarz migracyjny o znaczeniu kontynentalnym.

Ogromne znaczenie mają tu też stada ptaków na wiosennych i jesiennych przelotach. Teren opracowania znajduje się w pasie ważnego europejskiego szlaku migracyjnego ptaków, wiodącego wzdłuż południowych wybrzeży Bałtyku. Przybrzeżne wody morskie razem z lasami Mierzei Przytorską to ważny korytarz dla migracji awifauny i ważne zimowisko. W okresie wędrówek spotyka się: ogorzałki, świstunia, czernicy, nurogęsia, a w okresie zimowym: także ogorzałki, nurogęsi oraz łabędzia krzykliwego.

Zwraca się uwagę, że w sąsiedztwie obszaru opracowania występują swoiste warunki przyrodnicze panujące na wybrzeżu, które tworzą dogodny klimat dla bytowania charakterystycznych siedlisk wydymowych, w tym chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Dla pełnego obrazu należy jeszcze dodać, że stałym i dość liczny składnikiem fauny terenu opracowania są też zwierzęta hodowane przez człowieka – liczne psy, obecne w ogrodach przy zamieszkałych budynkach, jak też nawet częstsze koty domowe. Te ostatnie mają pewien wpływ na awifaunę osiedla, zwłaszcza na ptaki gniazdujące, polując na ich osobniki żyjące w ogrodach i w terenach zaroślowych. Spotykane są też psy wążające się po ulicach.

Świat zwierzęcy w sąsiedztwie obszaru opracowywanego planu jest na tyle interesujący, że dla zachowania najcenniejszych jego elementów w rozwijającej się dynamicznie gminie i w regionie zachodniopomorskim znalazł się w granicach do ustanowienia specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” – kod obszaru PLH 320019, którego celem wyznaczenia jest ochrona gatunków zwierząt, roślin i ich siedlisk.

Ponadto obszar opracowania znajduje się w sąsiedztwie proponowanego do ustanowienia obszaru Natura 2000 specjalnej ochrony siedlisk pod nazwą „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” – kod obszaru PLH 990002 (na N od obszaru opracowania), którego celem jest analogicznie jak powyższego ochrona gatunków zwierząt, roślin i ich stanowisk.

Inne bliskie ustanowione i sąsiadujące obszary Natura 2000 to obszary specjalnej ochrony ptaków: na N od obszaru opracowania obszar pod nazwą „Zatoka Pomorska” – kod obszaru PLB 990003 i na S-E od obszaru opracowania „Delta Świny” – kod obszaru PLB 32 0002, których celem wyznaczenia była ochrona populacji dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w nie pogorszonej formie.

Prezentowany świat zwierzęcy występujący w opisywanym obszarze opracowania i w sąsiedztwie należy zachować, zgodnie z założeniami ochrony różnorodności biologicznej.

Na terenie zurbanizowanym miasta, w obszarze ulegającym dynamicznym przemianom, z wkraczającym budownictwem rekreacyjnym i mieszkaniowym, jest to zadanie trudne. Jednak pozostawienie tu

niewielkich enklaw zieleni wysokiej, zieleni parkowej i zieleni wysokiej pasma wydmowego, powiązanej z wodami morza, może utrzymać bogactwo fauny, niezależnie od postępującej obok urbanizacji i rekreacji. Szczególnie wartościowym przyrodniczo jest pasmo zieleni wydmowej i zieleni parkowej. Pasma wydmowe to prawnie chronione siedliska przyrodnicze. Powinno się dołożyć wszelkich starań, aby ich przyroda nie uległa degradacji.

2.3. Procesy przyrodnicze

Spośród procesów przyrodniczych istotne znaczenie w aspekcie zagospodarowania przestrzennego terenu mają procesy geodynamiczne (są to zjawiska zachodzące w podłożu gruntowym i przekształcające jego pierwotną powierzchnię oraz właściwości, wywołane czynnikami naturalnymi i sztucznymi – Racinowski 1987), hydrologiczne (np. powodzie) i ekologiczne (przede wszystkim związane z funkcjami płatów i korytarzy ekologicznych).

Obszar opracowania wykazuje niewielkie, ale istotne przejawy morfodynamiki. Potencjalne zagrożenie erozją wodną występuje jedynie na zboczach o spadkach przekraczających 12 % i powyżej, co najwyżej może dotyczyć skarp antropogenicznych i wzgórze parkowe występujących w obrębie Parku Zdrojowego. Istotną rolę stabilizacyjną w centralnej części parku odgrywa zróżnicowana niska i wysoka szata roślinna, która chroni zbocza przed erozją wodną.

Bardziej złożony proces degradacji dotyczy wzgórze parkowe znajdującego się w południowo-zachodniej części założenia parkowego. Poprzez przypadkowe wejścia na zadrzewione strome wzgórze, uaktywniane są procesy erozyjne, miejscami są wyraźne odsłonięcia podłoża, z którego odpadają warstwy gruntu. Nawet niewielka ingerencja antropogeniczna może doprowadzić do zachwiania stabilności i uruchomienia stoku. Wzgórze parkowe wymaga zabezpieczenia przeciwozyjnego, urządzenia bezpiecznego wejścia na jego wierzchołek (być może schodki prowadzące na punkt widokowy).

Innym przejawem morfodynamiki jest abrazja brzegu morskiego. Abrazja to proces niszczenia brzegu przez fale morskie.

W granicach opracowania na całej długości brzeg wydmowy podlega współcześnie abrazji. Niszczenie brzegu wydmowego przez silnie uderzające fale w czasie znaczących sztormów jest zjawiskiem coraz częstszym. Zapobieganie niszczeniu wybrzeża to złożony proces mający na celu ochronę brzegu. Brzeg morski jest pod szczególną kontrolą. Posztormowe straty szybko są usuwane a brzeg wydmowy wzmacniany (o ile jest to konieczne). Niewysoki wydmowy brzeg morski na całej długości obszaru opracowania jest utrwalony i wzmocniony posadzoną trawą piaskową, krzewami i drzewami rodzimego pochodzenia.

Spośród procesów zbliżonych do hydrologicznych występujących na obszarze opracowania, pewne znaczenie mają zalewy plaży a w szczególności abrazja brzegu wydmowego podczas często ostatnio występujących bardzo silnych sztormów (nawałnic).

Na obszarze opracowania nie występują wody powierzchniowe. Cykl lokalnego, naturalnego obiegu wody reprezentowany tu jest przez zasilanie z atmosfery (opad), parowanie z powierzchni terenu i z roślin (transpiracja) oraz infiltrację i odpływ podziemny. Odpływ wód z terenów utwardzonych jest w większości skierowany do kanalizacji deszczowej. W obrębie zieleni wysokiej wydmowej i zieleni parkowej i innych zadrzewień przeważa infiltracja, stymulowana piaszczystym podłożem.

Spośród procesów hydrologicznych istotne znaczenie na obszarze opracowania mogą mieć powodzie. Północna część obszaru opracowania znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, który zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 6c ppk a i d ustawy Prawo wodne stanowi: pas techniczny i obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi wynosi raz na 100 lat (1%) od strony morza w tym morskich wód wewnętrznych tj. obszar wyznaczony przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej na mapach zagrożenia powodziowego (zgodnie z art. 88 d – 88 f ustawy Prawo wodne). Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z art. 40 ust 1 pkt 3 oraz art. 88 l ustawy Prawo wodne.

Na rysunku obszaru opracowania sporządzanego do planu (mapa w skali 1:1000), w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego;
- granice pasa ochronnego;
- granice obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%).

Pod względem ekologicznym obszar opracowania charakteryzuje się umiarkowaną dominacją terenów zielonych o genezie antropogenicznej - stanowią je głównie park, zadrzewienia pasa wydmowego, trawniki, zadrzewienia przyuliczne itp. Elementy biotyczne funkcjonują tam w naturalnym cyklu fenologicznym, w warunkach intensywnej ingerencji człowieka (nasadzenia roślinności, pielęgnacja, nawożenie, podlewanie itp.).

Na obszarze opracowania nie występuje roślinność naturalna. Seminaturalny charakter ma tylko roślinność zadrzewień i zarośli pasma wydmowego brzegu morskiego.

Ze względu na stopień zainwestowania terenu i charakter otoczenia znikome znaczenie mają na obszarze opracowania ekologiczne procesy przestrzenne, jak migracja roślin i zwierząt.

W dalszym ciągu zdecydowana większość procesów przyrodniczych w terenie objętym opracowaniem zachodzi pod wpływem działań człowieka. Ciągłość i kierunek procesów sukcesji uzależniona jest w tej chwili nadal od charakteru działalności prowadzonej przez człowieka na tych obszarach.

Reasumując stwierdza się, że większość procesów przyrodniczych (tj. obieg materii i energii, obieg biologiczny) kontrolowany jest przez gospodarczą działalność człowieka.

2.4. Powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem

Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania z otoczeniem realizowane są przede wszystkim przez:

- obieg wody;
- cyrkulację atmosferyczną;
- migracje roślin i zwierząt.

Woda jest głównym nośnikiem materii, a tym samym migracji pierwiastków chemicznych w środowisku. Występuje dzięki niej jednokierunkowy proces sprzężenia geochemicznego powierzchni autonomicznych (wierzchowinowych), tranzytowych (stokowych i częściowo dolinnych) i podporządkowanych (dolin i zagłębień terenu). Z jednostek autonomicznych następuje ubytek materii, w jednostkach tranzytowych przeważa jej przepływ oraz zaznacza się w różnym stopniu akumulacja lub ubytek (denudacja), w jednostkach podporządkowanych dominuje akumulacja materii.

Na obszarze opracowania ww. procesy realizowane są przede wszystkim poprzez spływ powierzchniowy i infiltracje wód opadowych do gruntu. Część wód opadowych trafia do kanalizacji deszczowej i linijnie odprowadzana jest do odbiorników.

Powiązania przyrodnicze realizowane są również przez cyrkulacje atmosferyczną. Wobec przewagi wiatrów zachodnich i południowo-zachodnich są to głównie powiązania w tym kierunku. Istota powiązań atmosferycznych polega na transformacji właściwości powietrza pod względem fizycznym (temperatura, wilgotność) i chemicznym (skład powietrza, wiatr jako nośnik pierwiastków chemicznych) w zależności od przepływu nad określonymi obszarami. Nad obszar opracowania napływają znaczne masy powietrza z nad przyrodniczego otoczenia a ponadto w przewadze z nad wód Bałtyku.

Pod względem migracji roślin i zwierząt, a w szczególności awifauny, potencjalnie wiodącą rolę odgrywa w sąsiedztwie obszaru opracowania Morze Bałtyckie z pasem zieleni wysokiej (lasów) porastającej wydmy oraz Woliński Park Narodowy. Morze Bałtyckie stanowi bardzo wyraźnie wykształcony ponadkrajowy korytarz ekologiczny łączący się m.in. z korytarzem doliny dolnej Odry z Zalewem Szczecińskim. Dzięki zróżnicowaniu siedlisk i nisz ekologicznych i roli wód Bałtyku, stanowi po części teren linijnej migracji roślin i zwierząt, które w aspekcie dążenia do utrzymania lub wzrostu bioróżnorodności powinien podlegać szczególnej ochronie. Szczególne znaczenie ma nie tworzenie na nim barier antropogenicznych.

Przejawem migracji roślin na terenach nie zainwestowanych, zwłaszcza z roślinnością ruderalną, jest sukcesja roślinności synantropijnej (w potocznym znaczeniu chwastów).

Na obszarze opracowania w pasie wydmy występują ślady okresowego przebywania zwierzyny leśnej, zwłaszcza dzików z pobliskiego Wolińskiego Parku Narodowego, które poszukują tu bazy pokarmowej.

Ponadto, jednym z zadań opracowania jest identyfikacja powiązań przyrodniczych z szerszym otoczeniem. Analiza taka uwzględniała zwłaszcza ekologiczne powiązania funkcjonalne z istniejącymi formami obszarowej ochrony przyrody.

Z analizy tej wynika, że obszar opracowania w zasadzie tylko od strony północnej w sposób naturalny przyrodniczo powiązany jest z istniejącymi w pobliżu i zarazem najbliższymi obszarami prawnie chronionymi, czy też planowanymi do ochrony. Są to obszary Natura 2000 – obszar specjalnej ochrony ptaków o nazwie „Zatoka Pomorska” PLB990003 i specjalny obszar ochrony siedlisk „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”, kod obszaru PLH 990002 oraz planowany do ustanowienia Obszar Kulturowo-Krajobrazowy o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

III. ANTROPIZACJA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Źródła i stan antropizacji środowiska przyrodniczego – diagnoza stanu

Zakres pojęciowy terminu „antropizacja środowiska przyrodniczego” obejmuje procesy i efekty oddziaływania człowieka na środowisko przyrodnicze. Oddziaływanie człowieka na środowisko przyrodnicze powoduje różnorodne przekształcenia jego materialnej i funkcjonalnej struktury. Ingerencja ta prowadzi do antropizacji środowiska przyrodniczego w wyniku jego modyfikacji lub całkowitego przekształcenia.

Antropizacji nie należy utożsamiać z degradacją środowiska, stanowiącą tylko jej skrajny przypadek. Charakter negatywny mają te przekształcenia środowiska przyrodniczego, których można było uniknąć stosując inne technologie wykorzystania środowiska, a także, co szczególnie istotne w kontekście niniejszego opracowania, rozwiązania planistyczne odbiegające od schematyzmu metodycznego i proekologicznej deklaratywności.

Antropizacja środowiska przyrodniczego obszaru opracowania, przejawia się głównie:

- przekształceniem litosfery (efekt procesów inwestycyjnych);
- zanieczyszczeniem powietrza przez komunikację samochodową i emitery miejskie;
- obciążeniem akustycznym środowiska głównie przez komunikację samochodową i ośrodki wczasowe;
- oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego;
- zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych;
- przekształceniem gleb (zniszczeniem gleb w zasięgu terenów zainwestowanych);
- przekształceniem szaty roślinnej (zieleń typowo miejska) i fauny (silnie synantropijna).

1.1. Przekształcenia litosfery

Do podstawowych przejawów przekształcenia litosfery na obszarze opracowania należą:

- powierzchniowe przekształcenia morfologii (niwelacje i skarpy) na terenach zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego;
- degradowane brzegi wydymowe i wydmy;
- geomechaniczne zniszczenia podłoża typu klepiska, małe place składowe itp.;
- wyrobisko i skarpy antropogeniczne;
- nieznaczne przekształcenia związane z rozwojem sieci drogowej (ulic).

W północno-wschodniej części obszaru opracowania występuje dawne wyrobisko poeksploatacyjne, aktualnie w całości zrehabilitowane i przeznaczone pod urządzonego park zdrojowy. Jest to Park Zdrojowy im. F. Chopina.

Na obszarze opracowania poza skarpami w obrębie Parku Zdrojowego występują naturalne skarpy wydymowe od stromy morza, które sukcesywnie są degradowane siłami natury, znaczące sztormy, nawałnice i degradacja antropogeniczna.

1.2. Kopaliny

Na terenie objętym planem nie stwierdzono występowania udokumentowanych ani perspektywicznych złóż kopalin.

Do najbliższych złóż występujących w tym rejonie należą wody lecznicze - wody chlorkowo-sodowe oraz bromkowo-jodkowe. Źłoże nie jest udokumentowane i znajduje się w całości poza granicami obszaru opracowania. Na zachód od obszaru opracowania poza jego granicami znajduje się złożo gazu ziemnego (GZ) a na południowy-zachód złożo torfów (T).

1.3. Zanieczyszczenie powietrza i hałas

1.3.1. Powietrze

Na obszarze opracowania nie ma źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego o ponadgminnym zasięgu.

Do głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza oddziałujących na obszar opracowania należą, przede wszystkim:

- komunikacja samochodowa w zasadzie prawie na wszystkich ulicach obszaru opracowania, niezwykle nasiloną w okresie letnim;
- parkingi samochodowe przy ul. Krótkiej, Zdrojowej, Bohaterów Warszawy i na zapleczu Domu Kultury oraz miejsca postojowe wzdłuż wielu ulic;
- lokalne źródła ciepła obiektów mieszkalnych i usługowych, emitujące zanieczyszczenia typu energetycznego (dwutlenek siarki, tlenki węgla, tlenki azotu, pyły) o lokalnym zasięgu;
- nieutwardzone tereny pozbawione szaty roślinnej (źródło pylenia), m.in. parking przy ul. Krótkiej;

Ze względu na intensywne przewietrzanie obszaru opracowania, wymienione powyżej źródła zanieczyszczenia powietrza nie powodują lokalnych przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczeń.

Celem obniżenia poziomu zanieczyszczenia powietrza - nowopowstająca zabudowa powinna bazować na ekologicznych źródłach energii (gaz ziemny, olej opałowy), zaleca się modernizację systemu grzewczego istniejącej zabudowy (pensjonaty, hotele, usługi itp.).

Dla obszaru opracowania niewiele jest pomiarów, które jednoznacznie dokumentowałyby stan zanieczyszczenia atmosfery, co uniemożliwia obiektywną ocenę stanu aerosanitarnego. Wobec istniejących źródeł zanieczyszczeń w granicach obszaru opracowania i zastosowania ekologicznych źródeł energii a także ograniczenia ruchu samochodowego, przy dobrych a nawet bardzo dobrych warunków przewietrzania, stan aerosanitarny prawdopodobnie powinien utrzymać się na poziomie dopuszczającym.

1.3.2. Hałas

1.3.2.1. Informacje ogólne

Po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej zaczęły obowiązywać w kraju wspólnotowe przepisy prawne. Politykę zwalczania hałasu w środowisku, na który narażeni są mieszkańcy Unii Europejskiej reguluje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku (2002/49/WE).

Celem dokumentu jest wspólne dla wszystkich państw członkowskich unikanie, zapobieganie oraz zmniejszanie szkodliwych skutków narażenia ludzi na działanie hałasu.

Dyrektywa wprowadziła ujednoczone wskaźniki oceny hałasu, stosowane zarówno do ustalenia i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby ($L_{Aeq,D}$ – równoważny poziom hałasu dla pory dnia (przedział czasu od godz. 6:00 do godz. 22:00) i $L_{Aeq,N}$ – równoważny poziom hałasu dla pory dnia (przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00), jak i do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska (L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (od godz. 6:00 do godz. 18⁰⁰ i pory wieczoru od godz. 18⁰⁰ do 22⁰⁰ oraz pory nocy (od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) i L_N – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Z definicji wynika, że wszelkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub wręcz szkodliwe dźwięki działające za pośrednictwem powietrza na organ słuchu oraz inne elementy organizmu człowieka określane są jako hałas.

Warunki akustyczne panujące na danym obszarze, to znaczy hałas pochodzący od wszystkich występujących źródeł, określa stan klimatu akustycznego, który najczęściej opisuje się za pomocą wskaźnika w decybelach (dB). W rejonie dróg dominujący wpływ na klimat akustyczny środowiska ma hałas komunikacyjny związany z ruchem pojazdów samochodowych.

Hałas w środowisku, pochodzący od komunikacji, zależy od wielu czynników:

- rodzaju pojazdów poruszających się po drogach i ich stanu technicznego;
- natężenia ruchu, płynności strumienia pojazdów;
- rozwiązania trasy komunikacyjnej;
- rodzaju i nawierzchni drogi oraz rodzaju stosowanych opon;
- prędkości i techniki jazdy;
- czynników architektonicznych i urbanistycznych.

1.3.2.2. Hałas w granicach opracowania

W granicach obszaru objętego opracowaniem uciążliwości akustyczne występują przede wszystkim wzdłuż ciągów komunikacyjnych i parkingów. Najważniejszy jest ciąg ulic: Bohaterów Warszawy, Zdrojowa, Krótka, Kopernika i Mickiewicza a parkingów przy ul. Krótkiej, Zdrojowej i Bohaterów Warszawy.

W mniejszym stopniu źródłem hałasu są: lokale gastronomiczne z działalnością nocną, place zabaw dla dzieci i tzw. „wesołe miasteczka”.

Wyjątkowo duże natężenia hałasu występują w sezonie letnim w miesiącach od 15 czerwca do 15 sierpnia a jeszcze większe w soboty i niedziele w tych samych miesiącach.

W granicach opracowania w sezonie letnim jest tak wielka ilość pojazdów samochodowych, że nie mieszczą się na istniejących i tymczasowych parkingach, w tym także na poboczach ulic.

Celem ograniczenia hałasu w granicach opracowania jest ograniczenie ruchu do niezbędnego minimum.

Dla obszaru opracowania żadne źródła nie podają przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

1.3.2.3. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Wartości dopuszczalnych poziomów emisji hałasu w środowisku dla poszczególnych wskaźników oceny hałasu określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Tabela 1 – Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w (dB)			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61(+6)	56(+6)	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno- wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo- usługowe	65(+5)	56(+6)	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców	68(+3)	60(+5)	55	45

Uwaga: na czerwono, wskazana została różnica pomiędzy uchylonymi i obowiązującymi wartościami dopuszczalnego hałasu w środowisku

Objaśnienia:

- 1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.
- 2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.
- 3) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Tabela 2 – Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom hałasu A w (dB)			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	64(+9)	59(+9)	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno- wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo- usługowe	68(+8)	59(+9)	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców	70(+5)	65(+10)	55	45

Uwaga: na czerwono, wskazana została różnica pomiędzy uchylonymi i obowiązującymi wartościami dopuszczalnego hałasu w środowisku

Objaśnienia:

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei liniowych.

2) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy hałasu dla różnego rodzaju terenów (w tym obszarów zurbanizowanych) różnicując te poziomy w środowisku w zależności od źródła hałasu.

Generalnie, dla dróg i linii kolejowych dla terenów o tej samej funkcji podane są wyższe poziomy dopuszczalne.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, dopuszczalne poziomy hałasu na terenach wymagających ochrony przed hałasem wyrażone są przy pomocy powyżej podanych wskaźników hałasu dla pory dnia $L_{Aeq,D}$ i dla pory nocy $L_{Aeq,N}$, przy czym czas uśredniania (wyznaczania wartości poziomu równoważnego), dla ciągów komunikacyjnych (dróg i linii kolejowych) wynosi:

- dla pory dnia 16 godzin w przedziale $6^{00} - 22^{00}$,
- dla pory nocy 8 godzin w przedziale $22^{00} - 6^{00}$.

Obszarami chronionymi przed hałasem są tereny wyszczególnione w powyższej tabeli. Dla terenów takich jak łąki, pola czy lasy i wody nie określono wielkości dopuszczalnych. Dla tego rodzaju terenów kryteria dotyczące poziomów dopuszczalnych hałasu określone zostały jedynie dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem Ministra Środowiska, tereny chronione akustycznie należą do grupy „2” – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i grupy „3” – tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. I tak np. dla terenów zaliczanych do grupy „2”, poziomy hałasu w środowisku nie powinny przekraczać:

- wskaźnik hałasu $L_{Aeq D}$ - równoważny poziom dźwięku A - 61 dB w porze dnia,
- wskaźnik hałasu $L_{Aeq N}$ - równoważny poziom dźwięku A - 56 dB w porze nocy.

Równoważny poziom dźwięku A – to wskaźnik liczbowego opisu klimatu akustycznego.

W granicach obszaru opracowania i w sąsiedztwie generalnie, podejmować należy wszystkie te działania, które wpłyną na ograniczenie (względnie całkowite wyeliminowanie) uciążliwości związanej z emisją hałasu, po oddaniu przedsięwzięć do użytkowania. Oddziaływanie akustyczne występować będzie w okresie realizacji robót prowadzonych w granicach planu. Prowadzone prace będą miały istotny, choć okresowy, wpływ na klimat akustyczny w rejonach ich realizacji. Długookresowa zmiana klimatu akustycznego, nastąpi po zakończeniu realizacji projektu i rozpoczęciu eksploatacji projektowanych przedsięwzięć.

Mniejszy wpływ na klimat akustyczny w rejonie planowanego przedsięwzięcia będzie miał okres prowadzenia prac budowlanych, przede wszystkim ze względu na ich przejściowy charakter. Niemniej jednak, w czasie prowadzenia prac, należy liczyć się z okresowym wzrostem emisji hałasu do środowiska powodowanym pracą maszyn i urządzeń budowlanych.

Ocena oddziaływania akustycznego projektowanego przedsięwzięcia na zmianę klimatu akustycznego, powinna dać odpowiedź, jakie tereny mogą znaleźć się pod wpływem emitowanego hałasu oraz czy konieczne będą działania mające zminimalizować wpływ hałasu na środowisko, poprzez zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń.

Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego w sprawie oceny i kontroli poziomu hałasu w środowisku, jak na wstępie wspomniano, wprowadziła do polskich przepisów nowe standardy i normy.

Z tego względu ważna jest modyfikacja dotychczasowych zasad oceny stanu środowiska akustycznego, szczególnie w rejonie istotnych źródeł hałasu, jakimi są główne ciągi komunikacyjne.

Zagadnienia dotyczące ochrony środowiska przed hałasem zawarte są w niżej wymienionych, obecnie obowiązujących, aktach prawnych:

- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem.

W art. 112 ww. ustawy POŚ podano: „Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub, co najmniej na tym poziomie;
- zmniejszenie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany”.

O klimacie akustycznym decydują występujące na danym terenie źródła hałasu. W rejonie dróg i ciągów komunikacyjnych o klimacie akustycznym najczęściej decyduje hałas drogowy, związany z ruchem pojazdów.

Zgodnie z zapisami ww. ustawy, wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem są:

- L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w dB, wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, oraz
- L_N – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w dB, wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku.

Natomiast wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby są:

- $L_{Aeq D}$ – równoważny poziom hałasu dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰ oraz
- $L_{Aeq N}$ – równoważny poziom hałasu dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, podaje zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$ dla rodzajów terenów podlegających ochronie, z uwzględnieniem rodzaju obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu.

Jako kryteria oceny oddziaływania hałasu na środowisko, przyjęto wielkości określone w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zależne od lokalizacji, przeznaczenia i funkcji, jaką spełnia dany teren, przedstawiono w załącznikach do ww. rozporządzenia.

Wielkości dotyczące analizowanego źródła hałasu (ciągu komunikacyjnego - drogi), w odniesieniu do jednej doby, przytoczone zostały w załączonej tabeli 1.

Podane powyżej, dopuszczalne poziomy hałasu, potraktowano jako standardy jakości środowiska, dotyczące klimatu akustycznego, które powinny być wypełnione na terenach podlegających ochronie.

1.4. Promieniowanie elektromagnetyczne

Na obszarze opracowania nie występują linie wysokiego napięcia i trafostacje wysokich napięć. Nie stwierdzono tu także występowania masztów z urządzeniami telekomunikacyjnymi ani stacji bazowych telefonii komórkowej i innych obiektów będących źródłami szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego.

W związku z powyższym można przyjąć, że na obszarze opracowania nie występuje problem szkodliwego dla ludzi promieniowania elektromagnetycznego.

1.5. Źródła i stan zanieczyszczenia wód podziemnych

W granicach obszaru opracowania w zasadzie nie występują źródła zanieczyszczenia wód podziemnych. Cały obszar opracowania posiada pełną kanalizację sanitarną i w tym przypadku nie powinien wystąpić problem ich zanieczyszczenia. Problem ten nie będzie też dotyczyć sąsiadującego obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 102 Zbiornik wyspy Wolin.

Obszar opracowania od strony południowo-wschodniej znajduje się poza zasięgiem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych - GZWP nr 102 o nazwie Zbiornik wyspy Wolin (QDM), który jest obszarem najwyższej ochrony (ONO).

W granicach obszaru opracowania możliwym źródłem zanieczyszczenia podziemnych wód mogą być wody opadowe i roztopowe spływające z terenów komunikacyjnych. Możliwym źródłem mogą być też niekontrolowane zrzuty zanieczyszczeń ścieków komunalnych do gruntu. Wody opadowe z terenów komunikacyjnych odprowadzane są siecią kanalizacji deszczowej a z parkingów wsiąkają w grunt.

Najbliższe punkty pomiarowe jakości wód podziemnych znajdują się w granicach miasta Międzyzdroje.

Dane dotyczące jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) zostały przedstawione w rozdziale wody powierzchniowe i podziemne (rozdz. II, pkt 3.2.).

Ocena stanu chemicznego wód jest dobra. Wskaźniki przekroczenia norm dla wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi to Fe i Mn.

1.6. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych

W granicach obszaru opracowania nie występują wody powierzchniowe, typu rzeki, jeziora, oczka i inne w związku, z czym nie występuje tu także problem ich zanieczyszczenia. Najbliższym zbiornikiem wód powierzchniowych jest Morze Bałtyckie.

Cały obszar opracowania jest w pełni skanalizowany. Ścieki kanalizacją grawitacyjno-tłoczną odprowadzane są na komunalną oczyszczalnię ścieków a wody opadowe, zwłaszcza z terenów komunikacyjnych, odprowadzane są siecią kanalizacji deszczowej. Chroni to w dostatecznym stopniu wody powierzchniowe (poza obszarem opracowania) przed ich zanieczyszczeniem.

1.7. Przekształcenia gleb

Przekształcenia gleb obszaru opracowania związane są przede wszystkim z dawnymi i współczesnymi procesami inwestycyjnymi, a w szczególności z procesami, jakie miały miejsce w przeszłości.

Na terenach zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego pokrywa glebowa uległa fizycznej likwidacji.

Na terenach zieleni niskiej urządzonej i nieurządzonej, ogrodów przydomowych oraz na terenach zielonych przy obiektach usługowych gleby mają charakter kulturoziemnych, ukształtowanych pod wpływem zabiegów ogrodniczych (przekształcenia profilu glebowego, stosowanie nawozów, zmiany stosunków wodnych). Przekształcenia te spowodowały zmiany zestawu organizmów glebowych, a także powstanie innego banku diaspor w glebach.

1.8. Synantropizacja szaty roślinnej

Na terenie opracowania z układów roślinnych nawiązujących do naturalnych mają występujące tu niewielkie zbiorowiska semileśne porastające pas wydmowy.

Wszystkie pozostałe powierzchnie obszaru opracowania mają roślinność powstałą w wyniku działalności człowieka i noszącą większe lub mniejsze piętno synantropizacji szaty roślinnej. Można wśród nich wyróżnić przede wszystkim następujące typy:

- zielen parkową;
- zielen wysoka z kortami tenisowymi;
- ogrody przydomowe jest to roślinność kulturowa, sztucznie wprowadzona i pielęgnowana przez człowieka, posiadająca trwałość z racji udziału form drzewiastych, wieloletnich;

- izolowane enklawy zieleni miejskiej, jak dość duże fragmenty o charakterze skwerów i trawniki;
- zadrzewienia – szpalery przy ulicach;
- zaniedbane tereny z roślinnością ruderalną (spontaniczna roślinność synantropijna).

2. Synteza – ocena stanu antropizacji środowiska

Rozpoznanie stanu antropizacji środowiska przyrodniczego obszaru położonego w Centrum Promenady w Międzyzdrojach wskazuje na zróżnicowany stopień jego przekształcenia, który jednoznacznie można ocenić w odniesieniu do przekształceń litosfery i zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wybiórczo stopnia synantropizacji roślinności i zanieczyszczenia wód podziemnych.

Ze względu na brak szczegółowego rozpoznania pomiarowego niemożliwa jest obiektywna ocena stanu zanieczyszczenia dwóch najbardziej mobilnych komponentów środowiska przyrodniczego, tj. powietrza atmosferycznego i hałasu oraz po części wód podziemnych.

Najsilniej przekształcone środowisko przyrodnicze występuje w miejscu Parku Zdrojowego (grunty nasypowe, skarpy i krawędzie, likwidacja gleb, ciągi komunikacyjne, ale jednocześnie jest to obszar posiadający elementy przyrodnicze kulturowe o dużej wartości, jak założenie parkowe).

Silnie degradowane jest morskie wybrzeże wydmowe, podlega naturalnym dynamicznym zmianom w stopniu większym bądź mniejszym, niemal w czasie każdej silniejszej sztormowej aury, ciągły proces niszczenia brzegu.

Część obszaru opracowania na południe od promenady to fragment zabudowy o funkcji mieszkaniowo-wypoczynkowej (pensjonaty, wille, hotele itp.) to obszar silnie przekształcony antropogenicznie, ale jednocześnie posiadający elementy przyrodnicze kulturowe o znacznej wartości. Zadrzewienia przyuliczne. Zwraca uwagę dość intensywna zabudowa, przy raczej małym udziale powierzchni terenu biologicznie czynnej. Niezadowolający jest stan terenów biologicznie czynnych w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej, hotelowej i innych obiektów usługowych.

Na terenach remontowanych, głównie o funkcji wczasowej, liczne są ślady zniszczeń środowiska (prace ziemne, nagromadzenie odpadów, ruderalna roślinność itp.).

Inny charakter ma północna część obszaru opracowania. Jest to głównie pas zieleni niskiej i wysokiej, urządzonej i nieurządzonej przyległy do promenady, wykorzystywany przez spacerowiczów, znajdują się tu także pojedyncze budynki obsługujące ruch turystyczny (handel, gastronomia). Na fragmencie zachodnim występują place i „wydepczyska” pozbawione zieleni, zapewne w najbliższym czasie ten stan zostanie przerwany i pojawi się zieleni urządzona.

Podstawową uciążliwością w zakresie ekologicznych warunków życia ludzi (stałych mieszkańców i tych wypoczywających) jest na znacznej części obszaru opracowania hałas komunikacyjny. Lokalne znaczenie mogą mieć zanieczyszczenia atmosfery. Czyste wody Bałtyku predysponują je do wykorzystania dla celów rekreacyjnych.

Bardzo korzystnie na ekologiczne warunki życia stałych mieszkańców i ludzi wypoczywających wpływa Morze Bałtyckie i okoliczne kompleksy leśne, w tym Woliński Park Narodowy (na wschód od obszaru opracowania).

IV. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE I OBIEKTY CENNE PRZYRODNICZO

1. Istniejące formy ochrony przyrody i krajobrazu

Obszar opracowania objęty planem nie znajduje się (z wyjątkiem 3 pomników przyrody i prawnie chronionych 3 siedlisk przyrodniczych) w żadnej istniejącej ani projektowanej prawnej formie ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Pomniki przyrody - istniejące

Pomnikami przyrody są to pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienie o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno – pamiątkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, w szczególności sędziwe i okazałych rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe, jaskinie. Uznanie obiektu za pomnik przyrody następuje w drodze uchwały rady gminy.

Projekt uchwały wymaga uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W granicach opracowania planu zgodnie z Uchwałą Nr XV/144/03 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia indywidualnej ochrony przyrody w drodze uznania za pomnik przyrody (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego Nr 12, poz. 227 z dnia 20 lutego 2003 r.) znajdują się 3 ustanowione pomniki przyrody. Są to:

1. Nr PP-2, **wiśnia ptasia**, drzewo zlokalizowane vis-a-vis Bohaterów Warszawy 16, na działce 74. Obwód pnia wiśni ptasiej wynosi 195 cm;
2. Nr PP-3, **wiśnia ptasia**, drzewo zlokalizowane vis-a-vis Bohaterów Warszawy 16, na działce 74. Obwód pnia wiśni ptasiej wynosi 160 cm;
3. Nr PP- 28, **dąb szypułkowy** przy ul Zdrojowej 17-19 na działce 185/184. Obwód pnia 310 cm .

Ochrona wymienionych pomników przyrody polega na wprowadzeniu ograniczeń zabraniających:

- ścinania drzewa;
- uszkodzania naziemnej części drzewa;
- zaśmiecania terenu wokół obiektu pomnikowego;
- rozniecania ognia w jego bezpośrednim sąsiedztwie;
- umieszczania znaków i napisów bezpośrednio na drzewie;
- wchodzenia na drzewo.

Obiekty należy otoczyć szczególną opieką konserwatorską, chronić przed wycięciem i uszkodzeniem.

Istniejące pomniki przyrody ożywionej obrazują załączniki graficzne – mapa nr 2 w tekście i mapa nr 3.

3. Istniejące formy ochrony przyrody w sąsiedztwie

3.1. Sąsiedztwo Wolińskiego Parku Narodowego

Obszar opracowania planu położony jest w niedalekim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego (WPN). Znajduje się na zachód od WPN w odległości ok. 200 m.

Woliński Park Narodowy utworzony został w 1960 roku na terenie najstarszej i najpiękniejszej środkowej części wyspy Wolin. Szczególne walory Parku to: najpiękniejszy odcinek polskiego wybrzeża klifowego, dobrze zachowane lasy bukowe, unikalna – wyspiarska część delty Świny, przybrzeżny pas wód Bałtyku. W późniejszym okresie obszar Parku powiększono i włączono do niego część rozlewiska delty Świny. Wzbogaciło to zasoby przyrodnicze Parku – zarówno pod względem krajobrazowym, jak też rzadkich stanowisk gatunków fauny i flory.

Teren wodny Parku stanowi część Delty Świny i w jego obszar wchodzi wysepki usytuowane pomiędzy Wielką Strugą, Starą Świną, Zalewem Szczecińskim i zachodnim brzegiem Jeziora Wicko Wielkie.

Woliński Park Narodowy zajmuje ogółem powierzchnię 10 937,4 ha, w tym ekosystemy leśne zajmują 4648,53 ha (42,50%), wodne 4681,41 ha (42,80), lądowe nieleśne 167,70 ha (14,70 %).

Ochroną ścisłą objęto obszar o łącznej powierzchni 498,72 ha (4,56%). Jest pierwszym w Polsce Parkiem morskim. Wokół Parku wyznaczono otulinę o powierzchni 3 368,64 ha.

Teren lądowy parku jest silnie zróżnicowany, deniwelacje wynoszą od 0 do 115 m n.p.m. Najczęściej występującym elementem rzeźby są wzgórza morenowe, które zajmują ok. 75% powierzchni lądowej parku najwyższą wysokość – 115,9 m n.p.m., osiągają w kulminacji Grzywacza.

Najwyższe Pasma Wolińskie to falista i pagórkowata wysoczyzna morenowa w środkowej części wyspy wyraźnie oddzielająca zachodni Półwysep Przytórski od reszty wyspy. Rozciąga się on łukowato od brzegu Zalewu Szczecińskiego na południowo-zachodnim krańcu w okolicy miejscowości Lubin do wybrzeży Bałtyku na północnym-wschodzie w okolicy Świątoustci.

Na południe, oddzielone od Pasma Wolińskiego obniżeniem równoleżnikowym znajduje się wał morenowy Pagórków Lubińsko-Wapnickich. W podłożu Pagórków Lubińsko-Wapnickich w Wapnicy, Wicku i Trzciągowie występują kry kredowe (są to wapienie margliste, margle i margle ilaste) i porwaki kredowe przyniesione tu przez lądolód z Półwyspu Skandynawskiego.

Świat roślinny Wolińskiego Parku Narodowego jest bardzo urozmaicony. Na wyspie Wolin stwierdzono występowanie około 1300 gatunków roślin naczyniowych, w tym wielu gatunków chronionych i rzadkich. Wśród nich są rośliny plaż nadmorskich: honekenia piaszkowa, wydmuchrzyca piaszkowa, rukwiel nadmorska i solanka koleczysta oraz gatunki siedlisk słonych w delcie Świny - halofity (ok. 30 gat.). Zbocza klifów porasta rokitnik zwyczajny a wzniesienia morenowe porastają lasy bukowo-sosnowo-dębowe. Inne gatunki rzadkie i chronione to: długosz królewski, mikołajek nadmorski, pajęcznica liliowata, wiciokrzew pomorski, zimozioł północny.

Do cennych obiektów przyrodniczych Wolińskiego Parku Narodowego i jego najbliższego otoczenia zaliczanych jest szereg pomników przyrody, głównie starych drzew, m.in. dąb „Prastary” we wsi Wapnica oraz między innymi kilka rosnących w Międzyzdrojach dębów i kilkusetletnich cisów pospolitych.

Niezwykle bogaty jest świat zwierząt występujących w Parku. W jego rejonie krzyżują się szlaki wędrówek ptaków, reprezentowanych przez ponad 230 gatunków ptaków, w tym lęgowych, jak np: bielik, wodniczka, biegus zmienny, muchołówka mała. W pobliżu granicy Wolińskiego Parku Narodowego z gminą Wolin znajduje się gniazdo orła bielika.

W Parku szczególnie licznie odwiedzane miejsca to: Jezioro Turkusowe o specyficznym zabarwieniu wody, Zagroda Pokazowa Żubrów oraz w pobliżu Międzyzdrojów punkty widokowe „Gosań” oraz Zalewu Szczecińskiego malowniczy widok roztacza się ze Wzgórza Zielonka koło Lubina.

Największe zagrożenia dla przyrody parku to przecinające jego tereny drogi, linie kolejowe łączące port Świnoujście z innymi rejonami Polski oraz linie energetyczne i gazociąg wysokiego ciśnienia.

3.2. Sąsiadujące obszary Natura 2000 z obszarem opracowania

3.2.1. Obszary Natura 2000 specjalnej ochrony ptaków

3.2.1.1. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zatoka Pomorska” (PLB990003)

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie. Od strony północnej znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania. Przedmiotem ochrony tego obszaru jest 11 gatunków ptaków, w tym:

- 3 gat. ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG (nur rdzawoszyi, nur czarnoszyi oraz perkoz rogaty);
- 8 gat. regularnie występujących Ptaków Migrujących nie wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG (perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, lodówka, markaczka, uhla, szlachar, alka zwyczajna i nurnik).

Opis obszaru

Zatoka Pomorska to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego - od piaszczystych ławic, po rozległe żwirowiska i gładzowiska. Centralną część Zat. Pomorskiej zajmuje duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Występują, co najmniej 3 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. W okresie wędrowek i w okresie zimy występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrowkowego (C2 i C3) następujących gatunków: perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, perkoz rogaty, bielaczek, lodówka, markaczka, nurnik, tracz długodzioby i uhla; w stosunkowo wysokich liczebnościach (C7) występują: nur czarnoszyi i nur rdzawoszyi.

Ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20 000 osobników (C4) - zimą powyżej 100 000 osobników.

3.2.1.2. Obszar specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny” (kod obszaru PLB320002)

Obszar opracowania położony jest na północny-wschód od obszaru specjalnej ochrony ptaków o nazwie „Delta Świny” w odległości ok. 2 km.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie.

- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków – „Delta Świny” PLB 320002, objęty ochroną, stosownie do dyrektywy Unii Europejskiej 79/409/EEC (tzw. „dyrektywa ptasia”), ustalony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 12 stycznia 2011 r. (Dz. U. Nr 25 poz.133).

Obszar obejmuje wsteczną deltę Świny, wysoczyznową część wyspy Wolin oraz przybrzeżną strefę Zatoki Pomorskiej. Wsteczna (narastająca w kierunku Zalewu Szczecińskiego) delta rzeki i tereny przyległe, tworzą ją naturalne i sztuczne ramiona Świny – obejmujące położone między nimi wyspy, południowo-zachodnie wybrzeża wyspy Wolin oraz południowo-wschodnie fragmenty wyspy Uznam, przylegające do Kanalu Piastowskiego. Ponad 70% powierzchni otwartej zajmują słonawy, zbiorowiska halofilnego pól szuwaru oraz płaty szuwaru właściwego. Znikomą część terenu zajmują pola orne. Powierzchnia leśna (kilkanaście % powierzchni lądowej) zajęta jest przez olsy, nadmorskie bory bażynowe, lasy mieszane brzoźowo-dębowe i lasy mieszane bukowo-dębowe.

Wysoczyznowa część wyspy Wolin obejmuje pasmo Wolińskiej moreny czołowej z kulminacją na wzniesieniu Grzywacz. Jej obszar pokrywają głównie lasy – bory sosnowe, lasy mieszane bukowo-dębowe i sosnowo-bukowe, buczyny pomorskie oraz olsy. Nieco ponad 3% powierzchni zajmują jeziora z dominującymi płytkimi jeziorami połodowcowymi.

Od północy granicę lądu ustalają klify i niewielkie odcinki wydm oraz mniejsze obszary rolnicze i industrialne. Wody Zatoki Pomorskiej obejmują pas przybrzeżnych płytkich wód morskich o szerokości 1 Mm o głębokości dochodzącej do 10 m. Dno dzięki zróżnicowaniu (piaszczyste, gładzowiska) stanowi bardzo ważny obszar rozrodu ryb, biotop małży i makroalg. Jest to istotna baza pokarmowa ptaków migrujących i zimujących.

Jakość i znaczenie obszaru

Obszar obejmuje ostoję ptasią o randze europejskiej PL001. Występuje w niej, co najmniej 38 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 27 gatunków ptaków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje tutaj ponad 160 gatunków, a liczba stwierdzonych przekracza 240. Jest to ważna ostoja wodniczki (*Acrocephalus paludicola*) – gniazduje tutaj 1-3% populacji krajowej (C1, C6). W okresie lęgowym gnieździ się tutaj ponad 1% populacji krajowej bielika (*Haliaeetus albicilla* - C1, C6, PCK) i krakwy (*Anas strepera*). Nieregularnie podejmują tutaj lęgi batalion (*Philomachus pugmax*) i biegus zmienny (*Calidris alpina schinzii*). Lęgi wyprowadza tutaj również derkacz (*Crex crex* - C1). Poza okresem lęgowym na obszarze występują znaczące koncentracje zimujących nurogęsi (*Mergus merganser* - C3), gęgaw (*Anser anser* - C7), bielaczka (*Mergus albellus* - C2).

Jak wspomniano powyżej na obszarze gnieździ się blisko ponad 160 gatunków ptaków, m.in. biegus zmienny (*Calidris alpina schinzii*), zimorodek zwyczajny (*Albedo atthis*), ohar (*Tadorna tadorna*), błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), błotniak łąkowy (*Circus pygargus*) i zbożowy (*Circus cyaneus*), bączek (*Ixobrychus minutus*), mewa żółtonoga (*Larus fuscus*), mewa czarnogłowa (*Larus melanocephalus*), mewa pospolita (*Larus Camus*), rybitwa rzeczna (*Sterna hirundo*) i białoczelna (*Sterna albifrons*), świstun (*Anas penelope*), rożeniec (*Anas acuta*), gągoł (*Bucephala clangula*), wąsatka (*Panurus biarmicus*), wodniczka (*Acrocephalus paludicola*) i derkacz (*Crex crex*), a w czasie przelotów spotkać można wielotysięczne stada gęsi, kaczek i ptaków z rzędu siewkowych (ostrzygojad (*Haematopus ostralegus*), sieweczka obroźna (*Charadrius hiaticula*), batalion (*Philomachus pugnax*), kulik wielki (*Numenius arquata*), rycyk (*Limosa limosa*) i krwawodziób (*Tringa tetanus*).

Na wyspach delty wstecznej Świny występują z rzadkich gatunków roślin: kłoc wiechowata, turówka wonna, oraz szereg gatunków roślin solniskowych (halofitów): babka pierzasta, świbka nadmorska, sit Gerarda, mlecznik nadmorski, czosnek kotowaty, muchotrzew solniskowy, aster solny.

Tabela 9.

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG									
Gatunki			Populacja na Obszarze			Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa	Typ	Wielkość		Pop ul.	Stan Zach.	Izol.	Ogólnie
				Min.	Max.				
B	A294	Wodniczka <i>Acrocephalus pludicola</i>	r	15	15	B	B	A	B
B	A229	Zimorodek zw. <i>Albedo atthis</i>	r	2	3	D			
B	A056	Płaskonos zw. <i>Anas clypeata</i>	c	1500	1500	C	B	C	C
B	A056	Płaskonos zw. <i>Anas clypeata</i>	r	4	9	C	B	C	C
B	A052	Cyraneczka zw. <i>Anas crecca</i>	c	3000	3000	C	B	C	C
B	A052	Cyraneczka zw. <i>Anas crecca</i>	r		9	C	B	C	C
B	A055	Cyranka zw. <i>Anas querquedula</i>	r	10	27	C	B	C	C
B	A051	Krakwa <i>Anas strepeta</i>	r	75	100	C	B	C	C
B	A051	Krakwa <i>Anas strepeta</i>	c	2000	2000	C	B	C	C
B	A043	Gęgawa (<i>Anser anser</i>)	r	48	72	C	B	C	C
B	A043	Gęgawa (<i>Anser anser</i>)	w	400	400	C	B	C	C
B	A039	Gęś zboż. (<i>Anser fabalis</i>)	c	2000	2000	C	B	C	C
B	A222	Uszatka (<i>Asio flammeus</i>)	r		1	D			
B	A059	Głowienka zwyczajna (<i>Aythya ferina</i>)	r	9	26	D			
B	A061	Czernica (<i>Aythya fuliguls</i>)	r	8	22	D			
B	A021	Bąk (<i>Botaurus stellaris</i>)	r	3	7	D			
B	A045	Bernikla białolica (<i>Branta eucopsis</i>)	c	60	60	D			
B	A215	Puchacz zw. <i>Bubo Bubo</i>	p	1	1	D			
B	A466	Biegus zmienny (<i>Calidris alpina schinzii</i>)	c	1	50	A	B	A	B
B	A466	Biegus zmienny (<i>Calidris alpina schinzii</i>)	r		2	A	B	A	B
B	A224	Lelek zw. <i>Caprimulgus Europaeus</i>	r	3	5	D			
B	A081	Błotniak Stawowy (<i>Circus eruginosus</i>)	r	16	20	D			
B	A082	Błotniak zbożowy (<i>Circus cyaneus</i>)	r			D			
B	A084	Błotniak łąkowy (<i>Circus pygargus</i>)	r	1	3	D			
B	A122	Derkacz (<i>Crex crex</i>)	r	6	6	D			
B	A037	Łabędź mały (<i>Cygnus Columbianus bewickii</i>)	r	52	52	D			
B	A038	Łabędź krzykliwy (<i>Cygnus cygnus</i>)	c	65	65	D			
B	A038	Łabędź krzykliwy (<i>Cygnus cygnus</i>)	c	65	65	D			
B	A036	Łabędź niemy (<i>Cygnus olor</i>)	r	35	40	D			
B	A238	Dzięcioł średni (<i>Dendrocopos medius</i>)	p	16	20	D			
B	A236	Dzięcioł czarny (<i>Dryocopus martius</i>)	P	4	5	D			
B	A027	Czapla biała (<i>Egretta alba</i>)	C	36	36	D			
B	A027	Czapla biała (<i>Egretta alba</i>)	R	3	3	D			
B	A098	Drzemlik (<i>Falco columbarius</i>)	c			D			
B	A103	Sokół wędrowny (<i>Falco peregrinus</i>)	C	1	1	D			
B	A320	Muchołówka mała (<i>Ficedula parva</i>)	R	5	7	D			

B	A002	Nur czarnoszyi (<i>Gavia arctica</i>)	W	1	5	D			
B	A001	Nur rdzawoszyi (<i>Gavia stellata</i>)	W	10	50	D			
B	A127	Żuraw zw. (<i>Grus grus</i>)	R	7	11	D			
B	A075	Bielik zw. (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	W	35	35	C	B	C	C
B	A075	Bielik zw. (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	R	3	3	C	B	C	C
B	A022	Bączek zw. (<i>Ixobrychus minutus</i>)	R		3	D			
B	A338	Gąsiorek (<i>Lanius collurio</i>)	R	50	60	D			
B	A177	Mewa mała (<i>Larus minutus</i>)	C	500	2500	B	B	C	C
B	A292	Brzęczka (<i>Locustella luscinioides</i>)	R	130	140	C	B	C	C
B	A246	Lerka (<i>Lullula arborea</i>)	R	2	2	D			
B	A272	Podróżniczek (<i>Luscinia svecica</i>)	R	1	1	D			
B	A068	Bielaczek (<i>Mergus albellus</i>)	C	1000	1000	C	B	B	B
B	A070	Nurogęś (<i>Mergus merganser</i>)	W	12000	12000	A	B	C	B
B	A070	Nurogęś (<i>Mergus merganser</i>)	C	12000	12000	A	B	C	B
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	W	500	500	B	B	B	B
B	A074	Kania ruda (<i>Milvus milvus</i>)	R	1	3	C	B	C	C
B	A160	Kulik wielki (<i>Numenius arquata</i>)	R	1	1	C	C	C	C
B	A160	Kulik wielki (<i>Numenius arquata</i>)	C	96	96	C	C	C	C
B	A323	Wąsatka (<i>Panurus biarmicus</i>)	R	50	70	B	B	C	B
B	A072	Trzmielojad zw. (<i>Pernis apivorus</i>)	R	1	1	D			
B	A017	Kormoran zw. (Phalacrocorax carbo)	C	8000	14300	C	C	C	C
B	A391	Kormoran zw. czarny (<i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>)	C	8	8	A	B	C	B
B	A151	Batalion (<i>Philomachus pugnax</i>)	C	200	200	D			
B	A151	Batalion (<i>Philomachus pugnax</i>)	R		1	D			
B	A034	A034 Warzęcha (<i>Platalea leucorodia</i>)	C	6	6	D			
B	A140	Sieweczka złota (<i>Pluvialis apricaria</i>)	C		23	D			
B	A007	Perkoz rogaty (<i>Podiceps auritus</i>)	W		20	D			
B	A005	Perkoz dwuczuby (<i>Podiceps cristatus</i>)	R	127	183	C	B	C	C
B	A119	Kropiatka (<i>Porzana porzana</i>)	R	4	8	D			
B	A190	Rybitwa wielkodzioba (<i>Sterna capia</i>)	C	30	30	D			
B	A307	Jarzębata (<i>Sylvia nisoria</i>)	R	27	30	D			
B	A048	Ohar (<i>Tadorna tadorna</i>)	R	9	16	B	B	C	B
B	A166	Łęczak (<i>Tringa glareola</i>)	C	60	140	D			
B	A162	Krwawodziób (<i>Tringa tetanus</i>)	R	17	21	C	B	C	C

Grupa: B = ptaki; Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące. osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny); Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne; Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych.

3.2.2. Specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty

Specjalne obszary ochrony siedlisk uznane są za obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627, ze zm.), na podstawie Decyzji wykonawczej Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia piątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C (2011)8278) (Dz. U. L11 z 13.01.2012 r.).

3.2.2.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”

Obszar Natura 2000 – tzw. specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019. Obszar objęty opracowaniem planu znajduje się w odległości ok. 200 m w kierunku wschodnim i ok. 400 m w kierunku zachodnim od specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Wolin i Uznam”;

Status obszaru – istniejący. Akt prawny – Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG (dokument nr C(2008) 8039) (2009).

Obszar stanowi samodzielną jednostkę fizyczno-geograficzną, tj. mezoregion wysp Uznam i Wolin oddzielonych od siebie cieśniną Świny, Piany i Dziwny. Obejmuje dwie powyższe wyspy razem z 5 kilometrowym pasem wód przybrzeżnych Zalewu Szczecińskiego pomiędzy Karnocicami i Lubinem (500 m szerokości; wody są płytkie do 1,5 m).

Krajobraz obszaru ukształtowany w okresie postglacjalnym obejmuje utwory moreny czołowej i dennej. Wzniesienia wypiętrzeń morenowych osiągają 115 m n.p.m., po czym opadają w kierunku morza i Zalewu Szczecińskiego wysokimi falezami. Charakterystyczne dla tego obszaru są wysokie klify oraz białe i szare wydmy. Część z nich porośnięta jest lasem, stosunkowo mało zmienionym przez działalność człowieka. Ogólnie, lasy zajmują ponad 30% pow. wyspy, w większości są to bory sosnowe.

Najciekawsze ze zbiorowisk leśnych to buczyna pomorska (Melico-Fagetum) i mieszane lasy bukowo-dębowo-sosnowe (Fago-Quercetum). Ciekawym fragmentem ostoi jest delta Świny, obejmująca naturalne i sztuczne kanały oraz liczne wyspy z torfowiskami, łąki, trzcinowiska i małe pola; są tam także płyty lasów olszowych. W ostoi znajduje się kilka jezior, głównie eutroficznych.

Klasy siedlisk specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 to: lasy iglaste, liściaste i mieszane, obszary morskie, siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie), siedliska rolnicze (ogólnie); torfowiska bagna, roślinność na brzegach wód, młaki; wody śródlądowe (stojące i płynące).

Wartość przyrodnicza i znaczenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” jest bardzo duża. Jest to obszar o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko do tego obszaru. Charakteryzuje się ogromną różnorodnością ekosystemów lądowych, bagiennych i wodnych oraz bogatą florą (1135 gatunków roślin naczyniowych) w tym wielu gatunków prawnie chronionych, rzadkich bądź zagrożonych.

Łącznie w obszarze zidentyfikowano 30 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a wśród nich siedliska priorytetowe. Do takich należą: nadmorskie wydmy szare (doskonale wykształcone i zajmujące największą powierzchnię), nadmorskie wrzosowiska bażynowe, murawy kserotermiczne ze stanowiskami storczyków, żywe torfowiska wysokie, torfowiska nakredowe, bory i lasy bagienne. Ogółem wyróżniono tu ponad 60 zbiorowisk roślinnych o naturalnym charakterze (lasy, zarośla, zbiorowiska nabrzeżne, piaskolubne, wodnoblotne, słonorośla). Wybrzeże z wysokimi klifami w okolicach Lubina z roślinnością kserotermiczną podnosi walory przyrodnicze ostoi.

W ostoi występuje bogata fauna – stwierdzono tu 20 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym szczególnie liczne bezkręgowce z priorytetową pachnicą dębową (*Osmoderma eremita*). Jelonek rogacz ostatni raz został zarejestrowany w latach 1970-80, w drzewostanach dębowych w okolicy Wzgórza Grzywacz i Góry Marii, nie został potwierdzony w inwentaryzacji przyrodniczej w 1997 r.

Zagrożone wyginięciem w skali światowej żubry występują tylko w zamkniętej hodowli restytucyjnej w Wolińskim Parku Narodowym, na kilkunastu hektarach ogrodzonego kompleksu leśnego. Na terenie obszaru leży ostoja ptasia o randze europejskiej Delta Świny E01.

Zagrożeniem obszaru są przekształcenia fitocenoz w wyniku naturalnych procesów sukcesyjnych powodujących zanik typowych biotopów, głównie łąk niskoturzycowych, i solniskowych, będącymi naturalnymi siedliskami unikalnej flory i rzadkich gatunków ptaków. Presja drapieżników jest przyczyną dużych strat w lęgach wielu ptaków. Porzucanie tradycyjnych sposobów użytkowania ziemi (wypas i koszenie) umożliwia rozwój szuwarów trzcinowych i wysokich, kępiastych traw. Oddziaływania antropogeniczne to kłusownictwo, zanieczyszczenia środowiska (składowiska odpadów, dzikie wysypiska odpadów).

3.2.2.2. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” (kod PLH990002)

Obszar „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” zaklasyfikowany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Decyzją 2010/44/UE Komisji Europejskiej z dnia 22 grudnia 2009 r. (Dz. Urz. Unii Europejskiej L30/120 z lutego 2010) jako SOO Natura 2000 został utworzony w 2009 roku przez Komisję Europejską na mocy Decyzji 2009/93/WE Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2008 r. (Dz. Urz. Unii Europejskiej L43/63 z dnia 13 lutego 2009).

„Ostoja na Zatoce Pomorskiej” – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty znajduje się w południowej części Morza Bałtyckiego, o całkowitej powierzchni 243 058, 55 ha (obszar morski – 99,89%). Obejmuje w całości obszary morskie polskiej części Zatoki Pomorskiej, w większości morze terytorialne Polski, przy wybrzeżu od ujścia Świny do ok. 0,5 km przed Dźwirzynem. Region morski. Region biogeograficzny – kontynentalny (100%).

Obszar opracowania do planu, od strony północnej, znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie „Ostoi na Zatoce Pomorskiej”.

Chronionym siedliskiem przyrodniczym są piaszczyste ławice podmorskie trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości - kod siedliska 1110. Siedlisko to zajmuje 25% obszaru Ostoi. Pokrycie 60783,18 ha. Ponadto na obszarze ochrony stwierdzono występowanie 4 gatunków występujących w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz 2 gatunki z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony:

- siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG,
- gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie.

Bogata lista gatunków roślin naczyniowych (ponad 1000 gatunków) zawiera dużą liczbę taksonów roślin chronionych, zagrożonych i rzadkich (136 gatunków) w tym 42 gatunki chronione, 3 uwzględnione w Czerwonej

Księżde Roślin Polski, 57 gatunków zagrożonych na Pomorzu i w Wielkopolsce. Stwierdzono tu także 16 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy. Następnymi kilka gatunków zwierząt z tego załącznika może tu występować.

Przedmiotem ochrony tego obszaru jest 1 typ siedliska z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG – piaszczyste ławice pomorskie trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości (kod 1110) oraz 2 gatunki zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG – morświn i parposz.

Opis obszaru. Zatoka Pomorska to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego, od piaszczystych ławic, po rozległe żwirowiska i gładzowiska. Centralną część Zatoki Pomorskiej zajmuje duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską.

Wartość przyrodnicza i znaczenie. Kluczowy obszar dla ochrony siedliska 1110 oraz teren regularnych obserwacji morświna. Obszar ważny dla bałtyckiej populacji parposza. Ważna ostoja ptaków o randze międzynarodowej E82.

Zagrożenia. Podstawowym zagrożeniem są plany lokowania tu farm elektrowni wiatrowych. Zagrożeniem dla morskich zwierząt mogą być również pewne formy rybołówstwa - sieci stawne i sznury hakowe.

Ważna ostoja ptaków o randze międzynarodowej E82. Zwierzęta wymienione w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej: morświn (*Phocoena phocoena*), parposz (*Alosa fallax*). Stwierdzone ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej: nur rdzawoszyi (*Gavia stellata*), nur czarnoszyi (*Gavia arctica*), perkoz rogaty (*Podiceps auritus*), tracz bielaczek (*Mergus albellus*). Regularnie występujące ptaki migrujące nie wymienione: perkoz dwuczuby (*Podiceps cristatus*), perkoz rdzawoszyi (*Podiceps grisegena*), lodówka (*Clangula hyemalis*), markaczka (*Melanitta nigra*), uhla (*Melanitta Fusa*), szlachar (*Mergus serrator*), nurnik zwyczajny (*Cephus grille*)

„Ostoja na Zatoce Pomorskiej” pokrywa się z obszarem specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska. Nadzór nad obszarem sprawuje dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Tabela 10. Gatunki objęte art. 4 Dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w Załączniku II do Dyrektywy 92/43/EWG

Gatunki			Populacja na obszarze				
Grupa	Kod	Nazwa	Typ	Wielkość		Kategoria	Jakość Danych
				Min	Max		
F	1103	Parposz (<i>Alosa fallax</i>)	p			P	M
B	A202	Nurnik zw. (<i>Cephus grille</i>)	w	4000	4000		M
B	A064	Lodówka (<i>Clangula hyemalis</i>)	w	837000	837000		M
B	A002	Nur czarnoszyi (<i>Gavia arctica</i>)	w			P	M
B	A001	Nur rdzawoszyi (<i>Gavia stellata</i>)	w			P	M
B	A066	Uhla (<i>Melanitta Fusa</i>)	w	240000	240000		M
B	A065	Markaczka (<i>Melanitta nigra</i>)	w	215000	215000		M
B	A068	Tracz bielaczek (<i>Mergus albellus</i>)	w	500			M
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	w	3000	3000		M
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	c	3000	3000		M
M	1351	Morświn (<i>Phocoena phocoena</i>)	p			P	M
B	A007	Perkoz rogaty (<i>Podiceps auritus</i>)	w	1225	1225		M
B	A005	Perkoz dwuczuby (<i>Podiceps cristatus</i>)	w	4180	4180		M
B	A006	Perkoz rdzawoszyi (<i>Podiceps grisegena</i>)	w	1275	1275		M

Grupa: B = ptaki; F = ryby; M = ssaki; Typ: c = przelotne, p = osiadłe, w = zimujące; Kategorie liczebności (kategoria): P = obecne; Jakość danych: M = „przeciętna”.

4. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska roślin i zwierząt wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego (BKP Szczecin 2010)

4.1. Stanowiska prawnie chronionych roślin i zwierząt

Wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), poza 3 pomnikami przyrody w granicach opracowania nie występują inne prawnie chronione stanowiska roślin i zwierząt. Okazy pomnikowe to dąb szypułkowy i 2 wiśnie ptasie (patrz rozdz. IV pkt. 2).

Z kolei wg Waloryzacji Przyrodniczej Gminy Międzyzdroje (BKP Szczecin 1998) podaje się, że przy ul. Zdrojowej znajduje się robinia z bluszczem o obwodzie 195 cm i 15 m wysokości, uznana orzeczeniem opublikowanym w Dz. Urz. WRN jako pomnik przyrody.

W trakcie wizji terenowej tego pomnika przyrody nie odnaleziono, a z informacji uzyskanej okazuje się, że drzewo z porastającym go bluszczem zostało wycięte.

Ponadto w powyższej Waloryzacji proponuje się do objęcia ochroną pomnikową - 1 buk zwyczajny o obwodzie 330 cm i wysokości 18 m.

W granicach opracowania poza 3 istniejącymi pomnikami przyrody i 1 proponowanym pomnikiem nie występują inne stanowiska prawnie chronionych roślin, przy czym stanowiska takie występują w dalszym sąsiedztwie obszaru opracowania planu.

4.2. Typy siedlisk przyrodniczych

W granicach opracowania wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego (Szczecin BKP 2010), występują siedliska przyrodnicze, które są przedmiotem zainteresowania Wspólnoty i które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (patrz zał. graf., mapa nr 2 i 3).

Występujące w granicach planu siedliska przyrodnicze nie znajdują się w sieci obszarów Natura 2000. Poniżej wymienione siedliska przyrodnicze kontynuują się dalej poza planem. Są to:

- siedlisko przyrodnicze o nazwie „Nadmorskie wydmy szare”, kod siedliska 2130. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych”, kod siedliska 2110. Siedlisko nie jest priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Kidzina na brzegu morskim”, kod siedliska 1210. Nie jest priorytetowym.

Powyższe wymienione siedliska przyrodnicze są zgodne z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1713).

Ponadto z „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego oraz wykonanych inwentaryzacji do planów ochrony obszarów Natura 2000 wynika też, że w dalszym sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się siedliska leśne. Są to:

- 9110 Kwaśna buczyna;
- 9110-1 Kwaśna buczyna niżowa;

Typy siedlisk w granicach opracowania i w jego sąsiedztwie

1. Siedliska poza lasami (obszarowe)

L.p.	Nazwa siedliska Przyrodniczego	Kod siedliska Przyrodniczego	Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym
1.	„Nadmorskie wydmy szare”	2110-1	Tak
2.	„Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych”	2130	nie
3.	„Kidzina na brzegu morskim”	1210	nie

2. Siedliska leśne (w sąsiedztwie obszaru opracowania)

L.p.	Nazwa siedliska Przyrodniczego	Kod siedliska przyrodniczego	Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym
1.	„Kwaśna buczyna niżowa”	9110-1	Nie

Na mocy Dyrektywy Siedliskowej przyroda plaży podlega ochronie, gdyż wytwarzają się na niej siedliska przyrodnicze wymagające ochrony w sieci Natura 2000 – kidzina na brzegu morza (kod siedliska 1210) oraz inicjalne stadia nadmorskich wydm białych w górnej części plaży i na jej pograniczu ze strefą wydm (kod siedliska 2110-1).

Kidzina na brzegu morskim to halofilne i nitrofilne zbiorowiska roślin jednorocznych na wałach plażowych utworzonych z materiału organicznego. Występuje tylko jeden podtyp tj. 1210 kidzina na brzegu morskim. Występuje na plaży, przerywanym pasem wzdłuż całego wybrzeża. Kidzina na brzegu morskim to organiczne szczątki roślin morskich i innych, przyniesione przez fale i osadzone na plaży w postaci niskiego wału lub pasa, równoległe do brzegu morza. Lokalnie w kidzinie mogą również występować bursztyny, wyrzucane przez morze. W granicach opracowania w sezonie letnim znajdują się jej tylko szczątkowe ślady. Kidzina mimo braku gleby jest stosunkowo żyznym siedliskiem, zwłaszcza zasobnym w azot, ze względu na rozkładające się szczątki organizmów (drewno, glony, tzw. trawa morska) nanoszonych przez fale i wiatr. Dla siedlisk tych charakterystyczna jest efemeryczność, na co składają się czynniki ludzkie (rozdeptywanie, grabienie lub bronowanie, zabiegi hydrotechniczne) i naturalne. Szczególnie duży wpływ na sezonową przebudowę siedliska mają zimowe sztormy.

Z punktu widzenia turystyki, kidzina jest traktowana jako skupisko śmieci, przez co na użytkowanych rekreacyjnie plażach nie jest chroniona, lecz usuwana. Mechaniczne sprzątanie plaży jednocześnie niszczy zasiedlającą je roślinność. Również różnego typu zabiegi techniczne mające na celu ochronę brzegów przed erozją morską (abrazją) i wiatrową prowadząc do stabilizacji warunków, niszczą naturalne siedlisko.

Tak, więc działalność człowieka jest czynnikiem niszczącym lub przynajmniej zubożającym siedlisko, ponieważ polega na usuwaniu kładziny jako „śmieci” z użytkowanych rekreacyjnie plaż.

Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych to pierwsze stadium powstawania wydm na plaży przy brzegu morza, zbudowane z systemu zmarszczek lub pagórkowatych, gładkich powierzchni piasku w wyższej części plaży albo w sąsiedztwie skierowanego w stronę morza, skraju podstawy wysokich wydm, w miejscach, gdzie procesy eoliczne dominują w zakresie wpływu na procesy geomorfologiczne nad wpływem falowania morza. Wydmy białe zwykle zalewane są podczas sztormów jesienno-zimowych, co miało miejsce ostatnio podczas nawałnicy 31.09.2015 r. Innymi stosowanymi nazwami wydmy białej są: wydma pierwotna, wydma przednia, czy też przedwydmie.

W granicach opracowania (mapa nr 2 i 3) występuje podtyp inicjalnego stadium nadmorskiej wydmy białej o kodzie 2110-1 powstałej na zasolonych piaskach z halofilnym zespołem roślinności.

Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych to nagie piaski pochodzenia morskiego na granicy plaży letniej i zimowej albo u podnóża wydmy białej, zazwyczaj zalewane, jak powyżej wspomniano, podczas jesienno-zimowych sztormów, zasiedlane przez roślinność wydmową m.in. trawy typowe dla wydm nadmorskich, przez co następuje akumulacja lotnego piasku i rozwój wydm.

Nadmorskie wydmy szare są to siedliska przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym (zał. graf. mapa nr 2 i 3). Wydma szara to rodzaj wydmy nadmorskiej, częściowo ustabilizowana wydma (tzw. ustalona) pokryta ubogą roślinnością, z zaczątkiem procesów glebotwórczych.

W układzie przestrzennym oraz ciągu sukcesyjnym wydmy szare zajmują miejsce pomiędzy wydmami białymi a utwalonymi formami lądowymi. Wydmy szare nazwę biorą od małych ilości substancji próchnicznych tworzących arenosole. Częściowo pokryte są ubogimi, ale stosunkowo zwartymi zbiorowiskami roślinnymi.

W granicach opracowania ze względu na ochronę wybrzeża przed procesami abrazyjnymi i eolicznymi, wydma szara została w znacznym stopniu ustabilizowana przez nasadzenia drzew i krzewów. Są to głównie: wierzba, sosna, klony, dęby, głogi, dzika róża, rokitniki, brzozy brodawkowate, jarzębina, bzy czarne, topole, śnieguliczka, róża pomarszczona, podagrycznik, wydmuchrzyca piaskowa i inne.

Jak powyżej wspomniano, zagrożeniem dla wybrzeża wydmowego jest jego abrazja, ale również jest niszczenie specyficznego dla niego układu ekologicznego poprzez nasadzenia inwazyjnych gatunków roślin. W efekcie antropopresji zmienia się nie tylko skład gatunkowy specyficznej roślinności wydmowej i zaburza się naturalną dynamikę wydm.

Zespół na potrzeby inwentaryzacji obszarów Natura 2000 oznaczony jako podtyp siedliska przyrodniczego nr 2130 – nadmorskie wydmy szare.

Wydmy, nie tylko w granicach opracowania, ale na całym wybrzeżu polskim podlegają prawnej ochronie.

Wszystkie plaże (z wyjątkiem odcinka objętego granicami Wolińskiego Parku Narodowego) podlegają zarządowi Urzędów Morskich, w tym przypadku Szczecińskiemu Urzędowi Morskiemu.

Zwraca się uwagę, że w dniu 13 grudnia 2016 r. została przeprowadzona lustracja terenowa w celu weryfikacji wybranych płatów siedlisk przyrodniczych, przede wszystkim ciepłolubnych muraw napiaskowych (6120), lasów łęgowych (91F0), łąk olszowych (91E0), klifów (1230) i wydm szarych (2130). Lustracja dotyczyła obszaru objętego projektem Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Międzyzdroje (SUiKZP).

W przeważającej części lustracją objęto obszar siedliskowy Natura 2000 „Wolin i Uznam”. Lustrację przeprowadzili specjaliści Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (RDOŚ) Szczecin i Regionalnego Biura Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie (RBGPWZ).

W trakcie lustracji stwierdzono:

W obrębie obszaru położonego na wschód od mola w Międzyzdrojach **nie stwierdzono występowania siedliska wydmy szarej (2130).**

W biochorze oznaczonej nr 1 (Ryc. 1) dominuje zbiorowisko niskopiennego lasu z jarzębem szwedzkim (ściśła ochrona gatunkowa – Ryc. 2). Stanowisko jarzębu prawdopodobnie jest antropogenicznego pochodzenia, mimo iż powstało w wyniku naturalnych procesów zarastania wydmy szarej. W domieszce występuje ponadto brzoza brodawkowata. Podszyt i podrost tworzą głównie ligustr pospolity oraz róża pomarszczona, ponadto dąb szypułkowy oraz sosna zwyczajna. W runie dominują gatunki wydmy białej i szarej, ponadto paprotka zwyczajna, gatunki nitrofilne oraz mchy (w tym częściowo chronione: *Pseudoscleropodium purum*, *Pleurizium schreberi*, *Rytiadelphus squarrosus*, *Dicranum scoparium*).

Biochora nr 2 (Ryc. 1) to inicjalne nawydmowe zbiorowiska leśno-zaroślowe, od strony morza i abradowanej wydmy zdominowane przez sztuczne nasadzenia wierzby kaspijskiej (Ryc. 3). Od strony lądowej dominują zarośla z różą pomarszczoną, klonem zwyczajnym oraz sosną zwyczajną (Ryc. 4). Runo oraz warstwa mchów o zbliżonym składzie gatunkowym do biochory 1.

Biochora nr 3 to leśne zbiorowisko zastępcze z dominacją sosny zwyczajnej z podrostem klonowym oraz znacznym udziałem bluszczu (Ryc. 5). W runie dominują pospolite gatunki nitrofilne, brak gatunków nawydmowych, nie stwierdzono gatunków chronionych.

W celu rzetelnej weryfikacji pełnego spisu gatunków chronionych w obrębie lustrowanego obszaru należy odbyć lustrację w dogodniejszym terminie.

Ryc. 1. Zasięg lustrowanego obszaru w Międzyzdrojach wraz z zaznaczeniem biochor

Ryc. 2. Biochora nr 1 – zbiorowisko niskopiennego lasu z jarzębem szwedzkim.

Ryc. 3. Biochora nr 2 – abradowany wał wydmy porośnięty sztucznie nasadzoną wierzbą kaspijską.

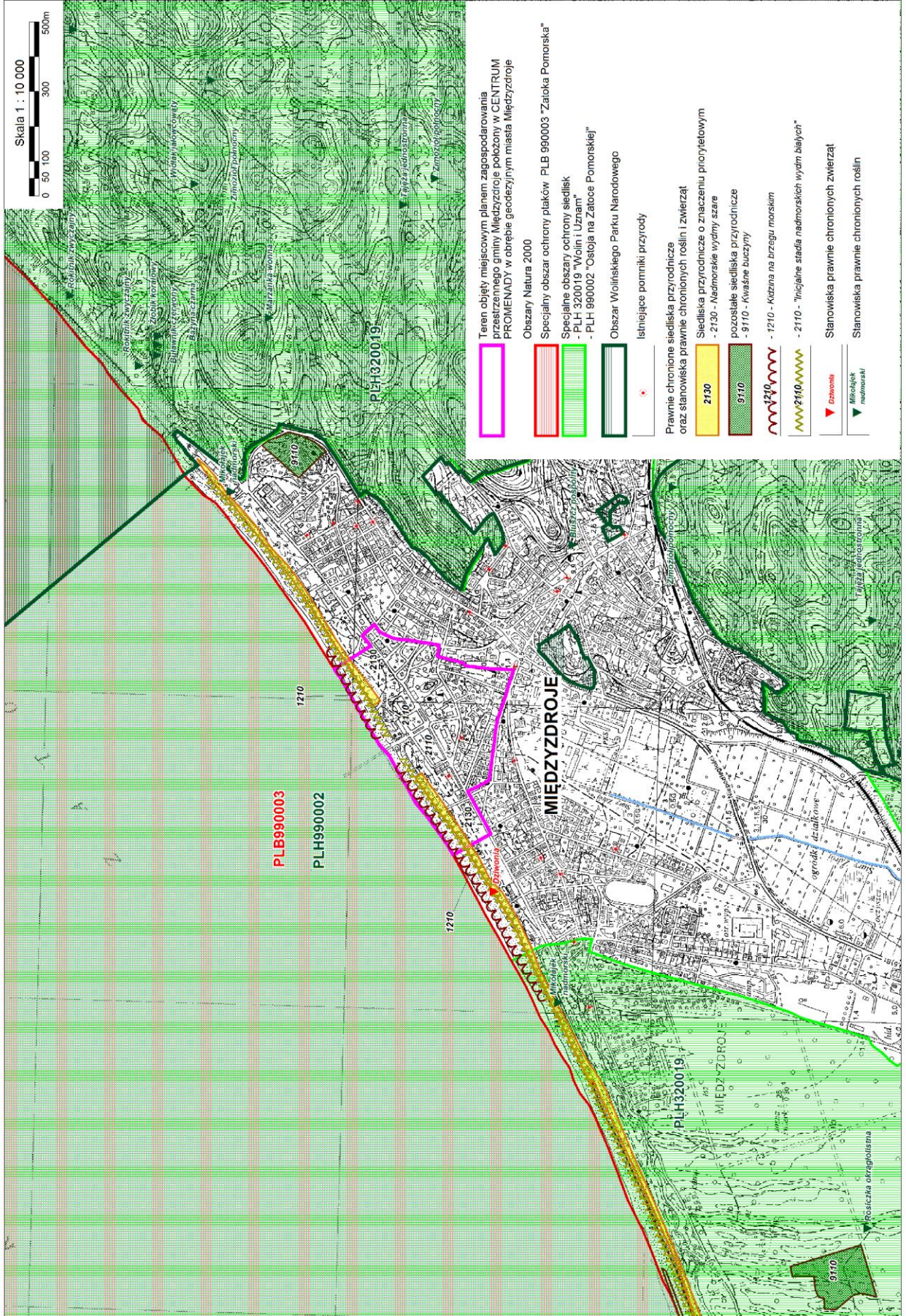
Ryc. 4. Biochora nr 2 – inicjalne zbiorowisko z klonem zwyczajnym.

Ryc. 5. Biochora nr 3 – zbiorowisko zastępcze na wydmie z dominacją sosny zwyczajnej oraz podrostem klonu zwyczajnego.

PRAWNIE CHRONIONE SIEDLISKA PRZYRODNICZE

Mapa Nr 2

5. Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina, Dom Zdrojowy - wpisany do rejestru zabytków

Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina założony ok. 1860 r. rozbudowany na pocz. XX w., powierzchnia ok. 3 ha. W 1999 r. odsłonięto popiersie patrona parku. Nadmorski kurort w Międzyzdrojach powstał ok. 1835 r. Założono kąpielisko, wytyczono promenadę. W 1860 r. belgijski kupiec Lejeune wybudował neoklasycystyczną willę i założył park po południowej stronie promenady. W 1879 r. nieruchomością zakupił zarząd gminy, zarządzając w budynku dom zdrojowy. Ok. 1990 r. dom rozbudowano o salę koncertową od strony promenady).

Park Zdrojowy im. Fryderyka Chopina o charakterze krajobrazowym objęty jest ochroną konserwatorską. Wpisany jest do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczony w rejestrze zabytków numerem A-1329.

Zasadnicza część parku położona jest u podnóża domu zdrojowego. Z obszernego tarasu po południowej stronie budynku rozciąga się widok na centralną część parku. W zagłębieniu terenu rozciąga się polana. Jej środek wypełnia rabata kwiatowa. Tu ogniskują się promieniste drogi parkowe. W południowo-zachodniej części założenia położone jest wzgórze parkowe. Na początku XX w. park rozbudowano część wschodnią przylegającą do ul. 1000-lecia Państwa Polskiego, przecinającej park.

Drzewostan tworzą: platany, dęby, w tym szypułkowe odm. stożkowa, czerwone, graby, lipy, kasztanowce, klony, wiązy i inne.

W granicach opracowania planu znajduje się część zachodnia Parku Zdrojowego, druga pozostała część Parku znajduje się poza opracowaniem i poza sporządzanym planem. Taki podział Parku na dwie części wydaje się wielce kontrowersyjny z punktu widzenia planistycznego i przyrodniczego a także konserwatorskiego. Cały Park Zdrojowy z Domem Zdrojowym powinien być objęty jednym opracowaniem planistycznym.

6. Planowane (proponowane) formy ochrony przyrody i krajobrazu

6.1. Ochrona wartości kulturowo-krajobrazowych w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego

6.1.1. Proponowany Obszar Kulturowo-Krajobrazowy OKK-30 „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”

Obszar wzdłuż wybrzeża Bałtyku, w obrębie gmin: Świnoujście, **Międzyzdroje**, Wolin, Dziwnów, Rewal, Trzebiatów, Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Mielno, Koszalin, Darłowo, Postomino, w granicach geograficznego Pobrzeża Bałtyku (wyspy: Uznam i Wolin, Wybrzeże Trzebiatowskie, Wybrzeże Słowińskie).

Walory kulturowe

Archeologia: Na wyspie Wolin oraz na wschodnim brzegu rzeki Dziwny szereg grodzisk wczesnośredniowiecznych i średniowiecznych strzegło dróg wodnych wzdłuż koryt Świny i Dziwny od zalewu do otwartego morza (Lubin - na terenie grodu odnaleziono fundamenty najstarszego kościoła na południowym brzegu Bałtyku, zbudowanego podczas misji chrystianizacyjnej Św. Ottona w XII w., osady w Wolinie, grodziska w Darzowicach, Jarzębowie, w Sibinie i Kukułowie na wschodnim brzegu Dziwny oraz na wysepce Gardzka Kępa); ponadto okazałe grodzisko wczesnośredniowieczne zlokalizowane jest na półwyspie jez. Czajcze w okolicy miejscowości Warnowo. W Kamieniu Pomorskim na miejscu wczesno-średniowiecznego grodu i podgrodzia powstało miasto. W Budziszowie znajdują się ślady wczesnośredniowiecznych początków miasta Kołobrzeg - zespół grodzisk wraz z częściowo już zabudowanym podgrodzem. W Mielnie znajduje się wczesnośredniowieczne grodzisko stożkowate. W Koszalinie od pradziejów ważną rolę religijną pełniła Góra Chełmska - od pogańskiego miejsca kultu do chrześcijańskiego cmentarza w średniowieczu. W miejscowości Kopań na południowym brzegu jez. Kopań znajduje się grodzisko, wraz z osadą podgrodową. Trasę nadmorską kończy grobowiec megalityczny w Rusinowie.

Obszar ściśle związany (funkcjonalnie i fizjonomicznie) z położeniem wzdłuż morza, na którym występują elementy historycznego zagospodarowania – najbardziej swoiste dla terenu województwa zachodniopomorskiego (latarnie morskie, uzdrowiska, porty, stocznie).

Miejscowości założone przy ujściach rzek, z portami i stoczniami: Świnoujście, Mrzeżyno, Kołobrzeg, Darłowo; miejscowości uzdrowiskowo-wypoczynkowe: Świnoujście, **Międzyzdroje**, Niechorze, Dziwnów, Ustronie Morskie, Kołobrzeg, Mielno, Darłówek, Dąbki.

Latarnie morskie:

- **Jarosławiec (m. Postomino)** -1838 r., murowana, na planie koła, wys. 33,3 m;
- **Darlówko (56m. Darłowo)** – 1885 r. budynek stacji z czworoboczną wieżą latarni; w 1927 r. wieżę podniesiono do wysokości 23 m;
- **Gąski (m. Ustronie Morskie)** – 1876-77, murowana cylindryczna, o wysokości 41,8 m.; w otoczeniu budynki mieszkalny i gospodarcze;
- **Kołobrzeg** – 1909 r. na bastionie dawnego Fortu Ujście, odb. Po 1945 r.
- **Niechorze (m. Rewal)** – 1866 r., ośmioboczna, o wys. 45 m, z wbudowanym domem mieszkalnym;
- **Świnoujście (Warszów)** – 1857 r., murowana, cylindryczna, o wys. 64,8 m), wbudowana w budynek mieszkalny;

- **Wisielka**, Kikut (gm. Wolin) - kon. XIX w., zaadaptowana wieża widokowa, cylindryczna (wys. 18,2 m) o murach z kamienia.

Porty:

- Szczecin (Łasztownia) - dawny port wolnocłowy, o pow. ok. 60 ha, z dwoma basenami z zabudową z końca XIX w. utrzymaną w duchu historyzmu.

- Kołobrzeg - port o metryce XIII-wiecznej, rozbudowany ok. 1660 r.; w I. 30. XX w. funkcjonowały tu 3 spichlerze i 5 elewatorów.

Stocznie:

- Świnoujście (Wybrzeże Władysława IV)-z lat 60-70. XIX w., zabudowa z lat 1897-1903.

Fortyfikacje przymorskie:

- **Kołobrzeg:** „Reduta Schilla” - na Wyspie Solnej, bastion dawnego Fortu Ujście (z latarnią morską z 1909 r.), relikty dwóch fortów - „Szaniec Kamienny” i „Wilczy Szaniec” (zaadaptowany na amfiteatr).

- **Świnoujście** - w I. 1848 - 1863 wzniesiono zespół forteczny, składający się z czterech fortów artyleryjskich; obecnie zachowane trzy: Fort Zachodni (West-Batterie), Fort Anioła (Engelsburg), Fort Gerharda (na wyspie Wolin).

Na tym obszarze występują elementy podlegające prawnej ochronie: Pomnik Historii - Kamień Pomorski, układy staromiejskie - Kamień Pomorski, Kołobrzeg, Darłowo.

Walory krajobrazowo-przyrodnicze

Pas Nadmorski o różnicowanej geomorfologii: brzegi klifowe, wydmy, mierzeje, płytkie ujścia rzek, jeziora przymorskie (np. Jamno) i tzw. lagunowe (np. Resko Przymorskie i Liwia Łuża – ostoje ptaków, z cenną florą.), tereny leśne (buczyny, grądy,) oraz łąki i bagna.

Na tym obszarze działa (od 1960 r.) Woliński Park Narodowy, obejmujący klifowy odcinek wybrzeża, dobrze zachowane lasy bukowe, deltę Świny, przybrzeżny pas wód Bałtyku.

Inne obszary chronione w ramach: rezerwat przyrody Liwia Łuża, użytek ekologiczny Ekopark Wschodni, część Obszaru Chronionego Krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski, Trzebiatowsko-Kołobrzegi Pas Nadmorski.

Elementy charakterystyczne

Miejscowości z portami i stoczniami (**Świnoujście**, Mrzeżyno, Kołobrzeg), uzdrowiskami (**Świnoujście**, Międzyzdroje, Kamień Pomorski, Kołobrzeg, Darłowo), latarniami morskimi (**Świnoujście**, Niechorze, Kołobrzeg, Gąski, Darłowo, Jarosławiec), o funkcjach wypoczynkowych.

W bezpośrednim otoczeniu Pasa Nadmorskiego występują zabytkowe układy urbanistyczne (Wolin, Kamień Pomorski, Trzebiatów) oraz wsie o historycznych układach ruralistycznych (okolice Kamienia, Trzebiatowa, Koszalina, Darłowa).

Jak wynika z powyższego Międzyzdroje, w tym obszar opracowania zlokalizowane są w granicach proponowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”. Plan określa zalecenia do ochrony krajobrazu:

- uwzględnienie wskazanych obszarów kulturowo-krajobrazowych (OKK-30) w polityce przestrzennej jednostek samorządu terytorialnego;

- ochrona walorów obszarów kulturowo-krajobrazowych, w tym zachowanie ich charakterystycznych cech kulturowych i krajobrazowych w drodze łącznego stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków, krajobrazu i środowiska przyrodniczego;

- wykluczenie z lokalizacji inwestycji wielkokubaturowych, wieloprzestrzennych, dominant wysokościowych obszarów zapewniających ekspozycję sylwetek historycznych;

- sporządzanie studiów wpływu inwestycji wieloprzestrzennych na krajobraz – wyprzedzająco w stosunku do zmian studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i planów miejscowych.

W przypadku Międzyzdrojów i sporządzanego planu dotyczy to ochrony ww. walorów kulturowych (zabudowa, układ), charakterystycznego krajobrazu na styku z wodą oraz ekspozycji sylwety dzielnicy nadmorskiej.

7. Korytarze i bariery ekologiczne

7.1. Korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny jest drogą przepływu materii, energii i migracji organizmów. Pełni funkcję przewodząco - łącznikową (generująco - zbierającą). Rozróżniane są dwa typy korytarzy – liniowe i pasowe.

Istotną cechą korytarza są jego wymiary. Szerokość obszaru pełniącego rolę korytarza nie powinna być mniejsza niż 500 m, a korytarza rangi europejskiej powinna być kilkukilometrowej szerokości. Miejsca zwężenia powinny być uważane za obszary zwiększonego zagrożenia ich ciągłości. Cechą istotną jest także jego długość. Można przyjąć założenie, iż im dłuższa jest długość korytarza, tym efektywność jego funkcjonowania jest mniejsza. Warunki bytowania gatunków roślin i zwierząt w korytarzach są gorsze niż w obszarach węzłowych.

Korytarze liniowe stanowią przede wszystkim układy biocenotyczne tras komunikacyjnych: dróg gruntowych, dróg o krytych nawierzchniach i tras kolejowych, także międz śródpolnych itp. Ich struktura w bardzo

dużym stopniu jest kształtowana przez otoczenie, którym są przeważnie krajobrazy antropogeniczne, zdominowane przez roślinność synantropijną. Są ekosystemami mało stabilnymi. Ich rola w utrwalaniu przyrodniczych funkcji krajobrazu jest dużo mniejsza niż korytarzy pasowych.

Korytarze pasowe, w odróżnieniu od liniowych, mają odpowiednio wyższy poziom organizacji. Stanowią układ na tyle obszerny przestrzennie, że w jego obrębie może rozwinąć się mozaika (agregacja) zbiorowisk różnych kręgów dynamicznych roślinności. Korytarzami o charakterze pasowym są strefy wododziałowe i dolinne. Na terenie opracowania nie występuje sieć rzeczna. Najbliższą jest sieć rzeczna Starej Świny z kanałami i innymi mniejszymi dopływami, będącymi naturalnymi korytarzami ekologicznymi, łączącymi poszczególne ekosystemy w różnych częściach sąsiadujących obszarów z niewielkim też terenem opracowania. Jest to korytarz Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny - korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy, którego częścią jest korytarz Świny (Starej Świny) - korytarz lokalny, ponadregionalny ze względu na to, iż łączy zlewnię Odry, Zalew Szczeciński z Bałtykiem.

Dla obszaru opracowania szczególnie istotnym jest wybrzeże Bałtyku obejmujące wody Bałtyku, plażę, tereny wydmore i lasy nadmorskie, które stanowi korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy.

O szczególnym znaczeniu obszaru opracowania i gminy Międzyzdroje w sieci korytarzy ekologicznych decydują :

- bezpośrednie położenie nadmorskie;
- wyspiarskie położenie w estuarium Świny- Starej Świny;
- stan zachowania środowiska przyrodniczego.

Przez teren opracowania i tereny gminy przebiegają trasy migracji zwierząt o różnorodnym zasięgu:

- kontynentalnym (głównie ptaki),
- regionalnym (ryby dwuśrodowiskowe) czy lokalnym (duże gatunki ssaków, herpetofauna). Wszystkie one tworzą swoisty wielki korytarz ekologiczny a wzajemne nakładanie i krzyżowanie się tras sprawia, że praktycznie cały obszar gminy leży na „czyimś szlaku”.

Sytuacja taka sprawia, że tereny gminy są w rzeczywistości bardzo ważnym węzłem łączącym różnorodne kategorie szlaków migracyjnych - dróg umożliwiających przemieszczanie się zwierząt.

Fakt ten ma podstawowe znaczenie dla wartościowania tych terenów pod względem przyrodniczym. Większość terenu wysoczyzny wolińskiej pokrywają lasy (Woliński Park Narodowy). Umożliwiają one dość swobodną migrację zwierząt pomiędzy częścią północną a południową wyspy (praktycznie większa część gminy), co dla wielu gatunków ma podstawowe znaczenie.

Bez względu na przytoczony „zasięg” wszystkie one mają bardzo duże znaczenie dla fauny zaś dla życia miejscowej przyrody szczególnie.

Trasy kontynentalne – południowobałtycki szlak migracyjny ptaków

Podstawowe znaczenie odgrywa tutaj przybrzeżny pas wód, plaża, i położone w ich sąsiedztwie lasy (zarówno na klifach jak i na wydmach) - jest to niezwykle istotna trasa migracji sezonowych ptaków, którą dwukrotnie w ciągu roku wykorzystują dziesiątki tysięcy ptaków. Trasa ta jest również miejscem odpoczynku (zwłaszcza tereny Delt Świny) a nawet ważnym w skali europejskiej miejscem zimowania dla wielu gatunków.

Choć trasa ta ma wyraźnie sezonowy charakter to jednak „martwy okres” jest, krótki i trwa nie dłużej niż 3-4 miesiące. Jej właściwe funkcjonowanie ma podstawowe znaczenie dla wielu gatunków nie gnieźdzących się w granicach Polski.

Trasy regionalne

Oprócz wodnych tras migracyjnych ryb dwuśrodowiskowych - Świna, Zalew Szczeciński, na terenie wyspy istnieją trasy wykorzystywane zwłaszcza przez duże gatunki ssaków o znacznych areałach osobniczych i różniących się w sezonowych ostojach. Podstawowe trasy wykorzystywane przez ssaki przebiegają w:

1.) w południowej części gminy łączą one :

- tereny wstecznej Delt Świny, pełniące rolę ostoi letniej z lasami w centrum wyspy (na pograniczu gminy Międzyzdroje i Wolin, NW od Dargobądzia),
- tereny Mierzei Przytorską z centralną częścią wyspy,

2) w północnej i środkowej części, łączą one letnie ostoje (okolice Jeziora Koprowo) z zimowymi ostojami w centrum wyspy.

Oprócz „aktywnych” długodystansowych tras na obszarze gminy istnieje szereg tras lokalnych.

Trasy lokalne

W przypadku dużych ssaków pokrywają się one z trasami regionalnymi (wyspa).

Bardzo specyficznie kształtują się trasy wykorzystywane zwłaszcza przez herpetofaunę, są one niezmiennie a większość z nich biegnie w linii prostej do celu, którym są zbiorniki wodne - miejsce rozmnażania, najczęściej otoczone drogami.

Ponadto w sąsiedztwie planu występuje sieć luźniejszych powiązań związana z obecnością ekstensywnie użytkowanych lub odłogowanych obszarów rolniczych, wysp leśnych, śródpolnych i śródleśnych zagłębień, różnego rodzaju zbiorników, mniejszych cieków, rowów i torfowisk oraz obecnością skarpy przy liniach komunikacyjnych. Za liniowe korytarze ekologiczne można też uznać aleje oraz ciągi zarośli wzdłuż międz śródpolnych.

Powyżej opisana sieć korytarzy ekologicznych stanowi integralny element Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych Pomorza Zachodniego, jak i całej Polski.

Jak z powyższego wynika, w granicach opracowania w Międzyzdrojach najbardziej wyodrębnia się korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadregionalnym, łączący obszar węzłowy – Wybrzeże Bałtyku z obszarem – Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego.

Położenie nadmorskie miasta Międzyzdroje oraz sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego oraz Wolińskiego Parku Narodowego decyduje o bogactwie fauny. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż Bałtyku oraz wzdłuż Odry i Świny.

Zachowanie łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt na Pomorzu Zachodnim: ciągu siedlisk wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz ciągu siedlisk wzdłuż Odry i Świny ma istotne znaczenie dla ochrony fauny nie tylko Pomorza Zachodniego.

Szczególne znaczenie nabiera ochrona naturalnych środowisk, m.in. wstecznej delty Świny, pasa nadmorskich terenów podmokłych i lasów oraz podmokłych terenów wzdłuż Zalewu. Wyraźnie jest to widoczne przy analizowaniu migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Korytarze ekologiczne mogą mieć znaczenie głównie dla lokalnej fauny, ale również mogą pełnić swe funkcje łącznikowe na szczeblu ponadregionalnym.

7.2. Bariery ekologiczne

Intensywna działalność ludzka wpływa na otaczające środowisko w różnoraki sposób. Najczęściej spotykamy się z jej negatywnym wpływem. Zwierzęta i rośliny żyjące w otoczeniu człowieka coraz częściej poddawane są jego presji, a zwierzęta i rośliny dziko żyjące w naturalnym środowisku popadają w konflikt z potrzebami rozwijającej się gospodarki ludzkiej.

Oprócz bezpośredniego wpływu człowieka, jak polowanie, zbieractwo, niszczenie siedlisk (np. wypalanie, przeprowadzanie melioracji) czy zanieczyszczenie środowiska, oddziałuje on także pośrednio, np. przez tworzenie nienaturalnych barier ekologicznych.

Bariery ekologiczne ze względu na ich pochodzenie można podzielić na: bariery sztuczne i bariery naturalne.

Tak, więc bezpośrednie położenie nadmorskie obszaru objętego opracowaniem, sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego oraz Wolińskiego Parku Narodowego zadecydowało o dzisiejszym przekształceniu i rozwoju terenów leżących w obrębie miasta Międzyzdroje.

Do największych barier w rejonie Międzyzdrojów, w tym po części obszaru opracowania (o genezie antropogenicznej, sztucznej tj. technologicznej), które stanowią przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt (przecinanie tras migracji) należą:

- Trasa dwutorowej zelektryfikowanej linii kolejowej Szczecin - Świnoujście przecinająca teren gminy w linii: Lubiewo - Międzyzdroje - Warnowo, w tym na odcinku Międzyzdroje, Warnowo w głębokim wykopie;
- Droga nr 3 (trasa Lubiewo - Zalesie - Dargobądz);
- Droga nr 102, która przebiega wzdłuż brzegu morza od Międzyzdrojów do Wiśłki;
- Trasa dwóch linii wysokiego napięcia (trasa Dargobądz - Wapnica - Lubiewo i dalej do Świnoujścia), która przecina kompleks leśny, jezior Wicko Małe i Drożkowe Łąki na południu gminy;
- Droga Zalesie - Wapnica - Lubiń odcinająca strefę wzgórz moreny wolińskiej od brzegu Zalewu Szczecińskiego;
- Miasto Międzyzdroje, tj. zabudowa niska i wysoka, gęsta sieć ulic.

Żadna z powyższych barier nie posiada jakichkolwiek urządzeń czy konstrukcji, które mogłyby spełniać rolę łączników pomiędzy rozdzielanymi terenami.

W konsekwencji bariery te uniemożliwiają lub znacznie utrudniają szeregu gatunkom kręgowców odbywanie sezonowych migracji na tokowiska, żerowiska i miejsca zimowania.

Ponadto przyczyniają się do zagłady poszczególnych osobników np. płazów i małych ssaków oraz ptaków w efekcie np. kolizji z samochodami i pociągami.

Bardzo poważną barierą nawet dla dużych gatunków ssaków (dzik, jelen) jest odcinek pomiędzy północną częścią jeziora Wicko Małe a Międzyzdrojami, przez który przebiega droga nr 102 i trasa linii kolejowej Świnoujście - Szczecin (jest to płaski fragment krajobrazu rozdzielający obszary leśne Wysoczyzny Wolińskiej od lasów Mierzei Przytorską). W bagnistym obniżeniu przeciętym wzdłuż i w poprzek drogami, istnieje tylko jeden przepust melioracyjny w nikłym stopniu umożliwiający wyłącznie herpetofaunie pokonywanie drogi nr 102. Dla wielu zwierząt próba pokonania tego miejsca kończy się śmiercią, często związaną z poważną kolizją drogową (co najmniej kilkanaście przypadków kolizji z dużymi ssakami rocznie na stosunkowo krótkim ok. 3 km odcinku).

Należy także zwrócić uwagę na barierę naturalną, jaką jest wyspiarskie położenie gminy Międzyzdroje. Ma to niebagatelny wpływ na trwałość zoocenoz, które pozbawione często kontaktu z zoocenozami z ładu ulegają powolnej izolacji geograficznej z wszystkimi tego konsekwencjami. Jest to zagrożeniem zwłaszcza dla gatunków o kresowym charakterze stanowisk czy stenotypowych np. gniewosza, trzmiela tajgowego i innych. Nie należy o tym zapominać, zwłaszcza przy ocenach zasobów danego gatunku czy podejmowaniu decyzji związanych z ingerencją w biotopy. W stosunku do gatunków wykorzystywanych gospodarczo (zwierzyna łowna) należy opracować i wdrożyć jednolite zasady gospodarowania na całym obszarze wyspy.

8. Ochrona wybrzeża - pas nadbrzeżny wybrzeża morskiego

Obszar opracowania sporządzanego do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w Centrum Promenady w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje znajduje się w zasięgu obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, którymi są m.in. morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne.

Morskimi wodami wewnętrznymi w rejonie opracowania są wody części Jeziora Nowowarpieńskiego i części Zalewu Szczecińskiego wraz ze Świną i Dziwną oraz Zalewem Kamieńskim oraz rzeka Odra pomiędzy Zalewem Szczecińskim a wodami portu Szczecin.

Z kolei morzem terytorialnym jest obszar wód morskich, szer. 12 mil morskich (22 224 m).

Przez obszar opracowania sporządzanego do planu wzdłuż brzegu morskiego przebiega pas nadbrzeżny w skład, którego wchodzi:

- pas techniczny (strefa wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu, jest obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska);
- pas ochronny (obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego).

Część obszaru objętego opracowaniem do planu od strony Bałtyku jest położona na terenie pasa technicznego i na części pasa ochronnego a pozostała jego część południowa znajduje się poza pasem nadbrzeżnym. Na tych terenach pasa nadbrzeżnego (pasa technicznego i pasa ochronnego) obowiązują przepisy Ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Pas techniczny – jest to część profilu strefy brzegowej, w której zachodzi wzajemne bezpośrednie oddziaływanie morza i lądu. Pas techniczny przebiega wzdłuż brzegu obszarów morskich i obejmuje teren od linii brzegu morskiego w kierunku lądu o szerokości od 10 do 1000 m w zależności od rodzaju brzegu, z wyłączeniem terenów leżących w granicach portów i przystani morskich określonych w odrębnych przepisach.

Pas techniczny obejmuje na brzegach wydmowych: przedwydmę (plażę), pierwszy wał wydmy i pas terenu za tym wałem wydmowym o szerokości od 20 m do 200 m licząc od odlądowego podnóża wału wydmowego oraz na brzegach klifowych: plażę, podnóże klifu, stok klifowy i pas terenu o szerokości od 10 m do 100 m, licząc od górnej krawędzi stoku, a na brzegach zalewowych pas terenu od linii brzegu do odwodnionego podnóża wałów przeciwpowodziowych lub o szerokości do 200 m.

Z kolei pas ochronny o szerokości od 100 m do 2500 m, stanowi naturalną rezerwę pasa technicznego, będący obszarem, na którym działalność ogólnogospodarcza człowieka podlega określonym w ustawach ograniczeniom, wynikającym z potrzeb utrzymania brzegu morskiego i wytworzenia ekosystemu nadmorskiego.

Praktyka dowodzi, że na stabilność brzegu zasadniczy wpływ ma podwodna część strefy brzegowej zawarta między linią wody, a linią rew, chociaż obszar ten nie jest dotychczas zaliczany do pasa technicznego.

Obszar nadbrzeżny (pas techniczny, pas ochronny) spełnia różnorodne funkcje, w tym m.in.: funkcje ochronne, funkcje gospodarcze, funkcje mieszkaniowe, funkcje wypoczynkowo-turystyczne. Funkcje te są w ciągłych wzajemnych konfliktach, a ich całkowite wyeliminowanie jest niemożliwe. Należy przy tym jednak pamiętać, że odpowiednio prowadzona i zapewniona ochrona brzegów pozwala na właściwe realizowanie w/w pozostałych funkcji.

Z Urzędem Morskim w Szczecinie muszą być uzgadniane wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach pasa technicznego i ochronnego.

Na terenie pasa technicznego brzegu wód morskich możliwość inwestowania powinna być ograniczona. Na terenie tym nie powinny być lokalizowane stałe obiekty budowlane.

Dopuszcza się wykorzystanie pasa technicznego brzegu morskich wód jako terenu przede wszystkim zielonego, czy też w celu wykonania dojść do brzegu morza (plaży) po uzyskaniu zgody/zezwoleń, na podstawie przepisów odrębnych.

Na mocy przepisów odrębnych, teren położony w obszarze pasa technicznego brzegu wód morskich zaliczany jest do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Pas techniczny, zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 6c, ppkt a i d, Ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne jest obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Stosownie do przepisów art. 88l ust.1 pkt 3 przytoczonej Ustawy, na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym: - zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.

Zgodnie z art. 88l ust 9 przytoczonej Ustawy, jeżeli prowadzone działania nie utrudnią ochrony przed powodzią – Dyrektor Urzędu Morskiego może zwolnić z powyższych zakazów.

Zgodnie z Zarządzeniem Porządkowym Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony terenów pasa technicznego w pasie technicznym zabrania się:

1.) niszczenia umocnień brzegowych i oznakowania nawigacyjnego, w szczególności:

- a) budowli hydrotechnicznych;

- b) znaków nawigacyjnych;
- c) umocnień biotechnicznych w postaci płotków faszynowych, trzciny, chrustowych, zatrawień, zakrzewień i zadrzewień, itp.;
- 2.) niszczenia wydm i klifów, a w szczególności:
 - a) chodzenia po wydmach i lasach poza wyznaczonymi drogami, przejściami i zejściami;
 - b) plażowania lub biwakowania na wydmach i klifach;
 - c) kopania rowów i dołów w odległości mniejszej niż 2 m od podstawy wydmy lub klifu;
 - d) niszczenia wszelkiej roślinności;
- 3.) zbierania i przywłaszczania mienia wyrzucanego przez wody morskie;
- 4.) zaśmiecania i zanieczyszczania terenu;
- 5.) wykorzystywanie niezgodne z przeznaczeniem, niszczenia, uszkodzenia lub narażania na zniszczenie lub uszkodzenie ogrodzeń, konstrukcji zejść na plażę i tablic informacyjno-ostrzegawczych;
- 6.) wypuszczania zwierząt do lasów, na wydmy i klify;
- 7.) rozpalania ognia i palenia tytoniu w lesie'

2. Zabrania się w pasie technicznym bez uprzedniego zezwolenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie:

- 1.) ustawiania namiotów i biwakowania z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 2.) wjazdu i parkowania wszelkich pojazdów, z wyjątkiem rowerów, pojazdów służbowych i ratowniczych jak również pojazdów dojeżdżających do nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 3.) rozpalania ognisk na plaży;
- 4.) prowadzenia działalności gospodarczej, w tym handlowej i usługowej z wyjątkiem handlu obnośnego;
- 5.) stawiania tymczasowych obiektów, stoisk oraz konstrukcji, w szczególności dla celów:
 - a) handlowych;
 - b) usługowych;
 - c) reklamowych;
 - d) sportowych, rekreacyjnych lub rozrywkowych;
 - e) przeprowadzenia imprez, uroczystości lub ceremonii;
- 6.) umieszczania łodzi, sieci i innego sprzętu rybackiego;
- 7.) wypasania zwierząt z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 8.) polowania;
- 9.) jazdy konnej z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 10.) pozyskiwania trzciny, koszenia trawy lub zbierania wodorostów z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 11.) pozyskiwania drewna, a także wszelkich leśnych użytków ubocznych i nieleśnych oraz płodów runa leśnego;
- 12.) wydobywania kopaliny, w szczególności piasku, żwiru, kamienia, margla, gliny, torfu, bursztynu.

Ponadto zabrania się osobom nieupoważnionym przebywania na terenach zamkniętych (ogrodzonych lub oznaczonych tablicami ostrzegawczymi) objętych pracami hydrotechnicznymi lub pomiarowymi, zagrożonych erozją, pożarem i innymi zagrożeniami, w szczególności skażeniami, zanieczyszczeniami lub obecnością niebezpiecznych przedmiotów.

We wniosku do sporządzanego planu Urząd Morski w Szczecinie nakazuje, aby:

- planowane działania nie mogły w żaden sposób wpływać negatywnie na pracę oznakowania nawigacyjnego znajdującego się na obszarze opracowania;
- ustalenia planu zapewniły możliwość lokalizowania i zasilania obiektów oznakowania nawigacyjnego i innych urządzeń związanych z żeglugą na wodach morskich;
- zakazać lokalizacji obiektów mogących przesłaniać lub utrudniać identyfikację znaków nawigacyjnych;
- oświetlenie planowanych obiektów, widoczne od strony wody, nie powodowało oślepienia nawigatorów statków manewrujących na przylegającym akwenu, a także powstawania zjawiska „podświetlenia” tła znaków nawigacyjnych bardzo niekorzystnego dla możliwości identyfikacji i zasięgu świecenia świateł znaków nawigacyjnych;
- obiekty planowane, widoczne od strony wody, o ile nie stanowią oznakowania nawigacyjnego, nie przypominały go wyglądem, ani charakterystyką świecenia świateł, co ma na celu wykluczenie możliwości pomyłki w interpretacji znaków, przez nawigatorów statków manewrujących na pobliskim akwenu morskim.

Należy dodać, że obszar opracowania znajduje się w sąsiedztwie obszarów Natura 2000 (wykaz rozdz. IV opracowania). Zgodnie z art. 27a, ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, nadzór nad obszarem Natura 2000 lub proponowanym obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty sprawuje właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska lub na obszarach morskich – dyrektor urzędu morskiego, z zastrzeżeniem art.32 ust. 5, który mówi, że w przypadku gdy obszar Natura 2000 obejmuje w całości lub w części obszar parku narodowego, sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000 w granicach parku narodowego jest dyrektor parku narodowego.

Wykorzystanie pasa technicznego i ochronnego do celów innych niż ochrona brzegu dopuszczalne jest za zgodą właściwego organu administracji morskiej, który jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania (art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej). Tak, więc z Urzędem Morskim w Szczecinie muszą być uzgadniane wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach pasa technicznego i ochronnego.

Na rysunku obszaru opracowania (mapa nr 1 w tekście i mapa nr 3) do planu w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego;
- granice pasa ochronnego;
- granice obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

9. Dyrektywy i Konwencje Międzynarodowe

9.1. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia planu

• Konwencja o różnorodności biologicznej

Celami niniejszej Konwencji, ratyfikowanej przez Polskę w 1996 r. (Dz. U. 2002 Nr 184, poz. 1532) są: ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie (art. 1).

Podstawowym wymogiem dla ochrony różnorodności biologicznej jest ochrona ekosystemów i naturalnych środowisk in situ oraz utrzymanie i restytucja zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnych środowiskach.

Strony konwencji w miarę możliwości i potrzeb zobowiązane są m. in. do:

1. opracowania (...) programów dotyczących ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej (art. 6);
2. identyfikacji procesów i kategorii działań, które mają lub mogą mieć znaczny negatywny wpływ na ochronę i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej oraz monitoringu ich skutków (art. 7);
3. stosowania środków dotyczących wykorzystania zasobów biologicznych w celu uniknięcia lub zmniejszenia negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną (art. 10).

• Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska)

Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Dz. U. 2003 Nr 2, poz. 17), tzw. Konwencja Bońska, została sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r. wspólnota Europejska jest stroną Konwencji od dnia 1 listopada 1983 r., a Polska od 1 maja 1996 r.

Celem Konwencji jest ochrona dzikich zwierząt migrujących, czyli takich, z których znaczna liczba osobników w sposób cykliczny i możliwy do przewidzenia przekracza granice państwowe w różnych cyklach życiowych.

Konwencja zawiera wykaz gatunków zagrożonych wyginięciem, wobec których strony Konwencji są zobowiązane m. in. do:

1. ochrony, a jeżeli to możliwe odtworzenia ich siedlisk;
2. zapobiegania niekorzystnemu oddziaływaniu na dane gatunki.

W większości przypadków ochrona gatunków jest tożsama z ochroną lub – w miarę możliwości – odtwarzaniem ich siedlisk. Równocześnie jednak kładzie się nacisk na działania eliminujące lub kompensujące wpływ różnego rodzaju przeszkód na wędrowki zwierząt.

• Konwencja o ochronie dzikiej europejskiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska)

Konwencja podpisana i ratyfikowana przez Polskę w 1996 r. (Dz. U. 1996 Nr 58, poz. 263, z późn. zm.), wskazuje dziką faunę i florę jako naturalne dziedzictwo o wartości estetycznej, naukowej, kulturowej, rekreacyjnej, gospodarczej, które powinno być zachowane i przekazane przyszłym pokoleniom, uznaje zasadniczą rolę dzikiej fauny i flory w utrzymaniu równowagi biologicznej, stwierdzając, że liczebność wielu gatunków dzikiej fauny i flory ulega obecnie poważnemu zmniejszeniu, a niektórym z nich zagraża wyginięcie.

Zgodnie z art. 1 celem Konwencji jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw oraz wspieranie działania w tym zakresie.

Konwencja wskazuje m. in. na konieczność:

- uwzględnienia potrzeby ochrony obszarów chronionych w politykach dotyczących planowania i rozwoju tak, aby uniknąć lub zmniejszyć pogarszanie się ich stanu;
- zwracania szczególnej uwagi na ochronę obszarów ważnych dla gatunków wędrownych, które są odpowiednio usytuowane na szlakach wędrowek i spełniają rolę terenów zimowania, odpoczynku, żerowania, rozmnażania.

• **Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dziko żyjących ptaków - Dyrektywa Ptasia (Dz. U. L 103)**

Zapisy dyrektywy dotyczą ochrony wszystkich gatunków ptaków występujących w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, utrzymania ich populacji na odpowiednim poziomie oraz zachowania, utrzymania lub odtwarzania biotopów i siedlisk.

W dyrektywie wyszczególniono gatunki, dla których powinny być tworzone obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO).

• **Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dziko żyjącej fauny i flory – Dyrektywa Siedliskowa (Dz. U. L 206 z 22.7.1992)**

Zapisy dyrektywy mówią o utworzeniu spójnej europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000.

Ta sieć umożliwi „zachowanie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków we właściwym stanie ochrony w ich naturalnym zasięgu lub, w stosownych przypadkach, ich odtworzenie”.

Dyrektywa obliguje do podejmowania odpowiednich działań w celu uniknięcia na „specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również w celu uniknięcia niepokojenia gatunków, dla których zostały wyznaczone takie obszary, o ile to niepokojenie może mieć znaczenie”.

W dyrektywie wyszczególnione zostały typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki roślin i zwierząt wymagające ochrony w formie wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony (SOO).

Z tytułu Dyrektywy Siedliskowej wyznaczone zostały sąsiadujące specjalne obszary ochrony siedlisk, tj. „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” oraz „Wolin i Uznam”.

• **Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016**

Jest to dokument określający ogólne cele prowadzenia polityki państwa w zakresie ochrony zasobów naturalnych, poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego oraz wdrażania idei zrównoważonego rozwoju.

W ustaleniach w zakresie objętych Planem dokument ten odnosi się do następujących problemów:

1. zachowania bogatej różnorodności biologicznej polskiej przyrody na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym);
2. racjonalne użytkowanie zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego;
3. realizacja przez Lasy Państwowe Krajowego Programu Zwiększania Lesistości;
4. dostosowanie gospodarki leśnej do wymogów wynikających z ochrony sieci obszarów Natura 2000;
5. dostosowanie składu gatunkowego drzewostanów do siedliska oraz zwiększenie różnorodności genetycznej i gatunkowej biocenoz leśnych.

• **Krajowy Program Zwiększania Lesistości – zaktualizowany przez Ministerstwo Środowiska w 2003 r.**

Zwiększanie lesistości kraju stanowi jeden z ważniejszych elementów polityki leśnej państwa. Konsekwentna realizacja celów tej polityki powinna zapewnić zwiększenie lesistości kraju do 30% w roku 2020 i 33% po roku 2050. Należy zaznaczyć, że decyzje o zalesieniu winny być zaopiniowane przez właściwe służby ochrony przyrody zgodnie z ich kompetencjami.

• **Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań**

Dokument ten został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 26 października 2007 r. nadrzędnym celem krajowej strategii jest zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rodzaju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno – gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.

Dla osiągnięcia tego celu w strategii zadeklarowano szereg działań obejmujących całą przyrodę, bez względu na formę jej użytkowania (obszary objęte ochroną i użytkowane gospodarczo) oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia, które mają sprzyjać zachowaniu różnorodności biologicznej.

Działania operacyjne strategii korespondujące w sposób pośredni i bezpośredni z zapisami Planu zawarte są w dziale Środowisko, w następujących sferach i celach:

1. w sferze - ochrona przyrody i krajobrazu:
 - ochrona ginących gatunków roślin i zwierząt, z uwzględnieniem ich regionalnej zmienności;
 - ochrona ginących zbiorowisk roślinnych i biotopów specjalnej troski;
 - racjonalizacja sieci obszarów i obiektów chronionych oraz sposobu zarządzania nimi;
2. w sferze – leśnictwo:
 - uwzględnianie potrzeb ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej podczas zalesiania gruntów rolnych;
 - zachowanie pełni zmienności drzew leśnych;
 - pełne oparcie gospodarki leśnej na racjonalnych podstawach przyrodniczych;

- skuteczna ochrona i umiarkowane użytkowanie ekosystemów wodno – błotnych w lasach;
- ukształtowanie stref przejścia (ekotonów) na skrajach lasu;
- ochrona obszarów wrażliwych (w tym obszarów górskich) na zmiany sposobu gospodarowania, w szczególności w zakresie gospodarki leśnej;
- zapewnienie ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej w procedurach urządzania, zagospodarowania i ochrony lasu.

V. OCENA PRZYDATNOŚCI TERENU DLA KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

1. Przyrodnicze predyspozycje i przydatność środowiska do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej

Od strony Morza Bałtyckiego na obszarze opracowania znajduje się piaszczysta plaża morska, która jest niewątpliwie jedną z najpopularniejszych atrakcji turystycznych miasta, regionu i kraju. Jest ona masowo odwiedzana przez turystów z kraju i zagranicy, głównie w okresie letnim. Za plażą występuje kompleks wydmy, który na terenie opracowania podlega naturalnym dynamicznym zmianom, czego rezultatem jest obecność w miarę szerokiego pasa piaszczystej plaży. Chroniony dyrektywą siedliskową UE ekosystem podlega ponadto sztucznym procesom niszczącym, które są intensyfikowane przez wzrastającą penetrację turystyczną oraz lokalizację obiektów handlowych i usługowych na terenie wydmy. Brzeg morski wymaga stałej ochrony i kontroli procesów degradujących.

Kompleks wydmy stanowi cenne siedliska przyrodnicze mające znaczenie dla Wspólnoty. Znajduje się tu jedno siedlisko priorytetowe o nazwie „Nadmorskie wydmy szare” o kodzie 2130 i dwa inne siedliska, tj. „Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych”, kod 2110 oraz „Kidzina na brzegu morskim”, kod siedliska 1210. Siedliska te znajdują się poza obszarami Natura 2000 i nie należą do priorytetowych.

Konserwacji wymaga także zieleni wysoka obszaru opracowania, która jest narażona na silne wiatry, część drzew jest w złym stanie sanitarnym. Zagrożeniem dla stanu i kompozycji zieleni jest też intensywna penetracja turystyczna i lokalizacja tymczasowych obiektów handlowych i gastronomicznych na terenach zieleni urządzonej, które nie są zabezpieczone przed degradacją.

Pas wybrzeża jest również bardzo ważnym korytarzem ekologicznym, miejscem migracji i odpoczynku wielu gatunków ptaków. Dlatego ważne jest łagodzenie konfliktu interesów poprzez zapobieganie degradacji plaży i wydmy, właściwe zabezpieczenie pasa roślinności wydmy przed penetracją turystyczną. We wschodniej części obszaru opracowania w pasie wydmy zlokalizowano w przeszłości dość duże obiekty o funkcji turystycznej. Na przyszłość należy unikać inwestycji w pasie wydmy, gdyż stanowiłyby one dodatkową barierę ekologiczną (samo miasto Międzyzdroje jest taką barierą, wymienianą także w Waloryzacji przyrodniczej gminy).

Usytuowanie obszaru opracowania wskazuje na istnienie konfliktu pomiędzy rozwojem funkcji turystycznej, a ochroną brzegu morskiego i środowiska przyrodniczego.

Dla pasa plaży, wydmy i roślinności przywydmowej nadrzędną funkcją powinna pozostać funkcja ochronna. Lokalizacja tutaj niezbędnych elementów obsługi ruchu turystycznego nie może zaburzać funkcji ochronnej dla wybrzeża morskiego ani też stwarzać nowych barier w przebiegu korytarza ekologicznego.

Należy zaznaczyć, że pewne inwestycje mogą z jednej strony obsłużyć nasilony ruch turystyczny, z drugiej zaś „skanalizować” ten ruch, a przez to ograniczyć penetrację siedlisk chronionych. Obszar położony na południe od promenady, ze względu na lokalizację i uwarunkowania ekonomiczne, powinien pełnić funkcję obsługi ruchu turystycznego (pensjonaty, wille, hotele, gastronomia, funkcje uzdrowiskowe) z uzupełniającą funkcją mieszkaniową.

Charakter i atrakcyjność turystyczna obszaru opracowania wymaga przy tym zachowania i konserwacji wszelkich terenów zielonych, w tym w szczególności w pasie wydmy i wzdłuż promenady.

Jak z powyższego wynika, część północna obszaru opracowania podlega różnym zakazom, nakazom i ograniczeniom, wynikającym z konieczności ochrony zasobów przyrodniczych, oraz z objęcia go różnymi formami ochrony, m.in. jako cenne siedliska przyrodnicze mające znaczenie dla Wspólnoty, wskazanych też w Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego.

Ochrona wartości przyrodniczych w obrębie obszaru opracowania i w jego sąsiedztwie powinna pozostać funkcją nadrzędną w stosunku do gospodarczej, a lokalizacja nowych obiektów i funkcji winna być gruntownie przemyślana i brać pod uwagę warunki ochrony prawnie chronionych siedlisk przyrodniczych, wskazanych także i opisanych w Waloryzacji przyrodniczej miasta Międzyzdroje.

Wymienione źródła i wskazówki w opracowaniu ekofizjograficznym powinny być zgodne z powstającym planem zagospodarowania przestrzennego. Zachodzi tu poważne zadanie konfrontacji wymienionych źródeł oraz wskazówek zawartych w opracowaniu z interesami pozostałych gospodarzy terenu, w celu ukształtowania spójnej koncepcji zagospodarowania obszaru.

2. System osnowy ekologicznej – delimitacja i zasady kształtowania

Termin „osnowa ekologiczna” oznacza system terenów przyrodniczo aktywnych, przenikający dany obszar, z reguły rolniczy lub zurbanizowany, umożliwiających przyrodnicze powiązania funkcjonalne w płaszczyźnie horyzontalnej (Przewoźniak 2002).

Istnienie osnowy ekologicznej warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę materialno-funkcjonalną i urozmaica krajobraz w sensie fizjonomycznym.

Fundamentalne zasady kształtowania osnowy ekologicznej, sformułowane przez Andrzejewskiego (1980), przedstawiają się następująco:

- zasada utrzymania różnorodności świata żywego i nisz ekologicznych (utrzymanie bogactwa przyrody w sensie bogactwa gatunków i określonych stosunków ilościowych między podstawowymi grupami tworzącymi strukturę troficzną ekosystemów oraz utrzymanie różnorodności warunków siedliskowych);
- zasada utrzymania ciągłości w czasie ekosystemów (zniszczenie względnie zrównoważonego ekosystemu i powstanie na jego miejscu podobnego wymaga długiego czasu; pozostałości ekosystemów naturalnych ułatwiają sukcesję);
- zasada ciągłości przestrzennej ekosystemów (w związku ze zdolnością wszystkich organizmów żywych do rozprzestrzeniania się w toku czynnej lub biernej migracji należy tworzyć ciągłe systemy pozbawione barier);
- zasada adekwatności systemów ekologicznych do warunków abiotycznych (dobrze rozwijają się tylko gatunki i biocenozy dopasowane do warunków abiotycznego środowiska).

Osnowę ekologiczną obszaru opracowania tworzą elementy rangi krajowej, regionalnej i lokalnej. Są to:

- korytarze ekologiczne (elementy integrujące osnowę – na obszarze opracowania występują wyłącznie korytarze ekologiczne rangi regionalnej i krajowej oraz mikro korytarze, które są częścią głównego korytarza ekologicznego o nazwie Korytarz Zachodni (KZ), o znaczeniu międzynarodowym, łączącym kompleksy leśne Polski Zachodniej)

- cały obszar objęty opracowaniem znajduje się w korytarzu ekologicznym Morza Bałtyckiego, który obejmuje wody Bałtyku, plażę, tereny wydmowe i lasy nadmorskie. Stanowi on korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy. W granicach opracowania najbardziej wyodrębnia się korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadregionalnym, łączący obszar węzłowy – Wybrzeże Bałtyku z obszarem – Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego. Położenie nadmorskie obszaru opracowania i miasta Międzyzdroje oraz sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego i Wolińskiego Parku Narodowego decyduje o bogactwie fauny. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż Bałtyku oraz wzdłuż Odry i Świny.

Zachowanie łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt na Pomorzu Zachodnim: ciągu siedlisk wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz ciągu siedlisk wzdłuż Odry i Świny ma istotne znaczenie dla ochrony fauny nie tylko Pomorza Zachodniego.

Szczególne znaczenia nabiera tu ochrona naturalnych środowisk, m.in. wstecznej delty Świny, pasa nadmorskich terenów podmokłych i lasów oraz podmokłych terenów wzdłuż Zalewu. Wyraźnie jest to widoczne przy analizowaniu migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny;

- mikro korytarze ekologiczne reprezentowane przez szpalery drzew, linijne zadrzewienia przyuliczne (różnicowanie nisz ekologicznych, istotna rola krajobrazowo-fizjonomiczna).

- płyty ekologiczne (na obszarze opracowania występują wyłącznie lokalne płyty ekologiczne - mikropląty, płyty ekologiczne rangi regionalnej występują w otoczeniu – np. Wolińskiego Parku Narodowego, czy też w otoczeniu lasów Mierzei Przytorskąj);

- lokalne kompleksy semileśne (enklawy w krajobrazie miejskim i nadmorskim, różnicujące jego strukturę biotyczną i modyfikujące przebieg procesów przyrodniczych; pozytywny wpływ na zróżnicowanie nisz ekologicznych, duże walory fizjonomiczne);

- zieleń parkowa i kompleksy zieleni wysokiej, wymagają rewaloryzacji (wzbogacenie ekologiczne lub zmiana charakteru struktur przyrodniczych) i pielęgnacji (potrzymanie aktualnego stanu);

- skwery, trawniki i roślinność o zbliżonym charakterze, wymagana pielęgnacja (podtrzymanie aktualnego stanu);

- pojedyncze drzewa cenne przyrodniczo i krajobrazowo (pielęgnacja i ochrona).

Korytarze ekologiczne mają duże znaczenie głównie dla lokalnej fauny, pełniąc też jednocześnie swe funkcje łącznikowe na szczeblu ponadregionalnym.

Powyższa sieć korytarzy ekologicznych stanowi integralny element Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych Pomorza Szczecińskiego, Pomorza Zachodniego, jak i całej Polski.

Wszystkie wymienione elementy systemu osnowy ekologicznej wymagają ochrony w sensie terytorialnym. W ich obrębie pożądane są działania pielęgnacyjne – podtrzymanie aktualnego stanu; restytucyjne – przywracanie naturalnego stanu struktur przyrodniczych i rewaloryzacyjne – wzbogacenie ekologiczne lub zmiana charakteru struktur przyrodniczych.

W celu wzmocnienia terytorialnego osnowy ekologicznej obszaru opracowania i jego otoczenia, wzbogacenia jej bioróżnorodności i lepszego powiązania z otoczeniem (wzmocnienie ciągłości przestrzennej) wskazana jest;

- wzmocnienie struktury płatów ekologicznych (zadrzewienia, zakrzewienia....);

- ochrona terenu przed zmianą jego użytkowania;
- ochrona terenu przed zmianą stosunków wodnych lokalnych i regionalnych.

Możliwe jest także wzmocnienie osnowy ekologicznej przez ograniczenie barier antropogenicznych w systemie osnowy ekologicznej. Stanowią je przede wszystkim obiekty infrastrukturalne „przegradzające” korytarze ekologiczne i zaburzające przez to ciągłość przestrzenną systemu (możliwe jest np. skonstruowanie przepustów pod ciągami komunikacyjnymi). Należy unikać tworzenia nowych barier i nie intensyfikować istniejących.

Jako podstawową zasadę zagospodarowania przestrzennego rejonu obszaru objętego planem należy przyjąć „wpasowanie” projektowanych, powierzchniowych struktur zurbanizowanych i liniowych infrastrukturalnych w układ lokalnej osnowy ekologicznej, z zakazem likwidowania jakichkolwiek jej elementów i z minimalizacją naruszania jej ciągłości przestrzennej. Przeciwnie, konieczne jest jej wzmocnienie, zwłaszcza w aspekcie funkcji terenu wynikających z jego położenia w strefie rekreacyjnej oraz z uwagi na kształtowanie korzystnych, ekologicznych warunków życia stałych mieszkańców i tych wypoczywających tu sezonowo.

3. Waloryzacja fizjograficzna dla zainwestowania

Warunki fizjograficzne obszaru opracowania oceniono uwzględniając następujące cechy:

- ukształtowanie powierzchni terenu;
- spadki terenu;
- warunki geologiczne posadowienia obiektów;
- stosunki wodne, a zwłaszcza głębokość pierwszego poziomu wody gruntowej;
- lokalne warunki topoklimatyczne;
- występowanie szaty roślinnej;
- aktualne użytkowanie terenu;
- prawne formy ochrony przyrody i dziedzictwa kulturowego.

Na podstawie oceny powyższych warunków geologicznych, fizjograficznych, przyrodniczych i dostępności infrastruktury technicznej wydzielono jednostki o zróżnicowanej przydatności warunków fizjograficznych dla zainwestowania. Wydzielone jednostki pokrywają się z 9 ekofizjograficznymi kompleksami funkcjonalnymi (patrz opracowanie ekofizjograficzne do planu).

4. Wytyczne do kształtowania krajobrazu

Kształtowanie krajobrazu obszaru opracowania wymaga uwzględnienia następujących, wiodących problemów o zróżnicowanej skali przestrzennej:

- likwidacja szeregu substandardowych obiektów handlowych i gastronomicznych, gospodarczych, magazynowych, garażowych itp., w tym tymczasowych, o bezdyskusyjnie negatywnym wpływie na walory krajobrazowe;
- neutralizacja krajobrazowa zieleni niskiej i wysokiej w części zachodniej i środkowej pasa promenady przymorskiej, poprzez uporządkowanie terenów zielonych, nasadzenia zieleni krzewistej i pielęgnację;
- zachowanie zieleni parkowej i zieleni wysokiej o charakterze krajobrazowym – Park Zdrojowy, zieleń wysoka z kortami tenisowymi;
- działania pielęgnacyjne (podtrzymanie aktualnego stanu zieleni) – dotyczy zagospodarowanych już terenów parkowych, skwerów, trawników i innych;
- rewaloryzacja przyrodnicza terenów z roślinnością ruderalną (m.in. tymczasowe parkingi samochodowe) – zagospodarowanie wielowarstwową roślinnością.

Uzupełnieniem treści niniejszego opracowania są mapy w skali 1:50 000, 1:10 000 oraz 1:1 000, stanowiące jego integralną część kartograficzną.

VI. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. Ocena i wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń

Zmiany i zagrożenia dotyczące środowiska przyrodniczego obszaru opracowania mają generalnie dwojaką genezę. Są to:

- zmiany i zagrożenia naturalne, będące efektem procesów przyrodniczych,
- zmiany i zagrożenia antropogeniczne wynikające z oddziaływania człowieka.

Zmiany naturalne dotyczą wydmowego brzegu morskiego, który ulega ciągłej degradacji w wyniku niszczącej działalności morza. Brzeg morski wymaga stałej ochrony i kontroli procesów degradujących. Na terenie opracowania kompleks wydmy podlega naturalnym dynamicznym zmianom, związanych z działalnością morza i wiatru, przy czym teren opracowania zalicza się do obszarów niewielkiej przewagi akumulacji brzegowej nad procesami abrazji, czego rezultatem jest obecność w miarę szerokiego pasa piaszczystej plaży. Chronione siedliska przyrodnicze podlegają ponadto sztucznym procesom niszczącym, które są intensyfikowane przez wzrastającą penetrację turystyczną oraz lokalizację obiektów handlowych i usługowych na terenie wydmy. Brzeg morski wymaga stałej ochrony i kontroli procesów degradujących. Konserwacji wymaga także zieleń wysoka obszaru opracowania, która jest narażona na silne wiatry, część drzew jest w złym stanie sanitarnym. Charakter obszaru opracowania wymaga przedstawienia w sporządzanym planie kompleksowych rozwiązań z zakresu ochrony środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony pasa wybrzeża.

Do innych istotnych zagrożeń naturalnych należą przyrodnicze zjawiska katastroficzne, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo i działalność ludzi oraz na twory ich działalności. Są to głównie powódzie, ruchy masowe wierzchniej warstwy litosfery i ekstremalne stany pogodowe. W tym terenie, głównie dotyczyć to może: powodzi, powyżej wspomnianej abrazji brzegu morskiego, erozji wzgórza parkowego w Parku Zdrojowym oraz ekstremalnych stanów pogodowych.

Niektórym zjawiskom można przeciwdziałać przez świadome kształtowanie środowiska w postaci zabezpieczeń, np. przeciwpowodziowych stabilizacji stoków i brzegów (działania biologiczne, techniczne i biotechniczne).

Zagrożenie powodziowe na obszarze opracowania występuje w części północnej i obejmuje najniżej położoną plażę z przyległym kompleksem wydmy. Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 6c ppkt a i ppkt d ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, część północna obszaru opracowania położona w pasie technicznym i zarazem w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią – pas nadbrzeżny w rozumieniu ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, przy czym granica obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, przebiega po obszarze wydmy obszaru opracowania.

Na rysunku obszaru planu w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego stanowiącego jednocześnie obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- granice pasa ochronnego.

Coraz powszechniejszym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego są ekstremalne stany pogodowe, które powodują okresową destabilizację funkcjonowania społeczno-gospodarczego, a przeciwdziałanie im polega na sprawnej organizacji społeczności zamieszkującej dany teren.

Do ekstremalnych stanów pogodowych należą bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe a likwidacja skutków jak wspomniano powyżej jest kwestią organizacyjną.

Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone w ustawie Prawo wodne, m.in.:

- lokalizowania nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, terenów składowych, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania;
- mycia pojazdów w wodach powierzchniowych oraz nad brzegami tych wód;
- spławiania do wód śniegu wywożonego z terenów zanieczyszczonych, w szczególności z centrów miast, baz transportowych, dróg o dużym natężeniu ruchu wraz z parkingami;
- wprowadzania do wód odpadów, w rozumieniu ustawy o odpadach;
- używania farb produkowanych na bazie związków organiczno-cynowych (TBT) do konserwacji technicznych konstrukcji podwodnych;
- wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych;
- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk;
- zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową

przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymaniem lub odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczeniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Zmiany antropogeniczne wynikają przede wszystkim z zajmowania nowych terenów pod zainwestowanie kubaturowe i infrastrukturalne.

W efekcie rozwoju przestrzennego obszaru objętego opracowaniem będą występować typowe i często nieuniknione zmiany środowiska przyrodniczego.

W wyniku nowego zainwestowania na etapie inwestycyjnym mogą zachodzić negatywne i pozytywne środowiskowo zmiany:

- niewielkie zmiany lokalnego ukształtowania powierzchni terenu w wyniku robót ziemnych (niwelacja terenu);
- przekształcenia w przypowierzchniowej strukturze geologicznej w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu lub pod ewentualne podziemne instalacje);
- lokalnie może wystąpić likwidacja pokrywy glebowej, której jest tu niewiele;
- zmiana aktualnego użytkowania gruntów;
- likwidacja istniejącej roślinności, wprowadzenie roślinności ozdobnej;
- zmiany w lokalnym obiegu wody przez ograniczenie infiltracji i wzrost parowania (wprowadzenie sztucznych nawierzchni);
- modyfikacja topoklimatu terenu projektowanego zainwestowania w wyniku oddziaływania zabudowy na kształtowanie się warunków:
 - termicznych (większa pojemność cieplna w stosunku do powierzchni pokrytej roślinnością, sztuczne źródła ciepła);
 - anemometrycznych (powstanie lokalnej cyrkulacji jako efekt oddziaływania zabudowy i podwyższenia temperatury);
 - wilgotnościowych (zmniejszenie retencji przypowierzchniowej i przenikania wody do przypowierzchniowych warstw gruntu);
- niewielka zmiana fizjonomii krajobrazu przez wprowadzenie obiektów kubaturowych na terenie dotychczas wolnym od zabudowy.

Zmiany tego typu w pewnym stopniu mogą przyczynić się do niewielkiego obniżenia bioróżnorodności na obszarze opracowania. Będą to zmiany umiarkowanie korzystne dla sąsiadujących obszarów Natura 2000, a także korytarza ekologicznego wybrzeża Morza Bałtyckiego.

Konsekwencją wprowadzenia zmienionego zainwestowania będzie jego dalsze oddziaływanie na środowisko, tzw. na etapie funkcjonowania. Może ono być bardzo zróżnicowane w zależności od charakteru zrealizowanego obiektu. W przewadze oddziaływanie takie ma wpływ na wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego.

2. Prognoza dla wyróżnionych jednostek prognostycznych

Przy prognozowaniu potencjalnych skutków planowanych rozwiązań należy mieć świadomość szacunkowego charakteru prognozy. Ponadto skutki powodowane przez określony sposób zagospodarowania terenu często są zależne od zastosowanych rozwiązań technicznych i technologicznych, które nie są szczegółowo określone na etapie sporządzania planu. Będzie się to wiązało ze zmianami, których wpływ może mieć znaczenie dla lokalnego środowiska przyrodniczego.

Nowe zainwestowanie, czy zagospodarowanie terenu bez względu na funkcję zawsze powoduje zmiany w środowisku przyrodniczym. Najczęściej jest to wpływ niekorzystny, którego całkowite wykluczenie jest niemożliwe.

Na obszarze objętym planem ustalono następujące kategorie przeznaczenia terenów:

- 1) **UTH i UT** – tereny usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem;
- 2) **U** – tereny usług, w szczególności usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem;

Kategoria przeznaczenia terenu oznacza główną funkcję terenu, co nie wyklucza lokalizacji jako uzupełniających i niekolidujących z tą funkcją obiektów i urządzeń infrastruktury towarzyszącej, w tym infrastruktury technicznej, parkingów, punktów usługowych, tymczasowych obiektów usługowych, innych usług towarzyszących przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń planu.

2.1. Równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń planu na środowisko

• **Tereny elementarne o symbolach: UTH.01, UTH.02, UTH.05, UTH.06, UTH.07, UTH.08, UT.11, UT.13, UT.15, U.17**

Powyższe tereny planie oznaczony symbolem:

- UTH i UT przeznacza się na funkcje usługowe związane z czasowym zakwaterowaniem i wypoczynkiem, w szczególności na terenach tych ustala się lokalizację obiektów hotelarskich w tym: hoteli, ośrodków wczasowych wraz z towarzyszącymi usługami;
- U przeznacza się na funkcje i obiekty usługowe handlu i gastronomii oraz innych usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem.

Jak z powyższego wynika jest to grupa terenów o w miarę jednorodnej funkcji przeznaczenia. Zakres zmian stanu środowiska w tych jednostkach uzależniony będzie nie tylko od realizacji omawianego planu, ale także od sposobu realizacji pozostałej części obszaru planu oraz rozwiązań przyjętych dla układu komunikacyjnego.

Realizacja ustaleń planu spowoduje zarówno pozytywne, jak i negatywne zmiany w środowisku tych jednostek. Do pierwszych będzie należała realizacja wprowadzenia zieleni urządzonej, maksymalna ochrona zieleni wysokiej oraz zieleni ulicznej. Wspólnym mianownikiem tych terenów jest wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, kształtujący się na poziomie od 10% (U) do 30% (UTH, UT) przy maksymalnej powierzchni zabudowy dla większości terenów w przedziale od 35% do 50% a jedynie w terenie UTH.07 60%. W niektórych terenach nastąpią dalsze miejscowe utwardzenia podłoża. Ustalenia dopuszczające lokalizacje usług nieuciążliwych czy też usług komercyjnych przyczynią się do wzrostu zanieczyszczenia powietrza i hałasu (w dotychczas już w pewnym stopniu występującym).

Dla części terenów znajdujących się na obszarze pasa ochronnego ustala się:

- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki światła, mogących utrudniać identyfikację staw i światła nabieżników, realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża.

Na obszarze objętym planem w powyższych terenach obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Dla całych terenów obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, które szczegółowo przedstawiono w pkt 1.5.6, rozdz. II.

2.2. Mało korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko

• Tereny elementarne o symbolach: UTH.03, UTH.04, U.23

Wymienione tereny UTH.03, UTH.04 i U.23 znajdują się w granicach pasa wydmowego.

Powyższe tereny przeznacza się:

- UTH przeznacza się na funkcje usługowe związane z czasowym zakwaterowaniem i wypoczynkiem, w szczególności na terenach tych ustala się lokalizację obiektów hotelarskich w tym: hoteli ośrodków wczasowych wraz z towarzyszącymi usługami;
- U przeznacza się na funkcje i obiekty usługowe handlu i gastronomii oraz innych usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem;

Skutki realizacji ustaleń planu w terenie UTH.03 będą w dużej części negatywne dla środowiska tej jednostki planistycznej. Niemal cała powierzchnia biologicznie czynna pozostanie zabudowana a wprowadzany nowy zasób zieleni (nieobligatoryjny) nie zrekompensuje tej straty. Minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej przy aktualnie 100% w terenach UTH.03 (teren niezabudowany) wyniesie $TZ = 0,3$, a w terenie U.23 (teren istniejącej zabudowy Molo) $TZ = 0,1$.

W wyniku negatywnej opinii RDOŚ planowany pierwotnie układ zainwestowania terenu UTH.04 jako symetryczny do UTH.03 został zredukowany do minimum uwzględniającego wielkość obecnego zainwestowania i wyłączenia w granicach nieruchomości zabudowanej bez ingerencji w pas wydm.

Poprawa warunków środowiskowych nastąpi tu dzięki bezpośrednio sąsiadującej zieleni wydmej i parkowej o charakterze ochronnym i wypoczynkowym, bezpośrednio sąsiadującej z terenami UTH, U.

Dla części terenów elementarnych znajdujących się na obszarze pasa technicznego ustala się:

- zakaz realizacji przedsięwzięć nie związanych z ochroną brzegu z dopuszczeniem określonych w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych,
- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świecenia, mogących utrudniać identyfikację staw i światła nabieżników,
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;

Dla części terenów na obszarze pasa ochronnego ustala się:

- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki światła, mogących utrudniać identyfikację staw i światła nabieżników, realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża.

Na obszarze objętym planem w powyższych terenach obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Dla całych terenów obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, które szczegółowo przedstawiono na str. 24, pkt 1.5.6, rozdz. II.

3. Szczegółowa analiza przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska

3.1. Oddziaływanie na ukształtowanie powierzchni terenu

Obszar planu położony jest na sypkich gruntach eolicznych (piaski drobnoziarniste i średnioziarniste), piaski pasa plaży i wydm pochodzenia morskiego. Teren ten stanowi wschodni kraniec obniżenia Bramy Świny, sąsiaduje bezpośrednio z brzeżnymi wzniesieniami wysoczyzny plejstoceniowej. Obszar opracowania stanowi część pasa terenu równoległego do brzegu morskiego. Charakteryzuje się szeroką plażą i dość wąskim pasem wydm (ok. 50 m). Plaża morska jest formą rzeźby najbardziej podlegającą procesom niszczącym, wywoływanymi warunkami sztormowymi na morzu. Zmiany w jej rzeźbie polegają zarówno na zmiennej szerokości, jak i na różnym kształtowaniu profilu poprzecznego. Znajdujący się w granicach planu fragment terenu w części południowo-wschodniej (rejon ul. Krótkiej, Kopernika i Zdrojowej) i część obszaru zabytkowego - Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina charakteryzują się dość urozmaiconą, choć antropogenicznie zmienioną rzeźbą terenu o wysokościach bezwzględnych od 3 do 9 m, a w Parku nawet do 12 m. Na pozostałych, zurbanizowanych terenach, leżących na podłożu piasków pochodzenia eolicznego mikrorzeźba uległa prawie całkowitemu zanikowi.

Naturalna rzeźba terenu na większości obszaru opracowania, a szczególnie w jego południowo-wschodniej części, uległa zanikowi oraz znacznym przekształceniom pochodzenia antropogenicznego, w wyniku jego dość intensywnego zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego. Przejawami tego są skarpy, nasypy, niwelacje terenu. Wzdłuż całego wybrzeża powszechne są skarpy brzegu morskiego. Koncentracja antropogenicznych form ukształtowania terenu ma miejsce szczególnie w części południowo-wschodniej opracowania, a naturalna wzdłuż pasa wydmowego brzegu morskiego..

Generalnie w granicach planu nie prognozuje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi (rzeźba terenu) z wyjątkiem terenów UTH.3 i w ograniczonym zakresie UTH.4.

Ustalenia planu nie powinny wpłynąć w sposób negatywny na rzeźbę, już obecnie na dużej części planu prawie całkowicie zmienionej antropogenicznie.

Ustalenie ogólne planu w przypadku obszaru zabytkowego - Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina nakazuje zachowanie układu topograficznego Parku.

Zarządzenie porządkowe nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony terenów pasa technicznego zabrania niszczenia wydm i umocnień brzegowych (chodzenia, plażowania lub biwakowania, kopania rowów i dołów, niszczenia roślinności, oraz umocnień biotechnicznych w postaci płotków faszynowych, trzcinowych, chrustowych, zatrawień, zakrzewień i zadrzewień, itp.

Należy podkreślić, iż zainwestowanie terenu UTH.03 w całości położonego w pasie technicznym (całkowita wycinka zieleni wydmowej i przyszłe zainwestowanie budowlane) będzie realizowane na podstawie zgód wydanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie. Projekt planu w tym kontekście uwzględnia jedynie ustalenia prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę. W wyniku negatywnej opinii RDOŚ planowany pierwotnie układ zainwestowania terenu UTH.04 jako symetryczny do UTH.03 został zredukowany do minimum uwzględniającego wielkość obecnego zainwestowania i wyłącznie w granicach nieruchomości zabudowanej bez ingerencji w pas wydm.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu, w tym po zmianach wprowadzonych do tekstu uchwały i na rysunku planu (poprawa wskaźników pow. biologicznie czynnej i ograniczenie zasięgu obszarów zabudowy) z wyjątkiem terenu UTH.3 nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi (rzeźba terenu) w obszarach prawnie chronionych: Park Zdrojowy, pas techniczny brzegu wód morskich, jak również zapisy mpzp nie wpłyną w sposób negatywny na rzeźbę pozostałego obszaru planu, już obecnie prawie całkowicie zmienionej antropogenicznie.

3.2. Oddziaływanie na surowce mineralne

W obszarze planu ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych. W związku z powyższym nie przewiduje się jakiegokolwiek oddziaływania w tym zakresie.

Złoża surowców mineralnych udokumentowane GZ – gaz ziemny i T – torfy znajdują się w znacznej odległości na zachód i południowy-zachód od obszaru objętego planem.

3.3. Oddziaływanie na wody podziemne

W granicach opracowania występuje jeden nie izolowany plejstoceno-holoceno poziom wodonośny. W spągu warstwy wodonośnej może występować zasolenie. Głębokość poziomu wodonośnego wynosi 5 m, lokalnie na wydmach powyżej 5 m.

Obszar charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem zagrożenia wód podziemnych, ze względu na brak izolacji od powierzchni terenu i możliwość infiltracji wód powierzchniowych (opadowych).

Zasoby wód słodkich w rejonie planu wymagają szczególnej ochrony ze względu na ograniczoną ich odnawialność i brak izolacji zbiorników wód podziemnych przed zanieczyszczeniami, po sąsiedzku od strony wschodniej występuje obszar najwyższej ochrony (ONO) wód podziemnych.

W granicach opracowania zagrożenie dla wód podziemnych wynika z ich kontaktu z powierzchnią ziemi wodami powierzchniowymi oraz wodami strefy aeracji, skąd przesiakają zanieczyszczenia.

Ze względu na płytkie położenie warstwy wodonośnej i brak izolacji od powierzchni terenu nakazuje się odprowadzenie ścieków sanitarnych z obszaru planu do systemu kanalizacji sanitarnej, a wód opadowo-roztopowych do kanalizacji deszczowej.

Zapisy planu nie powinny wpłynąć negatywnie zarówno na jakość, jak i na poziom występowania wód podziemnych. Nie przewiduje się wpływu ustaleń planu na wody sąsiadującego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 102 (istotne z punktu widzenia obowiązków ochrony) mogących powstać w wyniku nieznacznych zmian stosunków wodnych, jakości wód podziemnych i retencji wodnej.

W celu ochrony wód podziemnych plan wprowadza m.in.:

- wymóg podłączenia zabudowy do sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie rozdzielczego układu kanalizacyjnego dla ścieków sanitarnych i wód opadowych;
- odprowadzanie ścieków sanitarnych do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej;
- odprowadzenie wód opadowych do istniejącej i projektowanej kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości;
- zakaz stosowania zbiorników bezodpływowych oraz lokalizowania lokalnych oczyszczalni ścieków bytowych;
- dla obiektów lub ich części o rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań przepompowni ścieków wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu z uwzględnieniem przepisów odrębnych; dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem;
- zakaz wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami;
- sposób zagospodarowania terenu nie może zmieniać kierunków odpływu wód gruntowych i powierzchniowych na terenach sąsiednich

Ponadto na obszarze objętym planem obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Nie eksploatowane ujęcia wody podziemnej należy zlikwidować i zabezpieczyć przed migracją czynników zewnętrznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie wytycznymi lub przepisami odrębnymi.

Dopuszcza się dalsze funkcjonowanie eksploatowanych ujęć wody podziemnej, w tym jako ujęcia awaryjne przewidziane do eksploatacji w warunkach specjalnych przy zachowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych.

Wyposażenie obszaru planu w kanalizację sanitarną i deszczową w dostatecznym stopniu zabezpieczy wody obszaru planu i sąsiedniego przed wzrostem poziomu zanieczyszczeń. Przewidywany system odprowadzenia wód

opadowych jest zdecydowanie korzystny dla środowiska. Lokalnie źródłem zanieczyszczenia wód podziemnych mogą być miejsca do parkowania samochodów (parkingi).

Zapisy planu w dostatecznym stopniu chronią wody podziemne zarówno przed zanieczyszczeniem, jak i obniżeniem ich poziomu.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne.

W czasie realizacji inwestycji może jedynie wystąpić okresowe, krótkoterminowe oddziaływanie przejawiające się krótkoterminowym wahaniami poziomów wód gruntowych, które jednak nie powinno wpłynąć na szatę roślinną i inne elementy środowiska.

3.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe

W granicach sporządzanego planu nie występują wody powierzchniowe, ale od strony północnej bezpośrednio sąsiadującym zbiornikiem wodnym jest Morze Bałtyckie.

Pomimo powyższego plan wprowadza skuteczne ustalenia, które są gwarancją ochrony sąsiadujących wód Bałtyku.

Są to ustalenia w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych:

- wymóg podłączenia zabudowy do sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie rozdzielczego układu kanalizacyjnego dla ścieków sanitarnych i wód opadowych;
- odprowadzanie ścieków sanitarnych do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej;
- odprowadzenie wód opadowych do istniejącej i projektowanej kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości;
- zakaz stosowania zbiorników bezodpływowych oraz lokalizowania lokalnych oczyszczalni ścieków bytowych;
- dla obiektów lub ich części o rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań przepompowni ścieków wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu z uwzględnieniem przepisów odrębnych; dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem;
- zakaz wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami.

Kompleksowe rozwiązanie z zakresu obsługi plaży (w tym lokalizacja sanitariatów) przyczyni się do zmniejszenia ryzyka zanieczyszczenia wód Bałtyku.

Przy poprawnie prowadzonej gospodarce wodno-ściekowej nie powinno dojść do pogorszenia jakości sąsiadujących wód powierzchniowych. Stąd nie przewiduje się, aby powyższe ustalenia miały znaczący negatywny wpływ na stan wód powierzchniowych poza obszarem planu.

3.5. Oddziaływanie na topoklimat

Zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów objętych opracowaniem planu – przeznaczenia terenów elementarnych pod usługi i obiekty związane z czasowym zakwaterowaniem, usługi handlu i gastronomii oraz pod usługi związane z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką, sportem i kultury a także przeznaczenia terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z możliwością prowadzenia działalności usługowej związanej z czasowym zakwaterowaniem, a w szczególności z zachowaną i wprowadzaną minimalną prawie 40% powierzchnią biologicznie czynną z zielenią parkową i wydmowa, z zielenią niską i drzewiasto-krzewiastą bez możliwości wprowadzania usług uciążliwych - będzie miało istotny pozytywny wpływ na warunki topoklimatyczne tego obszaru.

Nie zmieniają się stosunki termiczne i wentylacyjne na tym terenie. Nie zwiększy się obszar terenu o większych kontrastach temperatur w czasie pogody słonecznej i nie pogorszą się warunki przewietrzania. Stosunkowo niska istniejąca i planowana zabudowa nie powinna stać się barierą dla ruchu powietrza, ale wprowadzane obiekty kubaturowe przy niewłaściwym ich usytuowaniu mogą stanowić przeszkodę w przewietrzaniu terenu, głównie na kierunku W-E. W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się ograniczeń istotnych dla wymiany powietrza.

W wyniku realizacji ustaleń planu zostanie zachowany dotychczasowy zasadniczy charakter terenów (o znaczeniu dla kształtowania poprawnych parametrów klimatu lokalnego) m.in. w zakresie: rzeźby terenu, szaty roślinnej oraz warunków gruntowo-wodnych.

Zachowanie istniejącej zieleni i wprowadzenie zasobu zieleni a w szczególności wprowadzenie zieleni drzewiasto-krzewiastej w poszczególnych terenach elementarnych i zieleni towarzyszącej obiektom usługowym będzie miało istotny wpływ (generalnie korzystny) na klimat lokalny a przede wszystkim na mikroklimat tej części miasta Międzyzdroje.

Przewiduje się, że topoklimat analizowanego obszaru w wyniku realizacji zapisów planu nie ulegnie zauważalnym zmianom podstawowych parametrów.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na warunki klimatu (topoklimatyczne) w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długoterminowego, stałego i chwilowego wynikających z ustaleń zmiany planu.

3.6. Oddziaływanie na powietrze i klimat akustyczny

Realizacja ustaleń ogólnych i szczegółowych m.in. nie dopuszczenie lokalizacji:

- parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep;
- funkcji produkcyjnych oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych oraz stacji paliw;
- zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w tym dużych zbiorników paliw o poj. od 5 000 m³ do 50 000 m³ i większych.
- lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Ponadto:

- w obszarze planu nie przewiduje się emisji zanieczyszczeń z instalacji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- zasilanie wszystkich obiektów i urzędzeń na terenie objętym planem z istniejących i projektowanych sieci kablowych średniego i niskiego napięcia;
- realizacja systemu zaopatrzenia w ciepło eliminującego paliwa powodujące przekraczanie norm zanieczyszczenia powietrza i obniżającego w istotny sposób stopień zanieczyszczenia powietrza;
- ograniczenie szkodliwego wpływu komunikacji na środowisko, poprzez zabiegi techniczne polegające na uspokojeniu ruchu w strefach zabudowy i terenów zieleni ;
- zakaz lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dozwolonych norm uciążliwości poza terenem dopuszczonej lokalizacji funkcji generującej uciążliwość oraz poza granicami obszaru objętego planem; zakaz ten nie dotyczy realizacji inwestycji celu publicznego, w tym w szczególności z zakresu telekomunikacji, których realizację dopuszcza się przy uwzględnieniu przepisów odrębnych.
- uwzględnienie w rozwiązaniach budowlanych minimalizację oddziaływania akustycznego od przyległych terenów komunikacyjnych
- lokalne wprowadzenie zieleni izolacyjnej, czy też zwiększenie zasobu zieleni (nieobligatoryjne);
- zachowanie obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy;

powinno w dużym stopniu ograniczyć emisją zanieczyszczeń i hałas.

Plan promuje w zakresie zaopatrzenia w ciepło;

- zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej;
- zakazuje prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się wyłącznie z istniejącej lub projektowanej sieci gazowej.

Przy założonym programie usługowym oraz założeniach komunikacyjnych (w tym parkingach i garażach) nie da się uniknąć podwyższonej emisji spalin, pyłów i hałasu.

Szczególnie pozytywnym w przypadku komunikacji jest ograniczenie szkodliwego wpływu komunikacji na środowisko, poprzez zabiegi techniczne polegające na uspokojeniu ruchu w strefach zabudowy i terenów zieleni a w przypadku zaopatrzenia w ciepło zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania źródeł znaczącego negatywnego oddziaływania na warunki aerosanitarne (powietrze) i w zakresie warunków akustycznych.

3.7. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

W granicach planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego mogące powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów.

Na obszarze opracowania nie występują linie wysokiego napięcia i trafostacje wysokich napięć. Nie stwierdzono tu także występowania masztów z urządzeniami telekomunikacyjnymi ani stacji bazowych telefonii komórkowej i innych obiektów będących źródłami szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego.

W związku z powyższym można przyjąć, że na obszarze opracowania nie występuje problem szkodliwego dla ludzi promieniowania elektromagnetycznego.

Ustalenie ogólnego planu w zakresie obsługi zaopatrzenia w energię elektryczną ustala likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi.

W zakresie obsługi telekomunikacyjnej i teleinformatycznej plan ustala:

- utrzymanie i rozbudowę sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych jako kablowych w kanalizacji teletechnicznej;
- przebudowę i skablowanie odcinków istniejących linii napowietrznych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu;
- zakazuje prowadzenia nowych napowietrznych sieci telekomunikacyjnych.

Jedynym w tym zakresie mało korzystnym jest ustalenie dopuszczające lokalizację urządzeń i budowli służących funkcjonowaniu i rozbudowie infrastruktury telekomunikacyjnej i teleinformatycznej, w tym lokalizację masztów i anten na potrzeby łączności i przesyłu danych.

W planie nie przewiduje się lokalizacji źródeł powodujących przekroczenie dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego w związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania w tym zakresie.

3.8. Oddziaływanie na powierzchnie terenu biologicznie czynne

Wspomniana powyżej zabudowa zlikwiduje również znaczną część powierzchni pokrytej obecnie zielenią niską i wysoką nieurządzoną. Część tej powierzchni zostanie niewątpliwie odtworzona w poszczególnych terenach elementarnych, a w znacznej mierze w lokalizowanej zieleni parkowej. Pewien areał powierzchni biologicznie czynnej na omawianym terenie zostanie nieodwracalnie przekształcony przez lokalizowane obiekty usługowe, w szczególności przez usługi handlu i gastronomii oraz przez usługi związane z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem (asfaltowe boiska, korty itp.), a także przez parkingi samochodowe, garaże, ulice dojazdowe i wewnętrzne i itp.

W wyniku realizacji zapisów planu na przeważającej powierzchni obszaru planu (ok. 61%) zostanie zachowany dotychczasowy umiarkowanie niski procent powierzchni biologicznie czynnej. W terenach już z istniejącą zabudową różnorodną minimalny wskaźnik (TZ) kształtuje się na poziomie od 10% (U) do 30% (UTH, UT). Są to generalnie niekorzystne wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej.

Skutkiem realizacji ustaleń planu na części obszaru planu niezabudowanej będzie przeważał wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej. Będzie na poziomie od 70% do 100%. Są to powierzchnie występujące w obrębie plaży nadmorskiej, pasma wydmowego i terenów zieleni, parków i skwerów.

W granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina i w granicach ZP.35 oraz w pozostałych terenach ZP minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej będzie kształtował się w granicach 70% przy maksymalnym wskaźniku powierzchni zabudowy $TZ=0,05$ i maksymalnej wysokości zabudowy $HZ=8$ m n.p.t.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się większego znaczącego negatywnego oddziaływania na systemy ekologiczne miasta zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne i nie przewiduje się również wpływu na bioróżnorodność, w tym bezpośredniego, pośredniego, stałego i chwilowego.

3.9. Oddziaływanie na gleby

W granicach opracowania brak gleb o klasyfikacji rolniczej, zarówno gruntów rolnych jak i użytków zielonych. Wpływ ustaleń w tym przypadku na gleby o bonitacji rolnej jest żaden. Gleby terenów parkowych i zurbanizowanych zostały w dużej części przekształcone, sztucznie nawiezione w trakcie ich zagospodarowania.

Prawie całkowite przekształcenia gleb obszaru opracowania związane są przede wszystkim z procesami inwestycyjnymi, jakie miały miejsce w przeszłości i mają obecnie.

Na terenach zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego pokrywa glebowa uległa fizycznej likwidacji. Na terenach ogrodów przydomowych oraz na terenach zielonych przy obiektach usługowych gleby mają charakter kulturoziemnych, ukształtowanych pod wpływem zabiegów ogrodniczych (przekształcenia profilu glebowego, stosowanie nawozów, zmiany stosunków wodnych). Przekształcenia te spowodowały zmiany zestawu organizmów glebowych.

Na terenach, na których zostanie wprowadzone zainwestowanie, w wyniku jego realizowania i całkowitej zmiany użytkowania terenu, powierzchnia gleb ulegnie istotnemu zmniejszeniu. Największy ubytek gleb mających kulturoziemów nastąpi na terenach zielonych (obecnie są to po części tereny zieleni nieurządzonej i tymczasowych parkingów).

W wyniku realizacji ustaleń planu na większości terenu nastąpi dalsze przekształcenie gleb w wyniku zabudowy oraz przemieszania gleb w czasie realizacji zainwestowania (gleby obecnie prawie wyłącznie

są pochodzenia antropogenicznego). Na terenach, na których będą prowadzone inwestycje znaczny procent gleb zostanie zabudowany.

Przed rozpoczęciem prac budowlanych należy zdjąć wierzchnią warstwę gleby i zachować do wykorzystania po zakończeniu inwestycji, o czym nakazuje ustalenie ogólne planu.

Zmiany przeznaczenia terenów będą powodować długotrwałe, bezpośrednie oddziaływanie. Nie wpłynie to jednak na tereny sąsiadujące z inwestycjami i nie będzie miało charakteru znaczącego negatywnego oddziaływania bezpośredniego i innego.

3.10. Oddziaływanie na roślinność

W granicach planu z układów roślinnych nawiązujących do naturalnych mają występujące tu niewielkie zbiorowiska semileśne porastające pas kompleksu wydmowego.

Wszystkie pozostałe powierzchnie obszaru opracowania mają roślinność powstałą w wyniku działalności człowieka i noszącą większe lub mniejsze piętno synantropizacji szaty roślinnej. Można wśród nich wyróżnić przede wszystkim następujące typy:

- zieleń parkową;
- zieleń wysoką z kortami tenisowymi;
- ogrody przydomowe (znikoma ilość) jest to roślinność kulturowa, sztucznie wprowadzona i pielęgnowana przez człowieka, posiadająca trwałość z racji udziału form drzewiastych, wieloletnich;
- izolowane enklawy zieleni miejskiej, jak dość duże fragmenty o charakterze skwerów i trawniki;
- zadrzewienia – szpalery przy ulicach;
- zaniedbane tereny z roślinnością ruderalną (spontaniczna roślinność synantropijna).

Realizacja ustaleń planu nie powinna spowodować ubytku i zmian szaty roślinnej obszaru planu, a wprost przeciwnie przyczyni się raczej do jego znacznego urządzenia i zwiększenia.

Ustalenia panu generalnie utrzymują dotychczasowy zasób zieleni (pozostaną prawie wszystkie istniejące drzewa).

Do szczególnie pozytywnych ustaleń ogólnych planu w zakresie ochrony zieleni w granicach planu należą:

- dla siedlisk i gatunków roślin występujących w granicach planu – nadmorskiej wydmy szarej o kodzie 2130, inicjalnego stadia nadmorskich wydm białych o kodzie 2110-1 oraz kidziny na brzegu morskim o kodzie 1210 objętych ochroną prawną obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych. Przy podejmowaniu działań inwestycyjnych w ich obrębie, mogących prowadzić do ich przekształcenia lub niszczenia, obowiązuje bezwzględne współdziałanie z organem właściwym do spraw ochrony środowiska;
- w przypadku przekształcania lub niszczenia chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk chronionych gatunków roślin, grzybów lub porostów obowiązują działania przyrodnicze rekompensujące ich utratę, dostosowane do charakteru przekształceń;
- tereny zieleni przyulicznej, ogólnodostępne tereny zieleni parkowej i skwerów obejmuje się ochroną, w szczególności poprzez maksymalną ochronę drzewostanu i powierzchni biologicznie czynnej;
- szczególnie cennym przyrodniczo jest pasmo zieleni wydmowej i zieleni parkowej. Pasma wydmowe to cenne siedliska przyrodnicze prawnie chronione będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Podlegają ścisłej ochronie prawnej. Powinno się dołożyć wszelkich starań, aby ich przyroda nie uległa degradacji;
- dla oznaczonych na rysunku planu pomników przyrody ustala się strefy ochronne, określone przez rzut korony drzewa, w których wyklucza się zagospodarowanie mogące naruszyć wartości przyrodnicze obiektu, jak pokrój korony, system korzeniowy lub pogorszyć warunki siedliskowe;
- w przypadku konieczności przeprowadzenia wycinki drzewostanu należy w granicach danego terenu elementarnej wprowadzić działania kompensacyjne w postaci nowych nasadzeń w stosunku 1 do 1, tj. jedno nowe nasadzenie w miejsce jednej wycinki. Wymóg ten należy realizować poprzez nasadzenia gatunków rodzimych. Kompensacja nie dotyczy wycinki realizowanej na terenach komunikacji, zaplecza komunikacji samochodowej jeśli wycinka następuje w związku z potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników terenów komunikacji;
- wycinkę drzewostanu dopuszcza się wyłącznie poza okresem lęgowym;
- dla części obszaru objętego planem, zgodnie z rysunkiem planu znajdującego się w granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina - wpisanego do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29/O/96 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczonego w rejestrze zabytków numerem A-1329 ustala się:
 - zachowanie funkcji obszaru;
 - zachowanie układu topograficznego terenu;
 - zachowanie układu rozplanowania komponowanej zieleni Parku Zdrojowego wraz
 - z materiałem roślinnym i ciągami komunikacyjnymi;
 - zachowanie fragmentów historycznego układu urbanistycznego - poszczególne obiekty i zespoły zabudowy.
- dla całego obszaru planu objętego proponowaną do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarem kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30), do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych;
- utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych;
- maksymalna ochrona zieleni wysokiej – nie dotyczy drzew i krzewów owocowych,
- dopuszcza się wycinkę drzew na zasadach określonych przepisami odrębnymi oraz w sytuacjach uzasadnionych zagrożeniem bezpieczeństwa użytkowników terenu i terenów sąsiednich oraz innymi zagrożeniami związanymi ze stanem drzewostanu.

Plan w części przyjętej uchwałą nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r. ustala również dosadzenie drzew oraz utworzenie zieleni parkowej (publicznej) o charakterze wypoczynkowym na (ZP.35), a także utworzenie kompleksu zieleni wysokiej o charakterze również wypoczynkowym (ZP.29, ZP.30 i ZP.31) oraz pasów zieleni wzdłuż dróg i parkingów ogólnodostępnych. Przyjmując, że na terenach poznaczonych na zielen publiczną oraz w terenach z obiektami usługowymi będzie się szadzić drzewa, należy stwierdzić, że skutkiem realizacji ustaleń planu będzie niewielkie, ale będzie zwiększenie zadrzewienia na obszarze planu. Jedynym ze skutków realizacji ustaleń planu będzie istotna zmiana charakteru roślinności (innej niż zielen trawiasta) na całym obszarze planu, lecz ze względu na nieobligatoryjność zaleceń trudno określić jej rozmiary. Należy się też spodziewać niemal całkowitego zastąpienia roślinności ruderalnej zieleńcami z dużą ilością roślin ozdobnych.

Stwierdza się, że wartość przyrodniczo-krajobrazowa roślinności w granicach planu jest duża.

W planie przewidziano dla całego obszaru planu zachowanie minimum ok. 40% powierzchni biologicznie czynnej.

Zbiorowiska roślinne występujące na terenach planu są w przewadze pochodzenia antropogenicznego, a ich dalsze przekształcenia w zielen pielęgnowaną nie wpłyną niekorzystnie na strukturę roślinności.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na świat roślinny

3.11. Oddziaływanie na zwierzęta

Na terenach objętych planem występują ptaki charakterystyczne dla terenów o zróżnicowanych warunkach bytowania (morze, parki, zadrzewienia i zakrzewienia, budynki jedno i wielorodzinne, obiekty usługowe) znajdujące tu głównie po części miejsca odpoczynku, sporadycznie lęgowe.

Z ssaków odnotowano tu występowanie m.in. jeży, wiewiórek, kun i niektórych przedstawicieli gryzoni m.in. myszy, norniki, krety i ryjówki. Na wydmach pokazują się też dziki. Za ogrodzeniem w zadrzewionym pasie wydmowym zaobserwowano lochę z 5 małymi warchlakami a innym razem było to stadko dzików składające się z 2 odyńców, lochy i 4 warchlaków.

Na obszarze opracowania brak jest cieków i zbiorników wodnych, ale jest bezpośrednie sąsiedztwo wód Bałtyku.

Obszar opracowania wyraźnie jest zróżnicowany pod względem warunków bytowania zwierząt. Środowisko przyrodnicze części południowej obszaru opracowania, części dość intensywnie zurbanizowanej nie stwarza korzystnych warunków dla zbyt wielu gatunków zwierząt (przede wszystkim ptakom). Znacznie korzystniejsze warunki dla zwierząt, a w szczególności dla awifauny, występują w części północnej, tj. w pasie wydmowym zieleni wysokiej i zieleni parkowej, niemal bezpośrednio przyległej do wód Bałtyku.

Podczas kilkunastu obserwacji w różnych porach roku 2015 – 2018 zaobserwowano następujące gatunki ptaków:

- latające nad wybrzeżem i morzem: mewa srebrzysta, mewa pospolita, mewa śmieszka, mewa siodłata;
- latające nad obszarem opracowania: wrona siwa, gawron, kos, pliszka siwa, szpak, kawka, kopciuszek, grzywacz, zięba, sroka, wróbel, jaskółki.

Z uzyskanych wywiadów stali mieszkańcy obszaru planu w zadrzewionym pasie wydmowym i Parku Zdrojowym zaobserwowali: lisa, kunę domową, wiewiórkę i jeża.

Z ptaków bytujących, obok licznych gatunków typowych dla terenów zurbanizowanych, jak jaskółki, wróble, kawki, sroki, synogarlice tureckie, gołębie domowe, występują też ptaki śpiewające zasiedlające zielen urządzoną Parku Zdrojowego i zielen wysoką pasma wydmowego. W granicach opracowania nie napotkano obecności płazów. W wielu miejscach obszaru opracowania obecne były ślimaki.

Wybrzeże morskie z nadmorskimi lasami wzdłuż całego wybrzeża oraz plaży w granicach gminy jest to trasa corocznych wędrówek ptaków, zwłaszcza siewkowatych, klify (poza opracowaniem) to miejsca lęgowe m.in. brzegówki i dziwonii. Wybrzeże morskie wzdłuż granicy gminy to ważny obszar zimowania wielu gatunków ptactwa oraz ważny korytarz migracyjny o znaczeniu kontynentalnym.

Ogromne znaczenie mają tu też stada ptaków na wiosennych i jesiennych przelotach. Teren opracowania znajduje się w pasie ważnego europejskiego szlaku migracyjnego ptaków, wiodącego wzdłuż południowych wybrzeży Bałtyku. Przybrzeżne wody morskie razem z lasami Mierzei Przytorskiej to ważny korytarz dla migracji awifauny i ważne zimowisko. W okresie wędrówek spotyka się: ogorzałki, świstunia, czernicy, nurogęsia, a w okresie zimowym: także ogorzałki, nurogęsi oraz łąbądzia krzykliwego.

Zwraca się uwagę, że po części w obszarze opracowania występują swoiste warunki przyrodnicze panujące tu na wybrzeżu, które tworzą dogodny klimat dla bytowania charakterystycznych siedlisk wydmych, w tym chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Ponadto obszar opracowania znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000:

- specjalnej ochrony siedlisk pod nazwą „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” – kod obszaru PLH 990002, mającego znaczenie dla Wspólnoty, którego celem jest ochrona gatunków zwierząt, roślin i ich stanowisk (na N od obszaru opracowania);
- obszaru specjalnej ochrony ptaków o nazwie „Zatoka Pomorska” – kod obszaru PLB 990003 (na N od obszaru opracowania) i na S-W od obszaru opracowania w odległości 2 km „Delta Świny” – kod obszaru PLB 32 0002, których celem wyznaczenia była ochrona populacji dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w niepogorszonym stanie.

Prezentowany świat zwierzęcy występujący w granicach planu i w sąsiedztwie został uwzględniony i zachowany zgodnie z założeniami ochrony różnorodności biologicznej.

W wyniku realizacji zapisów planu w niewielkim stopniu zostaną zmodyfikowane warunki bytowania fauny poprzez zabudowę terenu oraz wprowadzenie nasadzeń zieleni głównie urządzonej o charakterze parkowym. Znikoma ilość zieleni głównie urządzonej będzie wprowadzona w zabudowie usługowej.

Miejsca bytowania fauny w stanie dotychczasowym zostaną zachowane w granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina i pasma wydmych wzdłuż wód Bałtyku, a ponadto wszystkie inne miejsca zieleni urządzonej – skwerów.

W granicach objętych planem nie stwierdzono stałego występowania chronionych gatunków fauny. Występujące chronione gatunki awifauny to przede wszystkim gatunki latających mew nad obszarem planu i brzegiem morza. Występują tu głównie gatunki będące na przelotach lub gatunki odpoczywające, głównie w kompleksie Parku Zdrojowego.

Do zwiększenia wartości biocenotycznej oraz zróżnicowania biocenotycznego fauny korzystne są ustalenia w granicach wszystkich terenów, gdzie nakazuje się konieczność zachowania odpowiedniej powierzchni biologicznie czynnej. W granicach takich terenów zostanie uchroniona przed zniszczeniem znaczna część fauny głebowej oraz może zostać wprowadzona nowa roślinność, stwarzająca nowe miejsca bytowania i żerowania dla bardziej zróżnicowanej fauny.

Realizacja nowych ulic i poszerzenie istniejących w płaskim terenie o niewielkich parametrach nie będzie stwarzać większej przeszkody do swobodnego przemieszczania się fauny naziemnej wewnątrz poszczególnych terenów i w rejonie otoczenia.

W celu umożliwienia migracji drobnych zwierząt w planie ustalono utrzymanie drożności korytarzy ekologicznych, w ogrodzeniach nieruchomości stosowanie rozwiązań umożliwiających ich migrację.

Inne szczególnie pozytywne jest ustalenie ogólne planu obejmujące ochroną tereny zieleni przyulicznej, ogólnodostępne tereny zieleni parkowej i skwerów, w szczególności poprzez maksymalną ochronę drzewostanu i powierzchni biologicznie czynnej, co będzie szczególnie istotne i korzystne dla ptactwa. Bardzo duże też pozytywne znaczenie dla awifauny będzie miało ustalenie szczegółowe nakazujące maksymalną ochronę zieleni wysokiej w poszczególnych terenach elementarnych.

Teren otoczenia zbiornika morskiego Bałtyku z istniejącymi zadrzewieniami pasma wydmych zostanie zachowany i będzie w dalszym ciągu miejscem schronienia niektórych gatunków ptaków.

Na terenie zurbanizowanym części kurortu wypoczynkowego na obszarze planu i w obszarze ulegającym dynamicznym przemianom, z wkraczającym budownictwem usługowym, rekreacyjnym i mieszkaniowym, a w szczególności z dużą liczbą ludzi wypoczywających ochrona zwierząt należy do zadania trudnego. Jednakże pozostawienie tu enklaw zieleni wysokiej, zieleni parkowej i zieleni wysokiej pasma wydmych, powiązanej z wodami morza, może utrzymać bogactwo fauny, niezależnie od postępującej obok urbanizacji i rekreacji.

Szczególnie cennym przyrodniczo jest pasmo zieleni wydmych i zieleni parkowej. Pasma wydmych to cenne siedliska przyrodnicze prawnie chronione będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Podlegają ścisłej ochronie prawnej. Powinno się dołożyć wszelkich starań, aby ich przyroda nie uległa degradacji.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego na świat zwierzęcy (faunę).

3.12. Oddziaływanie na krajobraz

Teren objęty opracowaniem charakteryzuje się zróżnicowanym zainwestowaniem i zagospodarowaniem, czego konsekwencją jest różny charakter krajobrazu i stopień jego antropogenicznego przekształcenia.

W granicach opracowania wyróżnić można następujące jednostki funkcjonalne:

- tereny przyrodniczo czynne,
- tereny zurbanizowane.

Występuje tu krajobraz miejski oraz nadmorski, o walorach którego decydują:

- bezpośrednie sąsiedztwo morza,
- cenna krajobrazu,
- typowość krajobrazu (cechy regionalne),

- harmonijność i naturalność krajobrazu,
- różnorodność krajobrazu.

Podstawowymi wartościami krajobrazu są:

- wartości przyrodnicze,
- wartości widokowe,
- wartości kulturowe.

Tereny o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych oraz kulturowych to:

- obszar zabytkowego Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina,
- proponowany do ustanowienia obszar kulturowo-krajobrazowy pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30),
- strefa A ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego,
- brzeg morski z pasmem wydm wraz z chronioną roślinnością wydmową,
- pozostałe tereny przyrodniczo czynne: powierzchnie zadrzewione, przeważnie towarzyszące zabudowie usługowej niskiej, tereny zieleni urządzonej, parków i skwerów,

Dla części obszaru objętego planem, znajdującego się w granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina - wpisanego do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29/O/96 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczonego w rejestrze zabytków numerem A-1329 ustalono:

- zachowanie funkcji obszaru;
- zachowanie układu topograficznego terenu;
- zachowanie układu rozplanowania komponowanej zieleni Parku Zdrojowego wraz z materiałem roślinnym i ciągami komunikacyjnymi;
- zachowanie fragmentów historycznego układu urbanistycznego - poszczególne obiekty i zespoły zabudowy.

Plan zachowuje dotychczasowe użytkowanie parku w jego granicach oraz walory krajobrazowe. Na terenie parku obowiązują:

- minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnych – 70%,
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – 0,05,
- maksymalna wysokość zabudowy – 8 m n.p.t.

Dla całego obszaru planu objętego proponowaną do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarem kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30), do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadzono poprzez inne ustalenia planu:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych;
- utrzymanie i eksponowanie otwartych krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych.

Dla części obszaru objętego planem znajdującego się w granicach strefy A ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego ustalono:

- ochronę i zachowanie historycznej kompozycji funkcjonalno-przestrzennej obszaru;
- ochronę zabytkowej zabudowy ujętej w rejestrze zabytków i w gminnej ewidencji zabytków oraz elementów zagospodarowania terenu, w tym zasad kompozycji, rozplanowania zabudowy, zasad parcelacji.

Realizacja ustaleń planu wpłynie korzystnie na krajobraz poprzez uporządkowanie terenu, realizację zabudowy zgodnie z wytycznymi dla strefy konserwatorskiej, rozbudowę i uporządkowanie systemu zieleni miejskiej oraz likwidację obiektów substandardowych i tymczasowych.

W planie położono nacisk na kształtowanie walorów krajobrazowych oraz ograniczenie niekorzystnego charakteru i intensywności zmian w środowisku.

W wyniku realizacji ustaleń planu na przeważającej powierzchni planu zostanie dopuszczona zabudowa ekstensywna o wysokości w granicach 12-16 m, lokalnie 8 i 20 m.

Plan ustala maksymalną ochronę zieleni wysokiej – dopuszcza jedynie wycinkę drzew na zasadach określonych przepisami odrębnymi.

Zachowuje i chroni, co jest bardzo istotne w krajobrazie, ogólnodostępne tereny zieleni parkowej i skwerów, tereny zieleni przyulicznej, w szczególności poprzez maksymalną ochronę drzewostanu i powierzchni biologicznie czynnej.

Ponadto zakazuje:

- lokalizacji reklamy nie związanej z działalnością prowadzoną w granicach terenu elementarnego,
- umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach nieruchomości,
- prowadzenia nowych napowietrznych sieci telekomunikacyjnych,
- ustala likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz przebudowę i skablowanie odcinków istniejących linii napowietrznych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu.

W wyniku realizacji ustaleń planu na przeważającej powierzchni planu zostanie zachowane dotychczasowe zagospodarowanie i zainwestowanie. Na części terenów, dotychczas przeważnie niezainwestowanych, wprowadzane zainwestowanie nie wpłynie znacząco negatywnie na walory krajobrazu, zarówno w granicach terenu objętego opracowaniem, jak i na terenach sąsiednich. Jednocześnie nastąpi poprawa jakości przestrzeni miejskiej i podniesienie standardów życia mieszkańców na tym terenie z zachowaniem w znacznym stopniu najwartościowszych elementów krajobrazu.

Nie stwierdza się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na krajobraz.

3.13. Oddziaływanie na zdrowie ludzi

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi w obszarze planu, jak i w strefie wpływu planu.

Działania inwestycyjne ograniczą się do realizacji usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem, usług w szczególności handlu i gastronomii, usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem oraz usług kultury, kultu religijnego wraz z usługami towarzyszącymi, w tym usługami związanymi z zakwaterowaniem, z towarzyszącą infrastrukturą niezbędną do obsługi terenu (komunikacja oraz zaopatrzenie w media), wraz z wprowadzeniem znacznej ilości zieleni urządzonej na dość znacznych powierzchniach terenu biologicznie czynnej w obrębie działek i niektórych terenów elementarnych.

Plan obejmuje centralną część strefy wypoczynkowej miasta Międzyzdroje, o dość znacznym zróżnicowaniu funkcjonalnym terenów zurbanizowanych i dość dużej liczbie ludności wypoczywającej w sezonie letnim, a jeszcze większej liczbie plażujących na ogólnodostępnej plaży nadmorskiej. Szacuje się, że w wyniku realizacji usług w granicach planu przybędzie wiele nowych użytkowników. Na pewno liczba ta będzie powiększać się sezonowo o użytkowników rekreacyjnych.

Plan nie wprowadza dużych zmian funkcji poszczególnych obszarów, raczej porządkując ich strukturę i wprowadzając ograniczenia w sposobie zagospodarowania, zapobiegające degradacji obszaru, sprzyjające jego regeneracji oraz poprawie ekologicznych parametrów obszaru, także pod kątem stałego i okresowego przebywania człowieka.

Wprowadzenie zainwestowania kubaturowego na niektóre tereny elementarne mające dotychczas charakter terenów niezabudowanych, przeważnie o powierzchniach biologicznie czynnych, o niskiej wartości przyrodniczej nie spowoduje zagrożeń dla środowiska, zarówno w granicach planu, jak i nie będzie miało negatywnego wpływu na tereny sąsiednie (jedynym przekształceniem środowiska będzie ubytek powierzchni biologicznie czynnych).

W wyniku realizacji ustaleń planu nie powstaną szczególne zagrożenia dla środowiska poza takimi, których charakter jest typowy dla terenów przekształcanych urbanistycznie.

W planie położono nacisk na maksymalne ograniczenie niekorzystnego charakteru i intensywności zmian w środowisku. W tym celu określono:

- przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów;
- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków;
- zasady kształtowania zabudowy i sposoby zagospodarowania terenów poprzez określenie: wskaźników maksymalnej intensywności zabudowy, wysokości zabudowy, nieprzekraczalnych lub obowiązujących linii zabudowy oraz wskaźników minimalnej powierzchni biologicznie czynnej;
- szczególne warunki zagospodarowania terenów i ograniczenia w ich użytkowaniu;
- warunki ochrony i zagospodarowania, w tym wynikające z przepisów odrębnych;
- zasady i warunki scalania i podziału;
- zasady obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej;
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenu.

W celu ochrony środowiska i jego zasobów w planie ustalono:

- zasady ochrony powierzchni ziemi;
- zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości;
- zasady ochrony przed zagrożeniami.

W planie wprowadzono szereg rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie planu na środowisko życia ludzi m.in. poprzez:

- ochronę i kształtowanie ładu przestrzennego w obszarze planu;
- ochronę świata roślinnego.

W planie ustalono ogólne zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w tym pełną obsługę istniejącego i nowego zainwestowania w oparciu o miejskie systemy infrastruktury technicznej w zakresie:

- zaopatrzenia w wodę;
- odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych;
- gospodarowania odpadami;
- zaopatrzenia w energię elektryczną,
- zaopatrzenie w gaz;

- zaopatrzenie w ciepło;
- obsługi telekomunikacyjnej i teleinformatycznej.

Ustalone w planie rozwiązania przestrzenne, realizacyjne i techniczne odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach ochrony środowiska.

Zagospodarowanie przestrzenne i zasady jego realizacji ustalone w planie dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych, w tym bezpośrednio sąsiadującego specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”, kod obszaru PLH990002 oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB 990003 o nazwie „Zatoka Pomorska”. Zapewnia ono w ten sposób trwałość procesów przyrodniczych i odnawialność zasobów przyrodniczych w granicach planu i na terenach sąsiednich w możliwym do uzyskania zakresie. Docelowo powinno to pozwolić na zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań realizowanych przedsięwzięć na życie i zdrowie ludzi.

3.14. Oddziaływanie na zabytki

Na obszarze planu występują obszary i obiekty objęte szczególnymi zasadami ochrony ze względu na wartości kulturowe. Są to:

- obszar objęty ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków;
- obszar w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego;
- obiekty objęte ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków;
- obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, objęte ochroną ustaleniami planu.

Dla części obszaru objętego planem, znajdującego się w granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina - wpisanego do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29/O/96 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczonego w rejestrze zabytków numerem A-1329 ustalono:

- zachowanie funkcji obszaru;
- zachowanie układu topograficznego terenu;
- zachowanie układu rozplanowania komponowanej zieleni Parku Zdrojowego wraz z materiałem roślinnym i ciągami komunikacyjnymi;
- zachowanie fragmentów historycznego układu urbanistycznego - poszczególne obiekty i zespoły zabudowy.

Z kolei dla części obszaru objętego planem, znajdującego się w granicach strefy A ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego zapewniają:

- ochronę i zachowanie historycznej kompozycji funkcjonalno-przestrzennej obszaru;
- ochronę zabytkowej zabudowy ujętej w rejestrze zabytków i w gminnej ewidencji zabytków oraz elementów zagospodarowania terenu, w tym zasad kompozycji, rozplanowania zabudowy, zasad parcelacji.

Dla obiektów ujętych w rejestrze zabytków, niezależnie od warunków wynikających z przepisów odrębnych, ustalono w planie:

- ochronę substancji budowlanej i formy architektonicznej obiektów we wszystkich elementach: bryły (w tym wysokość i forma dachu), kompozycji obiektu, elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego;
- ochronę zasadniczego rozplanowania i zabytkowego wyposażenia wnętrza;
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych przy wymianie zniszczonych elementów budowlanych;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem;
- ochrona ekspozycji obiektu.

Dla obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków wskazanych do ochrony ustaleniami planu ustalono:

- ochronę substancji budowlanej i formy architektonicznej obiektów we wszystkich elementach: bryły (w tym wysokość i forma dachu), kompozycji obiektu, elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego;
- ochronę zasadniczego rozplanowania i zabytkowego wyposażenia wnętrza;
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych przy wymianie zniszczonych elementów budowlanych;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem;
- ochronę ekspozycji obiektu.

Z uwagi na położenie obszaru opracowania planu w bezpośrednim sąsiedztwie lub w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego a także w związku z lokalizacją obiektów i obszarów objętych ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków lub ujęcie w gminnej ewidencji zabytków ustala się ochronę dziedzictwa kulturowego oraz obszarów i obiektów zabytkowych położonych w ramach poszczególnych terenów poprzez dostosowanie skali, parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu i przestrzeni publicznych oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określone w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych.

Ponadto plan znajduje się w granicach proponowanej do ustanowienia wielkoobszarowej formy ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszaru kulturowo-krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

Do czasu opracowania zasad ochrony krajobrazu kulturowego ustalenia zmiany planu wprowadzają poprzez inne ustalenia:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych,
- utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych,
- wykluczenie z lokalizacji inwestycji wielkokubaturowych, wieloprzestrzennych, dominant wysokościowych obszarów zapewniających ekspozycję sylwetek historycznych.

Realizacja ustaleń planu nie będzie wywierała negatywnego wpływu na dobra kultury materialnej. Ochronę dóbr kultury materialnej regulują odrębne przepisy, zawierające zasady i warunki ochrony konserwatorskiej obszarów i obiektów chronionych prawem. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków.

Ustalenia planu w pełni uwzględniają zasady ochrony krajobrazu kulturowego ochrony zabytków.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie wystąpi negatywny wpływ na występujące w granicach planu zabytki i krajobraz kulturowy.

3.15. Oddziaływanie na dobra materialne

Nie wystąpi negatywny wpływ planowanych zamierzeń planu na dobra materialne ludności miasta i gminy Międzyzdroje, jak też ludności ościennych gmin.

W granicach obszaru objętego planem nie planuje się realizacji przedsięwzięć, które wymagałyby:

- likwidacji osiedli z powodu konieczności usytuowania jakiegokolwiek przedsięwzięcia,
- likwidacji budynków mieszkalnych w poszczególnych jednostkach osadniczych z powodu konieczności usytuowania jakiegokolwiek przedsięwzięcia,
- trwałego zajmowania i przeznaczania pod zainwestowanie dużych powierzchni użytków rolnych będących w użytkowaniu osób fizycznych,
- przedsięwzięć terenochłonnych.

Przedmiotem ustaleń planu jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów objętych opracowaniem planu.

Realizacja planowanych przedsięwzięć nie będzie kolizyjna z ochroną dóbr materialnych ludności miasta Międzyzdroje.

3.16. Oddziaływania skumulowane

Na etapie planu, na podstawie zebranych informacji, generalnie uznaje się, że w granicach obszaru planu nie wystąpi skumulowane oddziaływanie na całość środowiska na objętym nim obszarze.

Planowane zamierzenia planu nie są tak znaczące, żeby powodowały nagromadzenie w środowisku szkodliwych czynników, które mogłyby się przyczynić do łańcucha szkodliwych procesów dla środowiska i zdrowia ludzi.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się w związku z tym znaczących oddziaływań wtórnych i skumulowanych.

3.17. Oddziaływania znaczące

W granicach planu w świetle rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie występują przedsięwzięcia zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Obszar planu położony jest poza formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Obszar planu od strony północnej położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch obszarów Natura 2000: specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”, kod obszaru PLH990002 (obszar mający znaczenie dla Wspólnoty) oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB990003 o nazwie „Zatoka Pomorska”.

Zastrzega się, gdyby zaistniała sytuacja wystąpienia przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko to w takim wypadku obowiązkowo należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ww. rozporządzeniem i art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 przedsięwzięcia zostanie stwierdzony (lub nie) przez właściwy organ w oparciu o uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Kontrowersyjna w planie może być lokalizacja obiektów hotelarskich w tym: hoteli, ośrodków wczasowych wraz z towarzyszącymi usługami w terenach elementarnych UTH.03 i UTH.04. Przy czym zasięg ewentualnego zainwestowania na terenie UTH.04 został ograniczony do minimum, natomiast jak już wskazano wyżej zainwestowanie terenu UTH.03 będzie realizowane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i prawomocnego pozwolenia na budowę. Teren UTH.03 ten znajduje się w granicach pasa technicznego brzegu wód morskich oraz w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w których obowiązują zakazy i ograniczenia inwestycyjne wynikające m.in. z zarządzenia porządkowego nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie oraz z ustawy Prawo wodne.

Na tym poziomie opracowania prognostycznego po przeanalizowaniu ustaleń planu nie stwierdza się powstania obszarów o przewidywanym znaczącym oddziaływaniu na środowisko. W planie wprowadzono liczne rozwiązania, które mają na celu zapobieganie negatywnym oddziaływaniom zainwestowania na środowisko.

Jako znaczące oddziaływanie przyjęto oddziaływanie powodujące przekroczenie standardów, norm czy inaczej zdefiniowanych pożądanych stanów środowiska.

Plan ustala zasady zagospodarowania i warunki zabudowy odnosząc się priorytetowo do zagadnień ochrony środowiska.

3.18. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony sąsiadujących istniejących i projektowanych (potencjalnych) obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów

Obszar objęty planem nie znajduje się w żadnej istniejącej ani projektowanej prawnej formie ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Usytuowanie planu w stosunku do istniejących obszarów Natura 2000 zostało pokazane na załączniku graficznym do przedmiotowej prognozy (mapa nr 1 w tekście i mapa nr 3).

Od strony północnej obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie:

- obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB990003, obszar morski;
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH990002, obszar morski;

Dokładnie te dwie formy ochrony przyrody stykają się bezpośrednio z terenem ogólnodostępnym plaży nadmorskiej w Międzyzdrojach.

Wartość przyrodnicza i znaczenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Zatoka Pomorska” i specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” jest bardzo duża. Są to obszary o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko do tych obszarów. Są to morskie obszary Natura 2000.

Sam obszar objęty planem stanowi po części cenny obszar przyrodniczy z występującymi siedliskami przyrodniczymi. Są to:

- siedlisko przyrodnicze o nazwie „Nadmorskie wydmy szare”, kod siedliska 2130. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych”, kod siedliska 2110. Siedlisko nie jest priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Kidzina na brzegu morskim”, kod siedliska 1210. Nie jest priorytetowym.

W wyniku realizacji ustaleń planu raczej w pomijalnym stopniu negatywnym mogą wpłynąć na sąsiadujące obszary Natura 2000.

Zasady funkcjonowania i ochrony obszarów Natura 2000 regulują artykuły od 25 do 39 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Ochrona składników przyrody dla ochrony, których wyznacza się obszary Natura 2000, będzie realizowana z uwzględnieniem uwarunkowań gospodarczych. Przedsięwzięcia, które będą zagrażały ochronie przyrody, wymagają zastosowania odpowiedniej procedury postępowania (w tym sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Wyznaczenie obszaru Natura 2000 wiąże się z ograniczeniami wynikającymi z zakazu podejmowania działań mogących znacząco:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie.

Realizacja ustaleń planu nie powinna mieć negatywnego wpływu na inne sąsiadujące formy ochrony przyrody, a w szczególności na sąsiadujący od strony wschodniej Woliński Park Narodowy (odległość ok. 200 m) i również na nieco dalej sąsiadując od strony zachodniej obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002.

Bezpośrednio sąsiadujące formy ochrony przyrody z obszarem planu to wyjątkowo cenne obszary przyrodnicze m.in. z cennymi siedliskami przyrodniczymi mającymi znaczenie dla Wspólnoty, które są też miejscami występowania cennych gatunków zwierząt i roślin, szczególnie ptaków i płazów.

Realizacja ustaleń planu nie pogorszy w bliższym i dalszym sąsiedztwie populacji dziko występujących ptaków oraz nie wpłynie w zasadzie w żaden sposób na utrzymanie ich siedlisk w niepogorszonym stanie, chodzi tu w szczególności o sąsiadujący obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Zatoka Pomorska”.

Ustalenia planu w pełni respektują ochronę gatunków zwierząt, roślin i ich siedlisk, których celem jest do ustanowienia specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”, kod obszaru PLH 990002.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie powinny wystąpić negatywne oddziaływania na bezpośrednio sąsiadujące wody Morza Bałtyckiego. Ustalenia planu zachowują wszystkie tereny otwarte raczej w stanie prawie niezmiennym.

Ustalenie szczegółowe na terenach otwartych w planie zakazuje lokalizowania zabudowy.

Reasumując stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń planu, będą zdecydowanie korzystne ustalenia na bezpośrednio sąsiadujące obszary Natura 2000 i na te dalsze obszary Natura 2000.

Poza powyższymi ustaleniami szczegółowe rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na obszary Natura podaje się w poniższym punkcie 4.1 rozdz. VI.

Po przeanalizowaniu ustaleń planu nie stwierdza się powstania obszarów o przewidywanym znaczącym negatywnym oddziaływaniu na środowisko, a w szczególności na obszary Natura 2000.

Zmiany w zainwestowaniu terenu wynikające z realizacji ustaleń planu nie będą miały większego istotnego wpływu na funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Wszystkie tereny elementarne w zmianie planu mają precyzyjnie określone zasady zagospodarowania i ograniczenia w użytkowaniu.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko w granicach planu w tym w granicach obszaru Natury 2000 i w sąsiedztwie w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długo terminowego, stałego i chwilowego.

3.19. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny w ustawie o ochronie przyrody określa się jako obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Nie jest to forma chroniona na podstawie przepisów prawa. Korytarze ekologiczne mają istotne znaczenie m.in. dla zachowania różnorodności biologicznej.

W prawie polskim korytarze ekologiczne powinny być poddawane szczególnej ochronie w ramach sieci obszarów chronionych wyznaczanych i zarządzanych zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody, a także za pomocą środków odnoszących się do ochrony gatunkowej. Tytułem przykładu zgodnie z § 10 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, polegają m.in. na:

- tworzeniu i utrzymywaniu korytarzy umożliwiających migrację;
- zapewnianiu drożności cieków będących szlakami migracji, w tym budowie przepławek i kanałów, rozbiórce przeszkód oraz stałej konserwacji istniejących przepławek;
- instalowaniu przejść dla zwierząt pod i nad drogami publicznymi oraz liniami kolejowymi.

W granicach planu w Międzyzdrojach najbardziej wyodrębnia się korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadregionalnym, łączący obszar węzłowy – Wybrzeże Bałtyku z obszarem – Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego.

Położenie nadmorskie miasta Międzyzdroje oraz sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego oraz Wolińskiego Parku Narodowego decyduje o bogactwie fauny. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż Bałtyku oraz wzdłuż Odry i Świny.

Zachowanie łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt na Pomorzu Zachodnim: ciągu siedlisk wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz ciągu siedlisk wzdłuż Odry i Świny ma istotne znaczenie dla ochrony fauny nie tylko Pomorza Zachodniego.

Szczególnego znaczenia nabiera ochrona naturalnych środowisk, m.in. wstecznej delty Świny, pasa nadmorskich terenów podmokłych i lasów oraz podmokłych terenów wzdłuż Zalewu. Wyraźnie jest to widoczne przy analizowaniu migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Korytarze ekologiczne mogą mieć znaczenie głównie dla lokalnej fauny, ale również mogą pełnić swe funkcje łącznikowe na szczeblu ponadregionalnym.

Gmina Międzyzdroje pokrywa swym obszarem jeden z ważniejszych na Pomorzu fragmentów Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych, którym jest m.in. rzeka Świna łącząca wody Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego i Odry. Jest to korytarz ekologiczny o ponadregionalnym znaczeniu, głównie dla ryb, m.in. łososiowatych i innych dwuśrodowiskowych oraz ptaków w okresie migracji i zimowania. W korytarzu tym, jakim jest Zalew Szczeciński zę Świną i Starą Świną oraz z jez. Wicko Wielkie i Wicko Małe po części ma związek planu.

Dla obszaru planu szczególnie istotnym jest wybrzeże Bałtyku obejmujące wody Bałtyku, plażę, tereny wydymowe i tereny nadmorskiej zieleni wysokiej w tym parkowej, które stanowi korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy.

Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczącym stopniu na drożność ponadregionalnego korytarza ekologicznego, w którym się znajduje. Ustalenia planu zachowują wolny od zabudowy prawie cały przybrzeżny pas terenu w sąsiedztwie Morza Bałtyckiego. Jest to teren otwarty z plażą i z pasmem wydym nadmorskich z zielenią wydymową drzewiasto-krzewistą i z zielenią urządzoną, parków i skwerów bez prawa zabudowy kubaturowej (PL.38, PL.39, PW.40, PW.41, PW.42 oraz ZP.29, ZP.30, ZP.35 a także ZP.34 i ZP.36. W pasie tym, jak i na całym obszarze planu ustalenia ogólne i szczegółowe nakazują maksymalną ochronę zieleni wysokiej. W całym nadmorskim pasie na całej długości zostanie zachowana i wprowadzona zieleń wysoka. W stanie niezmienionym pozostanie zieleń wydymowa. Więc będą się mogły swobodnie przemieszczać migrujące zwierzęta, w szczególności zróżnicowane gatunki ptaków.

Na całym obszarze objętym planem nie będą lokalizowane obiekty wysokościowe typu wysokie maszty, kominy, napowietrzne linie elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, bo tego nie zakładają ustalenia planu. Ustalenie ogólne planu zakazuje prowadzenia napowietrznych sieci inżynierskich, w tym napowietrznych linii elektroenergetycznych. W ustaleniach ogólnych nakazuje się utrzymanie drożności korytarzy ekologicznych. W ogrodzeniach nieruchomości nakazuje się stosowanie rozwiązań umożliwiających migrację małych zwierząt. Ponadto maksymalna ochrona zieleni wysokiej i zieleni przybrzeżnej, poza tym wprowadzanie nowej zieleni przyczyni się do właściwego utrzymania korytarzy ekologicznych, a nawet po części może być zaczątkiem tworzenia nowych korytarzy ekologicznych.

Stwierdza się także, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie powinny wystąpić negatywne oddziaływania na korytarze ekologiczne sąsiednich obszarów m.in. Wolińskiego Parku Narodowego.

Powyższe i inne obostrzenia w obrębie planu z lokalizowaną raczej nie wysoką generalnie do 18 m n.p.t. zabudową usługową nie powinny pogorszyć dobrej drożności korytarzy lokalnych, regionalnych i ponadregionalnych. Ptaki będą mogły się swobodnie bez zakłóceń przemieszczać regionalnymi i ponadregionalnymi korytarzami ekologicznymi.

Stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń planu zostaną utrzymane w zasadzie w niezmienionym stanie istniejące korytarze ekologiczne obszaru planu, umożliwiające migrację różnorodnej fauny, w tym przede wszystkim awifauny i innych zwierząt.

3.20. Możliwość oddziaływania transgranicznego

Biorąc pod uwagę lokalizację miasta i gminy Międzyzdroje w stosunku do położenia względem granic kraju, w tym granicy morskiej nie przewiduje się oddziaływania transgranicznego na środowisko. Zakres planu dotyczy północnej części gminy zlokalizowanej w północno-zachodniej części województwa zachodniopomorskiego, od północy teren przylegający do wód Morza Bałtyckiego w wyniku czego, oddziaływanie transgraniczne na środowisko nie będzie występowało.

Ze względu na odległość planu od granic sąsiednich państw oraz znikome negatywne oddziaływania ustaleń planu, stwierdza się jednoznaczny brak możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3.21. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych

W granicach planu nie występują zakłady i instalacje oraz inne obiekty stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych. W granicach planu nie występują gazociągi wysokiego ciśnienia oraz obiekty systemu przemysłowego. Przez teren objęty planem nie przebiegają szlaki komunikacyjne, po których odbywałby się transport substancji niebezpiecznych.

Na obszarze planu nie dopuszcza się lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, w tym dużych zbiorników paliw o poj. 5 000 m³ do 50 000 m³ i większych.

Ponadto plan m.in. w celu ochrony przed poważnymi awariami nie wprowadza budowy zakładów stwarzających zagrożenie dla terenów sąsiednich, dla życia lub zdrowia ludzi, w szczególności zagrożonych wystąpieniem poważnych awarii oraz ustala, że działalność usługowa, magazynowa i techniczna i inna nie może powodować szkodliwego oddziaływania na środowisko tj. przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie emisji szkodliwych substancji, promieniowania elektromagnetycznego, hałasu, wibracji itd. poza działką, na której działalność ta jest prowadzona (wymóg ustawowy i planu).

W planie nie przewiduje się składowania odpadów niebezpiecznych (wg wykazu zawartego w ustawie o odpadach).

Ustalone w planie rozwiązania przestrzenne, realizacyjne i techniczne odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach ochrony środowiska.

Zagospodarowanie przestrzenne i zasady jego realizacji ustalone w planie dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych i docelowo zapewniają zachowanie jakości życia mieszkańców oraz zapobiegają lub ograniczają negatywne oddziaływanie ustaleń planu na życie i zdrowie ludzi.

W wyniku realizacji zapisów ustaleń planu nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi na obszarze planu i w strefie jego wpływu oraz nie powstaną szczególne zagrożenia dla środowiska poza niewielkimi, których charakter jest typowy dla terenów przekształcanych urbanistycznie.

4. Działania zapobiegawcze

4.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko

Plan został opracowany w zgodzie z zasadami, których dotrzymanie zdecydowanie ograniczy niekorzystne tendencje w zmianach warunków środowiska.

Zmiany w zainwestowaniu terenu wynikające z realizacji ustaleń planu nie będą miały znaczącego wpływu na funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie nastąpi istotne zaburzenie procesów, ani znaczące uszczuplenie zasobów przyrodniczych. Ustalenia planu nie wymagają kompensacji przyrodniczej w zakresie funkcjonowania i jakości zbiorowisk roślinnych.

Plan wprowadza zakazy i ograniczenia w korzystaniu ze środowiska, pozwalające na łagodzenie ewentualnych zagrożeń środowiska, związanych z wdrażaniem jego ustaleń. W swych ustaleniach przewiduje szereg rozwiązań, których realizacja ograniczy negatywne oddziaływanie na komponenty środowiska. Tak, więc wyniku analizy ustaleń projektu planu można stwierdzić, iż ich przeważająca część wpłynie pozytywnie na stan środowiska oraz funkcjonowanie poszczególnych komponentów środowiska.

Wśród działań łagodzących oddziaływanie przedsięwzięć przewidzianych w planie na środowisko należy wymienić:

- egzekwowanie i przestrzeganie zapisów projektu uchwały w sprawie mpzp ustaleń dotyczących ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, warunków zagospodarowania terenów oraz ustaleń szczegółowych), a także przepisów prawa ochrony środowiska, prawa wodnego, ustawy o ochronie przyrody i innych.

W projekcie planu znajdują się następujące rozwiązania mające na celu eliminację lub ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko:

- na obszarze planu nie dopuszcza się lokalizacji:
 - parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep;
 - garaży blaszanych lub z innego materiału jako nietrwale związanych z terenem i sposobem jego zagospodarowania;
 - funkcji produkcyjnych oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych oraz stacji paliw;
 - zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w tym dużych zbiorników paliw o poj. od 5 000 m³ do 50 000 m³ i większych;
 - obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
 - ustalono wymóg rozbiórki obiektów budowlanych, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu, niespełniających wymagań i standardów określonych w ustaleniach ogólnych i szczegółowych dla terenów elementarnych a także docelowo obiektów zlokalizowanych poza ustalonymi planem nieprzekraczalnymi lub obowiązującymi liniami zabudowy, jeśli nie są zgodne z funkcją terenu;
 - w zakresie dotyczącym zasad sytuowania obiektów małej architektury i reklamy ustala się:
 - zakaz lokalizacji reklamy nie związanej z działalnością prowadzoną w granicach terenu elementarnego;
 - zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach nieruchomości;
 - umieszczanie szyldów, jako informacji o podmiotach prowadzących działalność w granicach terenu elementarnego dopuszczono na elewacji budynku lub na wydzielonym wyłącznie do tego celu wbudowanym lub wolno stojącym urządzeniu reklamowym lub tablicy reklamowej;
 - wykonanie tablic reklamowych, urządzeń reklamowych i szyldów musi zapewniać wysokie walory estetyczne, a forma i zastosowane materiały muszą być dostosowane do skali, charakteru architektury i zagospodarowania terenu;
 - zakaz lokalizowania wszelkiej reklamy, na wyznaczonych w planie terenach komunikacji, terenach zaplecza komunikacji i terenach technicznych, za wyjątkiem tradycyjnych słupów ogłoszeniowych stanowiących element miejskiego systemu informacji lub szyldu stanowiącego element spójnego zagospodarowania terenu oraz za wyjątkiem reklamy czasowej;
 - w przypadku reklamy widocznej od strony morza, w szczególności reklamy wykorzystującej oświetlenie i wszelkie efekty świetlne obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych;
 - ochrona środowiska przyrodniczego, przyrody i krajobrazu kulturowego, zgodnie z ustaleniami planu, realizowana będzie poprzez:
 - wykorzystanie systemu gospodarki wodno-ściekowej, działającej w ramach rozwiązań systemowych gminy;
 - gospodarkę odpadami w oparciu o funkcjonujący w gminie system z uwzględnieniem selektywnej gospodarki odpadami;
 - system zaopatrzenia w ciepło eliminujący paliwa powodujące przekraczanie norm zanieczyszczenia powietrza i obniżający w istotny sposób stopień zanieczyszczenia powietrza;

- ograniczenie szkodliwego wpływu komunikacji na środowisko, poprzez zabiegi techniczne polegające na uspokojeniu ruchu w strefach zabudowy i terenów zieleni;
- zabezpieczenie wierzchniej warstwy gleby na czas prowadzonych prac budowlanych;
- wykorzystanie powstałych w wyniku realizacji inwestycji mas ziemnych dla kształtowania własnego terenu lub składowanie w miejscach wskazanych przez Burmistrza;
- prowadzenie infrastruktury technicznej z uwzględnieniem minimalizowania ingerencji i wpływu przedsięwzięcia na systemy korzeniowe drzew;
- utrzymanie drożności korytarzy ekologicznych, w ogrodzeniach nieruchomości stosowanie rozwiązań umożliwiające migrację małych zwierząt;
 - maksymalne ograniczenie negatywnych oddziaływań na stan środowiska wód morskich;
 - zakaz lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dozwolonych norm uciążliwości poza terenem dopuszczalnej lokalizacji funkcji generującej uciążliwość oraz poza granicami obszaru objętego planem;
 - sposób zagospodarowania terenu nie może zmieniać kierunków odpływu wód gruntowych i powierzchniowych na terenach sąsiednich.
 - dla siedlisk i gatunków roślin występujących w granicach planu – nadmorskiej wydmy szarej o kodzie 2130, inicjalnego stadia nadmorskich wydm białych o kodzie 2110-1 oraz kicziny na brzegu morskim o kodzie 1210 objętych ochroną prawną obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych. Przy podejmowaniu działań inwestycyjnych w ich obrębie, mogących prowadzić do ich przekształcenia lub niszczenia, obowiązuje bezwzględne współdziałanie z organem właściwym do spraw ochrony środowiska w zakresie zagospodarowania terenu, wycinania drzew i krzewów, wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji;
 - w przypadku przekształcania lub niszczenia chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk chronionych gatunków roślin, grzybów lub porostów obowiązują działania przyrodnicze rekompensujące ich utratę, dostosowane do charakteru przekształceń;
 - tereny zieleni przyulicznej, ogólnodostępne tereny zieleni parkowej i skwerów obejmuje się ochroną, w szczególności poprzez maksymalną ochronę drzewostanu i powierzchni biologicznie czynnej;
 - dla oznaczonych na rysunku planu pomników przyrody oraz drzew proponowanych do objęcia ochroną prawną ustala się strefy ochronne, określone przez rzut korony drzewa, w których wyklucza się zagospodarowanie mogące naruszyć wartości przyrodnicze obiektu, jak pokrój korony, system korzeniowy lub pogorszyć warunki siedliskowe;
 - w przypadku konieczności przeprowadzenia wycinki drzewostanu w granicach danego terenu elementarnego wprowadza się działania kompensacyjne w postaci nowych nasadzeń w stosunku 1 do 1, tj. jedno nowe nasadzenie w miejsce jednej wycinki. Wymóg ten należy realizować poprzez nasadzenia gatunków rodzimych. Kompensacja nie dotyczy wycinki realizowanej na terenach komunikacji, zaplecza komunikacji samochodowej, jeśli wycinka następuje w związku z potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników terenów komunikacji;
 - dopuszczenie wycinki drzewostanu wyłącznie poza okresem lęgowym;
 - dla całego obszaru planu objętego proponowaną do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarem kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30), do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:
 - ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych;
 - utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych;
 - uwzględnienie oznaczonych na rysunku planu zasięgów obszarów zagrożonych powodzią, w tym obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, dla których obowiązują ograniczenia określone przepisami odrębnymi. Obszary zagrożone powodzią występujące w granicach planu obejmują pas techniczny wód morskich w rozumieniu przepisów odrębnych;
 - dopuszczenie na terenach zagrożonych powodzią zainwestowania związanego z funkcjonowaniem przystani morskiej, w tym na potrzeby, żeglugi, sportów wodnych, turystyki i innych związanych z akwenem zgodnie z ustaleniami szczegółowymi;
 - ustalenie wymogu utrzymania istniejących obiektów i urządzeń ochrony przeciwpowodziowej oraz urządzeń melioracji z możliwością przebudowy przy zachowaniu ich funkcji i drożności.
 - na obszarze pasa nadbrzeżnego oznaczonego na rysunku planu jako pas techniczny i pas ochronny, obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności:
 - na obszarze pasa technicznego ustala się:
 - zakaz realizacji przedsięwzięć nie związanych z ochroną brzegu z dopuszczeniem określonych w ustaleniach szczegółowych;
 - zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świecenia, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników;

- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;
 - na obszarze pasa ochronnego ustala się:
- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świateł, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników;
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;
 - wszelkie obiekty na obszarze objętym planem, widoczne z przyległych akwenów, o ile nie stanowią oznakowania nawigacyjnego, nie mogą przypominać go swoją formą, kolorystką i charakterystyką świecenia świateł oraz nie mogą utrudniać identyfikacji oznakowania nawigacyjnego, a urządzenia oświetleniowe tych obiektów nie mogą powodować padania promieni świetlnych na akwen w sposób powodujący utrudnienia we właściwej identyfikacji świateł znaków nawigacyjnych.
 - trzymanie istniejących i realizacja nowych obiektów oznakowania nawigacyjnego wraz z niezbędną do ich funkcjonowania infrastrukturą jest dopuszczalne niezależnie od ustaleń dotyczących poszczególnych terenów elementarnych.
 - ustalenie wymogu utrzymania istniejących obiektów i urządzeń ochrony przeciwpowodziowej od strony morza w tym sztuczne zasilanie oraz zapewnienie dostępu do wód zgodnie z przepisami odrębnymi.
 - na obszarze objętym planem obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:
 - zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
 - zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych;
 - nieeksploatowane ujęcia wody podziemnej należy zlikwidować i zabezpieczyć przed migracją czynników zewnętrznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie wytycznymi lub przepisami odrębnymi;
 - użytkowanie terenów i prowadzenie działalności w granicach przystani morskiej, niezależnie od ustaleń planu, wymaga uwzględnienia postanowień stosownych przepisów portowych wydanych na podstawie przepisów odrębnych (Zarządzenie nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 26 lipca 2013 r., Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2013 r. poz. 2932, z późn. zm.);
 - zachowanie funkcji obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina - wpisanego do rejestru zabytków, zachowanie jego układu topograficznego, zachowanie układu rozplanowania komponowanej zieleni Parku Zdrojowego wraz z materiałem roślinnym i ciągami komunikacyjnymi;
 - zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej;
 - zaopatrzenie w wodę na cele przeciwpożarowe z hydrantów ulicznych zamontowanych na komunalnej sieci wodociągowej;
 - uwzględnienie i realizację nowych studni publicznych zgodnie z przepisami odrębnymi - poprzedzoną rozpoznaniem hydrogeologicznym - dla potrzeb zaopatrzenia w sytuacjach kryzysowych.
 - wymóg podłączenia zabudowy do sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie rozdzielczego układu kanalizacyjnego dla ścieków sanitarnych i wód opadowych;
 - odprowadzanie ścieków sanitarnych do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej;
 - odprowadzenie wód opadowych do istniejącej i projektowanej kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości;
 - zakaz stosowania zbiorników bezodpływowych oraz lokalizowania lokalnych oczyszczalni ścieków bytowych;
 - odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu z uwzględnieniem przepisów odrębnych; dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem;
 - zakaz wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami.
 - obowiązek stosowania wstępnej segregacji odpadów komunalnych u źródła i usuwanie ich zgodnie z zasadami przyjętymi na terenie miasta z uwzględnieniem zasad określonych na podstawie przepisów odrębnych w portowym planie gospodarowania odpadami obowiązującym na terenie przystani morskiej;

- zasada lokalizacji miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, umożliwiających ich segregację, na każdym terenie elementarnym, którego sposób użytkowania generuje powstawanie odpadów.

- możliwość przebudowy odcinków istniejących linii napowietrznych i kablowych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu, przy czym napowietrzne odcinki linii można przebudowywać wyłącznie przez ich skablowanie;

- likwidacja istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi;

- zaopatrzenie w gaz wyłącznie z istniejącej lub projektowanej sieci gazowej;

- w liniach rozgraniczających dróg, a w przypadku braku takiej możliwości lub uzasadnionej innymi względami potrzeby na terenach przyległych do pasów drogowych, rezerwuje się obszar terenu pod ułożenie sieci gazowej, z uwzględnieniem stref kontrolowanych po obu stronach osi gazociągów – zgodnie z przepisami odrębnymi;

- w strefach kontrolowanych zakazuje wznoszenia budynków, urządzeń stałych, sadzenia drzew oraz podejmowania działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji;

- zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej;

- zakaz prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych.

- utrzymanie i rozbudowę sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych jako kablowych w kanalizacji teletechnicznej;

- przebudowę i skablowanie odcinków istniejących linii napowietrznych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu;

- zakaz prowadzenia nowych napowietrznych sieci telekomunikacyjnych;

- ustalenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla każdego terenu elementarnego

- ustalenia maksymalnych dopuszczalnych wskaźników powierzchni zabudowy oraz minimalnych i maksymalnych wskaźników intensywności zabudowy w różnych terenach elementarnych;

- uwzględnianie w rozwiązaniach budowlanych minimalizację oddziaływania akustycznego od przyległego terenu;

- zagospodarowanie terenu w różnych terenach elementarnych w formie zieleni urządzonej z wykorzystaniem elementów małej architektury, przy czym w granicach całego terenu należy stosować spójny kompozycyjnie i materiałowo system obiektów małej architektury, mebli ulicznych, nośników informacyjnych, w tym tablic i urządzeń reklamowych, oświetlenia i urządzenia terenu;

- maksymalna ochrona zieleni wysokiej – nie dotyczy drzew i krzewów owocowych, dopuszcza się wycinkę drzew na zasadach określonych przepisami odrębnymi oraz w sytuacjach uzasadnionych zagrożeniem bezpieczeństwa użytkowników terenu i terenów sąsiednich oraz innymi zagrożeniami związanymi ze stanem drzewostanu;

- zakaz podziałów wtórnych po wydzieleniu terenu elementarnego z wyłączeniem wydzielen na potrzeby urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej oraz obiektów i urządzeń zabezpieczenia przeciwpowodziowego;

- zabezpieczenie wydmy przed penetracją ludzi,

- zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych z wyłączeniem obiektów lokalizowanych w ramach organizacji placu budowy;

- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenu: użytkowanie istniejącej zabudowy usługowej bez możliwości rozbudowy i zwiększania powierzchni zabudowanej.

- przy przejściach dla pieszych i przejazdach w ciągu dróg rowerowych ustala się wymóg wykonania obniżenia krawężników jezdni oraz stosowania rozwiązań dostosowanych dla osób niepełnosprawnych;

- zakaz w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej lokalizacji wszelkich nośników reklamowych, za wyjątkiem tradycyjnych słupów ogłoszeniowych stanowiących element gminnego systemu informacji, oznaczeniem obiektów zabytkowych, obiektów użyteczności publicznej, szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych oraz nietrwałych nośników reklamowych umieszczanych jako zapowiedź i na czas imprez okolicznościowych o charakterze czasowym;

- zakaz w liniach rozgraniczających terenów komunikacji lokalizacji tymczasowych obiektów usługowych chyba, że będzie to związane z organizacją imprez okolicznościowych w powiązaniu z właściwą organizacją ruchu;

- w granicach planu wyznacza się, jako podstawowy kierunek kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej:

- tereny elementarne jednostki funkcjonalnej – Strefa Centralna Miasta – stanowiące centralną część nadmorskiej, reprezentacyjnej, dzielnicy miasta, w tym jako dominujące i kształtujące strukturę funkcjonalną tereny zabudowy hotelowej, pensjonatowej i tzw. apartamentowej, tereny koncentracji usług związanych z obsługą ruchu turystycznego, lądową część molo w powiązaniu z przystanią morską w Międzyzdrojach i plażą,

- obszary przestrzeni publicznej obejmujące ulice i place, w szczególności Promenadę Gwiazd, ul. Bohaterów Warszawy, plac i dojskie do molo, drogi piesze i rowerowe, parki i skwery zieleni urządzonej, plaże i wydmy w zakresie określonym ustaleniami planu oraz przepisami odrębnymi a także obiekty kultury i rozrywki;
- pozostałe tereny komunikacji – na potrzeby obsługi ruchu turystycznego wraz z infrastrukturą towarzyszącą;
- tereny dla potrzeb powszechnych, w tym dla lokalizacji parkingów, usług administracji, informacji turystycznej, usług sanitarnych;
 - wszystkie obiekty budowlane oraz elementy zagospodarowania terenu, realizowane na terenie objętym planem, powinny spełniać szczególne wymagania architektoniczne, w przypadkach indywidualnych wskazanych w ustaleniach szczegółowych planu, osiągnięcie oczekiwanych rezultatów w zagospodarowaniu i zabudowie powinno być efektem poprzedzającego konkursu architektoniczno-urbanistycznego;

Przyjęte powyższe ustalenia i sugerowane rozwiązania służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych w planie.

4.2. Rozwiązania alternatywne

W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego przewidywanych w planie sposobów zagospodarowania i zainwestowania, gdyż zastosowane rozwiązania planistyczne były na bieżąco konsultowane, w ramach współpracy zespołów autorskich obu opracowań.

W trakcie sporządzania projektu planu przeprowadzane były analizy różnych wariantów zagospodarowania terenu objętego planem. W związku z tym dokonanie wyboru rozwiązań alternatywnych nastąpiło już generalnie na etapie projektowym.

Podczas prac nad projektem planu kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, dążąc do stworzenia jak najlepszych warunków dla środowiska przyrodniczego, przy jednoczesnej ochronie zasobów naturalnych i środowiska.

W planie szczegółowo wykorzystano prawidłowe możliwości stosowania zapisów z zakresu ochrony środowiska dostępnych na tym etapie planistycznym.

Ustalenia planu wprowadzając zasady zrównoważonego rozwoju uniemożliwiają chaotyczny rozwój terenów, uwzględniając cechy wyspy Wolin i delty wstecznej Świny oraz gminy Międzyzdroje.

Reasumując stwierdza się, iż istniejący stan środowiska, proponowane zagospodarowanie oraz ograniczony zakres problemów i położenie poza obszarami Natura 2000, obszar planu nie wymaga alternatywnych rozwiązań do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Optymalizacji wyboru rozwiązań jw. już wspomniano, dokonano przy współpracy na etapie sporządzania planu.

4.3. Rozwiązania mające na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Analizowany projekt planu nie zawiera rozwiązań wskazujących na możliwość zaistnienia kompensacji przyrodniczej.

Przyjęte w planie ustalenia (ogólne i szczegółowe) i sugerowane rozwiązania służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów.

W planie nie przewiduje się większych negatywnych oddziaływań, stąd nie zachodzi konieczność zastosowania kompensacji przyrodniczej.

5. Formy użytkowania terenu

„Prawo ochrony środowiska” w art. 72, ust. 2 mówi, iż „...w planie zagospodarowania przestrzennego przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia”.

Wielkość i zróżnicowanie typów projektowanego w niniejszym planie przeznaczenia terenów wynika z istniejącego stanu zagospodarowania oraz z propozycji wyrażonych przez wnioskodawców, właścicieli działek i konieczności zaspokojenia podstawowych standardów obsługi mieszkańców.

Ustalenia planu w dostatecznym stopniu dbają o zachowanie równowagi pomiędzy elementami struktur ekosystemów miejskich.

W większości terenów elementarnych, z nowopowstającym zagospodarowaniem terenu, których jest tu niewiele, a w szczególności z istniejącą zabudową mieszkaniową wielorodzinną w formie wolnostojącej i istniejącą zabudową usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem, usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, rozrywką i sportem, przewidywane jest pozostawienie lub zachowanie w całym planie, minimum 40% powierzchni terenu biologicznie czynnej (są to tzw. tereny niebudowlane).

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji planu

Obszar sporządzanego planu ma bardzo różnorodne zagospodarowanie i zainwestowanie terenu.

Obecnie na obszarze omawianego projektu planu występują tereny z zabudową mieszkaniową wielorodzinną wolnostojącą związaną w bardzo dużej mierze w sezonie letnim z czasowym zakwaterowaniem. Ponadto występuje zabudowa o funkcji pensjonatowej i uzdrowskiej (rozebrany już Zakład Przyrodolecznicy), znajdują się domy wczasowe, wille, domy gościnne i hotele, komisariat policji, dom kultury, kino, kościół/kaplica, molo, a nade wszystko dominują obiekty usługowe, w szczególności usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem a także domki letniskowe, garaże, obiekty gospodarcze i 6 lokalizacji tymczasowych parkingów.

Ponadto obszar planu jest niezwykle atrakcyjnie położony w obrębie miasta Międzyzdroje, bezpośrednio nad czystymi wodami Bałtyku z szeroką piaszczystą plażą.

Na obszarze objętym analizą nie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W związku z powyższym obszar ten podlega i będzie podlegał, zapewne przyspieszonej, urbanizacji, a brak planu skutkował będzie wydawaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, niekoniecznie skoordynowanych ze sobą i prowadzących w ten sposób do zagrożenia zasobów przyrodniczych, w tym terenu wydmowego z istniejącą wydmową szatą roślinną, jak też terenów zieleni urządzonej, parków i skwerów a w szczególności obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina.

Ponadto brak planu może opóźnić kompleksowe rozwiązania modernizacji i nowej infrastruktury technicznej, prowadząc do wzrostu zagrożenia zanieczyszczeniem wód gruntowych i jego walorów przede wszystkim krajobrazowych.

Na obszarze tym, na którym obecnie nie obowiązuje mpzp realizacja zabudowy jest możliwa na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Może to też wpłynąć niekorzystnie na przekształcenie krajobrazu poprzez intensywność i charakter zabudowy (np. jak w terenie UTH.03 czy zrealizowana w ostatnich latach zabudowa terenu UTH.02).

Brak realizacji ustaleń planu nie gwarantuje utrzymania istniejącego stanu środowiska, aktualnie w miarę dobrego, przy czym w znacznym stopniu przekształconego. Wręcz przeciwnie uchwalenie planu stanowi obecnie jedyną prawną ochronę przed niekontrolowanym zagospodarowaniem terenów dotąd niezainwestowanych.

7. Trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Duża złożoność zjawisk przyrodniczych, ograniczony zakres rozpoznania środowiska oraz ogólny charakter dokumentów planistycznych mogą stanowić utrudnienie przy sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko.

Jednakże podczas opracowywania niniejszej prognozy nie napotkano większych trudności ani luk we współczesnej wiedzy.

Ponadto ocena potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu, oparta została na w miarę dobrze udokumentowanych źródłach, a realizacja ustaleń planu będzie dokonywana z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik BAT(Best Available Techniques).

8. Propozycje przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

W odniesieniu do projektu powyższego dokumentu, po jego uchwaleniu, będzie miał zastosowanie art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W wyniku powyższych przepisów niezbędne będzie dokonanie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w okresie czasowym wynikającym z tego przepisu.

Stosowne analizy powinny być poszerzone o analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Metody analizy powinny uwzględniać analizę dostępnych informacji o środowisku oraz pomiary porealizacyjne w świetle obowiązujących przepisów odrębnych.

Ocenić skutków realizacji postanowień projektu planu służyć może system pomiarów i ocen stanu środowiska objęty państwowym monitoringiem środowiska, którego podstawowym zadaniem jest dostarczenie informacji o aktualnym stanie środowiska i stopniu zanieczyszczenia jego poszczególnych komponentów, w tym w szczególności w zakresie:

- przyrody;
- jakości gleb i ziemi;
- zmian stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych;
- poziomu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego;
- hałasu;
- poziomu promieniowania elektromagnetycznego;
- gospodarowania odpadami.

Badania prowadzone w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska pozwolą ocenić zmiany zachodzące w stanie środowiska wywołane między innymi realizacją zadań podjętych w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY.

VII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY w obrębie geodezyjnym miasta Międzyzdroje, w rejonie granicy lądowo-morskiej gminy Międzyzdroje oraz na odcinku pomiędzy ulicami Bohaterów Warszawy, Promenady Gwiazd, Romualda Traugutta, Tysiąclecia Państwa Polskiego, Ignacego Krasickiego, Krótką, Gryfa Pomorskiego, Adama Mickiewicza, Rybacką, podjętego na podstawie Uchwały Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu (zwanego dalej planem).

Projekt przedłożonej do opiniowania uchwały dotyczy terenów, które stanowiły przedmiot opiniowania przez RDOŚ w Szczecinie (pismo znak: WOPN-OS.410.52.2019.MP z dnia 19 marca 2019 r.) w ramach procedury zakończonej podjęciem Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r.

Rozstrzygnięciem Nadzorczym Wojewody Zachodniopomorskiego P-1.4131.58.2020.EM z dnia 20 lutego 2020 r. część Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r. została uchylona w związku ze stwierdzeniem niezgodności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje przyjętym Uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r. Niezgodność dotyczyła głównie zaniżonej w planie powierzchni biologicznie czynnej wobec wskaźników określonych w Studium.

Projekt procedowanej uchwały został sporządzony przy uwzględnieniu art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z przywołanym rozstrzygnięciem nadzorczym, jako realizacja Uchwały Nr LVI/553/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 24 czerwca 2014 r.

W przedłożonym projekcie, zarówno w treści uchwały jak i na rysunku planu, uwzględniono stan formalny wynikający z uchylenia części ustaleń Uchwały Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r. W zapisach uchwały wprowadzono korekty w zakresie ustaleń ogólnych wynikające z przedmiotu rozstrzygnięć na obecnym etapie procedowania oraz w części ustaleń szczegółowych korekty wskaźników dotyczących minimalnej powierzchni biologicznie czynnej i maksymalnej powierzchni zabudowy w celu doprowadzenia do zgodności ustaleń planu z zapisami Studium. Odpowiednio do zakresu rozstrzygnięć uchwały dostosowano rysunek planu.

Obowiązek wykonania prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu wynika z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zakres prognozy określa art. 51 ust. 2 wymienionej ustawy.

Prognoza jest elementem Strategicznej Oceny Oddziaływania na Środowisko i ma za zadanie scharakteryzować wpływ, jaki będzie wywierać na środowisko, realizacja zasad zagospodarowania i polityki przestrzennej zawartych w projekcie planu.

Prognoza dotyczy obszaru objętego planem zagospodarowania przestrzennego w części objętej rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Zachodniopomorskiego P-1.4131.58.2020.EM z dnia 20 lutego 2020 r.

Przedmiotem ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, obejmującego obszar położony w Centrum Promenady jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów objętych opracowaniem planu.

Teren, który został objęty planem zagospodarowania przestrzennego, stanowi własność Gminy Międzyzdroje, Skarbu Państwa i prywatną.

Zakres prac planistycznych jest zgodny z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W planie określone zostały ogólne i szczegółowe warunki zagospodarowania i kształtowania zabudowy, a także ustalone zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Zasadniczym celem prognozy jest określenie podstawowych źródeł oddziaływania oraz sposobów eliminacji lub ograniczenia ich (bezpośrednich i pośrednich) skutków oddziaływania.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W granicach obszaru objętego sporządzeniem planu wydzielono liniami rozgraniczającymi poszczególne tereny, dla których sprecyzowano ustalenia ogólne i szczegółowe.

Na obszarze objętym planem ustalono następujące kategorie przeznaczenia terenów, zdefiniowane w ustaleniach dla terenów elementarnych:

- 1) **UTH i UT** – tereny usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem;
- 2) **U** – tereny usług, w szczególności usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem;

Część graficzna prognozy została wykonana w skali 1:1000 na odbitce projektu planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje obejmującego obszar położony w CENTRUM PROMENADY. Pokazano na niej obszar planu na tle najważniejszych elementów środowiska przyrodniczego oraz przybliżony kierunek skutków, jakie ustalenia planu mogą mieć dla środowiska przyrodniczego tego obszaru.

Część opisowa prognozy, omawia w sposób szczegółowy, aktualny wynikający z dotychczasowego sposobu użytkowania i zagospodarowania terenu, stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym planem, analizuje – zgodnie z wybraną metodą, skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu dla poszczególnych komponentów środowiska oraz formułuje wnioski i zalecenia, wynikające z przeprowadzonej analizy.

Zapis ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakazujący wykładanie prognozy oddziaływania na środowisko wraz z projektem planu do wiadomości publicznej świadczy o tym, że powinna ona służyć podnoszeniu poziomu wiedzy o środowisku wśród społeczności lokalnej.

Działając zgodnie z dyspozycjami studium, opracowaniem ekofizjograficznym i wnioskami złożonymi do planu, przygotowano projekt planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje – CENTRUM PROMENADY, który został oceniony w niniejszej prognozie.

Prognoza oddziaływania na środowisko uwzględnia i przytacza informacje poprzednich opracowań, aktualizując je i uzupełniając oraz prezentuje inne od poprzednich podejście metodyczne.

Przedstawiona prognoza obejmująca obszar objęty projektem planu zawiera charakterystykę istniejącego stanu środowiska, ocenę wpływu na środowisko dotychczasowego przeznaczenia terenu i projektowanego sposobu użytkowania, określenie potencjalnych zagrożeń i ocenę skutków realizacji ustaleń planu dla środowiska, opis działań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych skutków oddziaływania projektowanych zmian na środowisko.

W planie nie występują znaczące tereny będące w konflikcie z wytycznymi zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Nie jest to obszar konfliktowy z podstawowym rusztem ekologicznym.

Ustalenia planu skutecznie chronią m.in.: wody podziemne, walory krajobrazowe, szatę roślinną i świat zwierzęcy, a w szczególności chronią siedliska przyrodnicze i bioróżnorodność omawianego terenu oraz zachowują w miarę właściwe proporcje pomiędzy terenami o różnych formach, a pozostałymi terenami.

Obszar planu znajduje się w niedalekim sąsiedztwie obszaru o wysokich zasobach użytkowych wód podziemnych, czyli Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 102 (GZWP 102 – Zbiornik wyspy Wolin). Obszar planu o odpowiednio ukierunkowanym zagospodarowaniu przestrzennym chroni ilościowe i jakościowe zasoby wód podziemnych, co wobec silnej degradacji wód powierzchniowych ma podstawowe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę pitną.

Obszar objęty planem nie znajduje się w żadnej istniejącej ani projektowanej prawnej formie ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W granicach przystąpienia do opracowania planu zgodnie z Uchwałą Nr XV/144/03 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 29 grudnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia indywidualnej ochrony przyrody w drodze uznania za pomnik przyrody (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego Nr 12, poz. 227 z dnia 20 lutego 2003 r.) znajdują się 3 ustanowione pomniki przyrody. Są to:

- 1) Nr PP-2, **wiśnia ptasia**, drzewo zlokalizowane vis-a-vis Bohaterów Warszawy 16, na działce 74. Obwód pnia wiśni ptasiej wynosi 195 cm;
- 2) Nr PP-3, **wiśnia ptasia**, drzewo zlokalizowane vis-a-vis Bohaterów Warszawy 16, na działce 74. Obwód pnia wiśni ptasiej wynosi 160 cm;
- 3) Nr PP- 28, **dąb szypulkowy** przy ul Zdrojowej 17-19 na działce 185/184. Obwód pnia 310 cm .
Ochrona wymienionych pomników przyrody polega na wprowadzeniu ograniczeń zabraniających:
 - ścinania drzewa;
 - uszkodzania naziemnej części drzewa;
 - zaśmiecania terenu wokół obiektu pomnikowego;
 - rozniecania ognia w jego bezpośrednim sąsiedztwie;
 - umieszczania znaków i napisów bezpośrednio na drzewie;
 - wchodzenia na drzewo.

Obiekty należy otoczyć szczególną opieką konserwatorską, chronić przed wycięciem i uszkodzeniem.

Istniejące pomniki przyrody ożywionej obrazują załączniki graficzne – mapa nr 2 w tekście i mapa nr 3.

Usytuowanie planu w stosunku do istniejących obszarów Natura 2000 zostało pokazane na załączniku graficznym do przedmiotowej prognozy (mapa nr 1 w tekście i mapa nr 3).

Od strony północnej obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie:

- obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB990003, obszar morski;
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH990002, obszar morski.

Dokładnie te dwie formy ochrony przyrody stykają się bezpośrednio z terenem ogólnodostępnym plaży nadmorskiej w Międzyzdrojach.

Wartość przyrodnicza i znaczenie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Zatoka Pomorska” i specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” jest bardzo duża. Są to obszary o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko do tych obszarów. Są to morskie obszary Natura 2000.

Sam obszar objęty planem z wyjątkiem 3 siedlisk przyrodniczych i Parku Zdrojowego nie stanowi cennego obszaru przyrodniczego.

W granicach planu występują 3 prawnie chronione siedliska przyrodnicze mające znaczenie dla Wspólnoty, ale znajdujące się poza obszarami Natura 2000. Są to:

- siedlisko przyrodnicze o nazwie „Nadmorskie wydmy szare”, kod siedliska 2130. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych”, kod siedliska 2110. Siedlisko nie jest priorytetowym;
- siedlisko przyrodnicze „Kidzina na brzegu morskim”, kod siedliska 1210. Nie jest priorytetowym.

W wyniku realizacji ustaleń planu raczej w pomijalnym stopniu negatywnym mogą wpłynąć na sąsiadujące obszary Natura 2000.

Zasady funkcjonowania i ochrony obszarów Natura 2000 regulują artykuły od 25 do 39 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Ochrona składników przyrody, dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000, będzie realizowana z uwzględnieniem uwarunkowań gospodarczych. Przedsięwzięcia, które będą zagrażały ochronie przyrody, wymagają zastosowania odpowiedniej procedury postępowania (w tym sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

W ustaleniach planu zawarto wszystkie możliwe zagrożenia i ograniczenia szkodliwego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi skutków realizacji planu.

Analiza ustaleń planu z punktu widzenia przewidywanych skutków jego realizacji wykazała, że na jego terenach wystąpią:

- korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko;
- umiarkowanie korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń planu na środowisko
- mało korzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- potencjalnie niekorzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko
- mało znaczące negatywne skutki realizacji ustaleń planu na sąsiadujące obszary Natura 2000:
 - obszar specjalnej ochrony ptaków – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB990003;
 - specjalny obszar ochrony siedlisk – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH990002;

Poza powyższymi sąsiadującymi formami ochrony przyrody, obszar planu znajduje się:

- w obrębie projektowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” OKK-30.

Przy konstruowaniu ustaleń planu wszystkie istniejące i planowane formy ochrony przyrody zostały w pełni uwzględnione.

Proporcje terenów o różnej funkcji w planie (wg zakresu przestrzennego określonego uchwałą Nr XVII/193/20 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 stycznia 2020 r.)

L.p.	Planowana funkcja obszaru	Udział w powierzchni (ha i %)
1.	Tereny usług i obiektów związanych z czasowym zakwaterowaniem	4,76 ha/21,34
2.	Tereny usług, w szczególności usług handlu i gastronomii oraz usług związanych z rekreacją, wypoczynkiem, rozrywką i sportem	1,39/6,23
3.	Tereny usług kultury, kultu religijnego wraz z usługami towarzyszącymi	0,86 0,58/2,60
4.	Tereny usług administracji	0,23 /1,03
5.	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej z możliwością prowadzenia działalności usługowej związanej z czasowym zakwaterowaniem	2,31/10,36
6.	Tereny komunikacji i zaplecza komunikacji w tym:	4,09 5,648/25,33
7.	- drogi publiczne klasy dojazdowej	1,63/7,31
8.	- drogi wewnętrzne	1,31 2,63/11,79
9.	- place, ciągi pieszo-jezdne i pieszo-rowerowe	0,72 0,841/3,77
10.	- parkingi	0,43 0,50/2,24
	Łącznie tereny budowlane	13,27 13,56/60,80 59,5
1.	Tereny przystani morskiej, plaż i wydm	5,29 4,78/21,43
2.	Tereny zieleni zieleni urządzonej, parków i skwerów	4,01 3,98/17,85
	Łącznie tereny niebudowlane	9,03 8,76/39,28 40,5

Z powyższych proporcji przedstawionych w tabeli wynika, że w pewnym stopniu proporcje te ograniczają dążenia do intensyfikacji funkcji turystycznej w planie, umożliwiając realizację zadań mniej komercyjnych: ochronę brzegu morskiego i środowiska przyrodniczego. Jako rezultat umiarkowanie korzystnego kompromisu, należy je uznać za w miarę odpowiednie i zalecane. W planie łączna powierzchnia terenów budowlanych wynosi ok. 13,56 ha, co stanowi ok. 60,80% ogólnej powierzchni planu a terenów niebudowlanych ok. 8,76 ha, tj. ok. 39,28 % powierzchni planu, czyli w planie prawie 40% powierzchni będzie stanowić powierzchnia biologicznie czynna.

Ponadto w wielu opisanych wypadkach przyszły stan środowiska będzie zależał od sposobów i środków (w tym finansowych), jakimi będą dysponować liczni realizatorzy planu.

Projekt planu nie będzie miał znaczącego wpływu na zdrowie i warunki życia sąsiadujących mieszkańców (obszaru osiedla mieszkaniowego) i nie powinien mieć większego wpływu na zmianę warunków środowiska przyrodniczego. Można nawet prognozować o niewielkim polepszeniu warunków środowiska.

Na przedmiotowym obszarze stwierdzono występowania gatunków roślin podlegających prawnej ochronie. W granicach planu występuje prawnie chroniona zieleń Parku Zdrojowego, 3 pomniki przyrody i 3 siedliska przyrodnicze z chronioną roślinnością wydmową.

Na obszarze planu stwierdzono gatunki fauny, głównie ptaków prawnie chronionych będących na przelotach lub odpoczywające, nie lęgowe, które przy sporządzaniu planu zwierząt były brane pod uwagę.

Część terenu obszaru planu znajduje się w granicach pasa technicznego i ochronnego brzegu wód morskich. Dla części terenów elementach znajdujących się na obszarze pasa technicznego ustalono:

- zakaz realizacji przedsięwzięć nie związanych z ochroną brzegu z dopuszczeniem określonych
- w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych,
- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świecenia, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;
- Dla części terenów na obszarze pasa ochronnego ustalono:
- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świateł, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża.

Na obszarze objętym planem uwzględniono obowiązujące określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Dla całych terenów obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, które bardziej szczegółowo zostały przedstawione w tekście prognozy pkt 1.5.6 , rozdz. II.

Na obszarze planu występują obszary i obiekty objęte szczególnymi zasadami ochrony ze względu na wartości kulturowe. Są to:

- obszar objęty ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków;
- obszar w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego;
- obiekty objęte ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków;
- obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, objęte ochroną ustaleniami planu.

Ustalenia planu w pełni uwzględniają zasady ochrony krajobrazu kulturowego i ochrony zabytków. W wyniku realizacji ustaleń planu nie wystąpi negatywny wpływ na występujące w granicach planu zabytki i krajobraz kulturowy.

Dla części obszaru objętego planem, znajdującego się w granicach obszaru zabytkowego – Parku Zdrojowego im. Fryderyka Chopina - wpisanego do rejestru zabytków decyzją nr DZ-4200/29/O/96 z dnia 6 listopada 1996 r. i oznaczonego w rejestrze zabytków numerem A-1329 obowiązuje:

- zachowanie funkcji obszaru;
- zachowanie układu topograficznego terenu;
- zachowanie układu rozplanowania komponowanej zieleni Parku Zdrojowego wraz z materiałem roślinnym i ciągami komunikacyjnymi;
- zachowanie fragmentów historycznego układu urbanistycznego - poszczególne obiekty i zespoły zabudowy.

Z kolei dla części obszaru objętego planem, znajdującego się w granicach strefy A ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego planu zapewniają:

- ochronę i zachowanie historycznej kompozycji funkcjonalno-przestrzennej obszaru;
- ochronę zabytkowej zabudowy ujętej w rejestrze zabytków i w gminnej ewidencji zabytków oraz elementów zagospodarowania terenu, w tym zasad kompozycji, rozplanowania zabudowy, zasad parcelacji.

Dla obiektów ujętych w rejestrze zabytków, niezależnie od warunków wynikających z przepisów odrębnych, ustalono w planie:

- ochronę substancji budowlanej i formy architektonicznej obiektów we wszystkich elementach: bryły (w tym wysokość i forma dachu), kompozycji obiektu, elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego;
- ochronę zasadniczego rozplanowania i zabytkowego wyposażenia wnętrza;
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych przy wymianie zniszczonych elementów budowlanych;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem;
- ochrona ekspozycji obiektu.

Dla obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków wskazanych do ochrony ustaleniami planu ustalono:

- ochronę substancji budowlanej i formy architektonicznej obiektów we wszystkich elementach: bryły (w tym wysokość i forma dachu), kompozycji obiektu, elewacji wraz z detalem architektonicznym i stolarką, materiału budowlanego;
- ochronę zasadniczego rozplanowania i zabytkowego wyposażenia wnętrza;
- stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych przy wymianie zniszczonych elementów budowlanych;
- utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem;
- ochronę ekspozycji obiektu.

Z uwagi na położenie obszaru opracowania planu w bezpośrednim sąsiedztwie lub w granicach strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego a także w związku z lokalizacją obiektów i obszarów objętych ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków lub ujęcie w gminnej ewidencji zabytków ustalono ochronę dziedzictwa kulturowego oraz obszarów i obiektów zabytkowych położonych w ramach poszczególnych terenów poprzez dostosowanie skali, parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu i przestrzeni publicznych oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określone w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych.

Ponadto plan znajduje się w granicach proponowanej do ustanowienia wielkoobszarowej formy ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszaru kulturowo-krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30). Do czasu opracowania zasad ochrony krajobrazu kulturowego ustalenia zmiany planu wprowadzają poprzez inne ustalenia:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych,
- utrzymanie i eksponowanie otwarć krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych,
- wykluczenie z lokalizacji inwestycji wielkokubaturowych, wielkoprzestrzennych, dominant wysokościowych obszarów zapewniających ekspozycję sylwetek historycznych.

Realizacja ustaleń planu nie będzie wywierała negatywnego wpływu na dobra kultury materialnej. Ochronę dóbr kultury materialnej regulują odrębne przepisy, zawierające zasady i warunki ochrony konserwatorskiej obszarów i obiektów chronionych prawem. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków.

Ustalenia planu w pełni uwzględniają zasady ochrony krajobrazu kulturowego i ochrony zabytków. W wyniku realizacji ustaleń planu nie wystąpi negatywny wpływ na występujące w granicach planu zabytki i krajobraz kulturowy.

Efektywna egzekucja projektowanych zapisów planu stanowi wystarczające zabezpieczenie i ograniczenie skutków oddziaływania wprowadzanych zmian na środowisko.

Należy podkreślić, że wypadkowa ocena planu jest w miarę pozytywna, gdyż podstawową zasadą zagospodarowania przestrzennego terenu opracowania było „dopasowanie” projektowanych jednostek planistycznych do układu lokalnej osnowy ekologicznej.

Ponadto projektowane zagospodarowanie spowoduje wzrost funkcjonalności obszaru opracowania z jednoczesnym uporządkowaniem ruchu komunikacyjnego i innej infrastruktury technicznej. W efekcie uchwalenia planu wzrośnie funkcjonalność przedmiotowego obszaru.

Dla graficznego przedstawienia projektowanych ustaleń planistycznych wykorzystano mapę projektu „Planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje – CENTRUM PROMENADY” z naniesionymi skutkami oddziaływań (mapa nr 3).

Opracowanie:
Mikołaj Horniatko - Szczecin, lipiec 2020 r.